The Journal of The Tanjore Maharaja Serfoji's Sarasvati Mahal Library

EDITED BY
A. PANCHANATHAN, M.A., B.Lib.Sc.,
Administrative Officer i/c,
T. M. S. S. M. Library, Thanjavur.

XXXIII

No. 1, 2 & 3

PUBLISHED ON BEHALF OF
The Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.

Annual Subscription Rs. 6-00

A.D. 1984

The Journal of
The Tanjore Maharaja Serfoji's
Sarasvati Mahal Library

EDITED BY
A. PANCHANATHAN, M. A., B. Lib. Sc.,
Administrative Officer i/c,
T. M. S. S. M. Library, Thanjavur.

Vol. XXXIII No. 1, 2 & 3

PUBLISHED ON BEHALF OF
The Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.

Annual Subscription Rs. 6-00

A. D. 198

The Journal of
The Tanjore Maharaja Serfoji's Sarasvati Mahal Library

Vol. XXXIII A. D. 1984 Saka 1906 No. 1, 2 & 3

EDITORIAL

Dear Readers,

I have great pleasure to present this 33rd volume of the Journal of the T. M. S. S. M. Library. This multilingual Journal has won appreciation from scholars in the country and abroad. The messages conveyed in the writings of the great poets of India are being analysed and annotated by the scholars of the Sarasvati Mahal Library. Besides this Journal, our Library is publishing books and till date the Library has brought out 196 books in Sanskrit, Tamil, Telugu and Marathi languages.

The Government of India have been gracious enough to release funds for this publication of the Journal.

The Library places on record its sense of gratitude to the contributors of the articles and other staff of the Library including press for bringing out this issue in a fitting manner.

R. SATAPATHY,
District Collector and Director,
T. M. S. S. M. Library.

Thanjavur,
5—4—1984.

CONTENTS

			PAGES
1.	EDITORIAL	...	1
2.	GLIMPSES	...	i — iii
	GENERAL		
3.	'Rare Manuscripts and Curios' that are displayed in T. M. S. S. M. Library, Thanjavur — Thiru A. Panchanathan, M.A., B.Lib.,Sc.,	...	1 — 9
4.	Chemical Conservation — Thiru P. Perumal, B.Sc., (Spl.), M.A., B.Lib., Sc.,	...	1 — 6
	SANSKRIT		
5.	Siddhanta Prakasika — Thiru T. R. Damodaran, M.A., D.Ling., C.G.T.	... ...	i — iv 1 — 14
6.	Panchamuka Vadya Lakshanam — Thiru Kudavoil M. Balasubramanian, B. Sc.,	...	1 — 8
7.	Tulaja Maharaja Gunavarnanam — Thirumathi S. Rajalakshmi, Siromani	...	1 — 12
8.	Kulavilakku Deepambal & Deepamba Mahatmyam — Thiru N. Srinivasan, Siromani, Vidwan	... ...	1 — 18 1 — 6
	TAMIL		
9.	Nalu Mantrikkatai — An Introduction — Thiru M. Seeralan, B. A.,	...	1 — 4
10.	Modi Palakani-4 — Pulavar Thiru V. Chockalingam	...	1 — 16
11.	Gurunatha Bhupati peril Attamangalam — Pulavar Thirumathi S. Thilagam	...	1 — 7
	MARATHI		
12.	Sita Rama Mudrika Bheti — Thiru T. R. Bheema Rao	...	1 — 20
	TELUGU		
13.	Sahaji Rajavin Pada Sahityangal — An Introduction — Thiru N. Viswanathan	...	1 — 20
14.	From our Visitor's Book	...	1 — 4

GLIMPSES

T. R. DAMODARAN, M.A., D.Ling., C.G.T.,
Lecturer in Sanskrit,
Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.

Rare Manuscripts and Curios :

This article is an explanatory note on the museum set up for the public in this Library. Most of the 'Displays' are from the Serfoji's Collections. This can be a guideline to the visitors of this Library. The pieces of information compiled in this article, though statistical, may sometime be usefu! to those who want to know about the Library and its collections.

Chemical Conservation :

Preservation of the archival materials ln the modern epoch, though not a difficult task, is a necessity Old records are preserved as they were and conservation is also done for the damages that have occured to them. This article attempts to explain all kinds of preservation and conservation followed in this Library regarding the manuscripts, books etc. This will be useful information for those who possess old books and manuscripts.

Sahaji Rajavin Pada Sahityangal :

Sahaji, a multilingual poet and the ruler of Tanjore during 1684—1710, composed many Kshetrapadas. This article analyses the form, content and literary merits of his compositions. A list of Ragas which were in vogue at the time of Sahaji is also given. Citations made in this article from the composition of Sahaji in different languages shall definitely induce the interest of the readers to go further in the study of Sahaji.

Sita Ramamudrika Bheti :

A mini Marathi work in poetry was composed by Vaidyesa Swami. The source of this lyric is from the great epic Valmiki Ramayana. A scene from the Sundara Kanda, when Sita is exiled at Sri Lanka, is the basis for

this small work. The entry of Hanuman, when Sita is plunged into sorrowfulness, consoles her. Before making his presence known, Hanuman throws the signate ring in front of Sita. This is a deviation from the original source material. The dropping of the signate ring can also be seen in the Ananda Ramayana in Sanskrit.

Tulaja Maharaja Gunavarnanam :

A Sanskrit Lyric poem in 46 stanzas is a eology of Tulaja Maharaja (1729—1735) of Tanjore Maratta dynasty. Mahadeva is the author of this work. Tulaja was himself a great scholar in Sanskrit. He wrote many books in Sanskrit. His court was adorned by the great poets like Dundi Vyasa, Jagannatha Pandita, Ghanasyama etc. The introduction given by the editor of this work is very useful for its information about Tulaja Raja.

Kula Vilakku Deepambal :

This article is based on the small Lyric viz., 'Deepamba Mahatmyam' The editor of this work says that Deepamba is the light of the dynasty. The introduction gives a complete history of the life of Deepamba. Her many talents are attested from various other source materials.

Pancha Mukha Vadya Lakshanam :

A tiny work in 29 slokas, edited from the microfilm copy of a manuscript, gives a description of a musical instrument called Pancamukha Vadya. This instrument is meant for the dance of Siva. Sadasiva (The sakala form of the Parameswara) revealed this instrument. The five Talas viz., Nagabandha, Swastika, Dalagna, Suddha and Sammakhalita are said to have emanated from the five faces of Siva viz., Sadyojata, Vamadeva, Aghora, Tatpurusa, and Isana respectively. The introduction of this work given by the editor discusses details of the instrument citing quotation from Tamil literature also.

Siddhanta Prakasika :

It is a Saiva Siddhanta treatise in praise. This work is basic text to the learners of Saivism. This has been divided into seven prakaranas. The content of this work has been discussed in English by this editor in the introduction.

Modi Palakani-4 :

This Tamil article compiles the information available in Modi manuscripts regarding royal orders and matters of general interest. These Modi manuscripts are the records of the Maratta rulers of Tanjore, written in Modi script and in Marathi language. Some of these manuscripts have been translated into Tamil previously and from these Tamil translations this information is compiled. The Tamil University has undertaken a project to do research on these Modi manuscripts. The research done by the editor of this article and of the Tamil University may be useful to reconstruct the History of Tanjore Marattas.

Gurunatha Bhupati Peril Attamangalam :

Attamangalam is one of the 96 varieties of Prabhanda or Sitrilakkiyam. Attamangalam means writing eight stanzas in praise of God in the Asiriya Viruttam. But this particular Attamangalam has 10 stanzas.

Nalumantri-K-Katai :

This is a critical study of the unpublished manuscript. The form, content and a brief summary of work are in this article. A critical evaluation is given and the history of the manuscript is also discussed in a scholarly way.

Form IV

(See Rule 8)

1.	Place of Publication:	Thanjavur
2.	Periodicity of its Publication:	Three issues a year
3.	Printer's Name:	T. M. S. S. M. Library Press Thanjavur.
	Nationality:	Indian
	Address:	T. M. S. S. M. Library Press, Thanjavur - 613 009.
4.	Publisher's Name:	T. M. S. S. M. Library, Thanjavur.
	Nationality:	Indian
	Address:	Thanjavur Maharaja Serfoji's Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.
5.	Editor's Name:	A. Panchanathan
	Nationality:	Indian
	Address:	A. Panchanathan, M.A., B. Lib. Sc., Administrative Officer i/c, Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.
6.	Name and Addresses of Individual who own the newspaper and partners or shareholders holding more than one percent of the total capital	T. M. S. S. M. Library, Thanjavur.

I, A. PANCHANATHAN, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

A. PANCHANATHAN,
Administrative Officer i/c,
(Signature of Publisher)

Date: 26—3—1984

"RARE MANUSCRIPTS AND CURIOUS"

that are displayed in T. M. S. S. M. Library, Thanjavur.

A. PANCHANATHAN, M.A., B.Lib.Sc.,
Librarian Grade I & Administrative Officer i/c
Sarasvati Mahal Library, Thanjavur,

Goddess Sarasvati :

Sarasvati, the Goddess of learning is a painting displayed in the Library is a typical Tanjore style of painting which is believed to belonging to 18th century. The Goddess is seated on the throne backed with cotton roller of pillows. She is holding Veena in the recital style and her right hand holding the Rosary and a bundle of manuscript in the left hand. The smiling face is so graceful and admires every visitors of the Library.

Adi Sankara :

Adi Sankara, with his Chin Mudra, seated on the lotus flora is teaching the Path of enlightment to his four disciples. They were later consecrated as the "Head of the Mutts" which were established by Adi Sankara on the four directions viz. Dwaraka, Poori, Sringeri and Badrinath.

Samarta Ramadoss :

This is also a Tanjore style of painting depicting the picturc of Samartha Ramadoss. He was the Guru of the great Shivaji of Maharashtra and his descentants. So, it is proper to see his picture in the Library. He is the author of Dasabodham which is also placed in the show case. He is holding the skin of tiger on his left hand the rosary in the right hand facing the ground. The posture of his physique is admirable with black beard and a Caubhina in the waist.

Serfoji Maharaja II (1777-1832)

Rajah Serfoji II was the son of Tulaja II. He was the man mainly responsible for the development of the Sarasvati Mahal Library at Tanjore and collected many works from Banares. He patronised many scholars.

Serfoji was a titular dignitory without any onerous duties of a ruler. So Serfoji devoted his whole time to the pursuit of culture and made his court the home of learning. The taste for western learning he acquired from his association with Schwartz the missionary for whom he has erect a splendid monument in marble in the Chapal of Tanjore. He spoke and wrote English well and enlarged this big Library at Tanjore with printed book and manuscripts in many languages along with his ancestral collections. The works collected by him represent all fields of literature Vedanta, Grammar, Kavya, Music, Dance, Architecture, Medicine Astronomy etc.

The tower Manora with eight storeys at Saluvanayakan Pattinam is a beautiful memorial of Serfoji, the lover of Art. He erected it as a thanks offering for the English victory over Nepolean. A handsome and well built figure with cultivated taste Serfoji was a popular prince. He was a great traveller and he saw nothing which he did not use to advantage when he returned home.

Bhishop Heber who saw him in Tanjore in 1826 and spent some time with him in Sarasvati Mahal has left a glowing account of the Scholar King, "I have seen many crowned heads" he recorded, "but no one whose department was more princely." Not merely his department but also his high intellectual attainment and encyclopaediatic knowledge greatly impressed those who saw him when he see the results of this Library.

Botonical Album :

Serfoji II was running an institution in Tanjore, called 'Dhanvatari Mahal". Here he assembled leading Physicians and who carried on research in Ayurvedic Unani, Allopathic and Siddha systems of medicine and left the results of their researches in 18 volumes. A hand painted herberiam of medical plants in natural colours for the purpose of identification and use in the Dhanvantari Mahal was prepared in those days.

Deniel Paintings:

Rajah Serfoji II (1777—1832) was a connoisseur of paintings. A collection of pictures of antiquity (numbering 80 plates) is preserved here. They bring back the scenes of ancient cities of India and London-the rock-fort of Trichirapalli, the palace of Madura, Jamma mosque at Delhi etc. These pictures making possible to travel towards past when we step into the Library. They were drawn by famous Daniel and Fraser and photographed in London in 19th century.

Serfoji's Collections—Medical books :

The medical books collected by Rajah Serfoji has been displayed in a show-case. They were printed during 18th century in London. The anatomical structure of human physique is a tremendous one to the present anatomist.

Panchapachi Sastram :

This is one of a smallest palm-leaf manuscript available in this Library. It is a pocket size edition of palm-leaf work dealing with Astrological facts predictable through five birds. Now a days astrology is considered to be Vedic Science. It is not a superstition.

Bhagavat Gita :

It is one of the smallest pocket size paper manuscript available in the Sanskrit language written in Devanagari script.

Valmiki Ramayanam :

A bundle of palm-leaf manuscripts in grantha script kept in the show case which contains 24 thousand slokas of Valmiki Ramayana is a unique features to the skill of the ancient scribers. Each palm-leaf measures 3"×9" Both sides of all these leaves bear thirty lines with micro grantha letters which is impossible even to read with nacked eyes. This is a Sanskrit work in Grantha character.

Kamba Ramayanam :

Tamil literature will be incomplete without Kamba Ramayanam It is a classic and most celebrated poem. Though Kambar borrowed the plot. for the epic from Valmiki he excelled his original. It is one of the biggest Palm-leaf manuscript bundle in this Library (size 19"×11"×1½") written in Tamil by Vasudeva Pillai (A.D.1719). It consists of seven kandas in 537 leaves

Thiruvaimozhi Vachakamalai :

It is a palm-leaf manuscript written in manipravala style (Tamil and Sanskrit) like Gem and Coral intermixed with the commentary by Koneri Dasyai, the servant of Koneri. It is a rare commentary of Tiruvaimozhi of Nammalvar. The picture of Lord Ranganatha reclining on serpant couch and Lakshmi seated by his side are drawn on it with the stylus itself.

There is no other manuscript of the work available except the one in Sarasvati Mahal Library. The Library had the honour of publishing this work. The Editor of the work is Navalpakkam Sri Devanathachariar.

Bhamati :

It is a paper manuscript dated 1468 A.D. written in Banares. It is a commentary on Sri Sankara's Bhasyam of the Advaitic school of Philosophy. The paper is very soft and thin.

Tattva Cintamani :

It is a Sanskrit work in Bengali script. It is made up of a special kind of paper It gives the appearence of a palm-leaf.

Burmese Script :

A palm-leaf manuscript of Pali scripture in Burmese script dealing with Buddhistic philosophy.

Phalavati :

This is one of oldest palm-leaf manuscript available in this Library. It comes under the group of unique and single mauscript series of this Library. It is a glossary on the Purva Mimamsa sutras of Jaimini. Mimamsa means, a reverent study leading to a scientific guest of truth and it was this search after truth leading to the solution of the great problem of life that engaged the attention of the ancient in the past. The word Mimamsa means profound thought or reflection. The word is derived from the root man which means to think, know and understand. The sage Jaimini systamatised the principles of Purva Mimamsa and gave them a definite shape in the form of the extend sutras, described over 12 chapters. The Mimamsa occupies a most important place not only among six systems of Indian philosophy (Sankhya, Nyaya, Vaiseshika, Mimamsa, Yoga and Vedanta) but all ancient and sacred literature. This work is published by our Library. The editor of this work is Navalpakkam Sri N S. Devanathachariar.

Serfoji's Medical Tablet : (Prepared during 19th Centuary)

The tablets namely Kangasundaram Cintamani, Rasabhupati, Panchamrta parpadi were tested recipes prepared in 1812 A. D. in the Medical unit run by King Serfoji II. The names of the tablets is embossed on one side and the year of manufacturing on theother side. These

tablets posses a special quality. They are immense to time as they neither get decomposed nor lose their therapautical property. A very powerful preservative by name of "Kattu" is made use of enhance the preservative value. They are as useful and powerful now, as they were at the time of their preparation.

Citra Ramayanam :

Another technique in story telling is successfully achieved. A high class miniature paintings of Maratha period (A. D. 1676–1855) on paper ia preserved here. The first three kandas of Ramayana named Bala, Ayodhys and Aranya are painted. For every picture an explanation is given in Telugu.

The 64 Bathing Ghats on the Ganges at Banares :

The 64 bathing ghats on the Ganges at Banares were printed, This was painted during Rajah Serfoji II pilgrimage to Banares.

Charles Le Brun's Human Physionomy charts :

It is a collection of interesting Lithographic pictures drawn by Charles Le Brun, a French Physionomist. A comparative study of human faces with those of relevant birds and beasts are wonderfully dealt with.

The similarity between the eyes of human being with that of birds and animals the postor of nose the shape of chin and fore-head, is clearly drawn and shown in each picture. These pictures captivate the attention of the visitors of the Library and are worth seeing in two aspectc-scientific and artistic.

Gaja Sastram :

It is an album of illustration and coloured pictures of many elephants painted in original colours. It was painted during Maratha period i.e., during the reign of King Serfoji II. It is a treatise on elephants by Palakappiya Muni with extracts from other works. Descriptions are given in Sanskrit and Marathi for each page.

Palakappiya by grace of Brahma, had become well versed in medical science even at his birth. He lived among elephants for a considerable

number of years and became well acquainted with their habits. As a result he became the author of this work and doing it well.

The Library has published this work with some colour illustrations. The beautiful pictures which this work contains are things of beauty and joy for ever. In this work winged elephants are also portrayed.

Aswa Sastram :

A detailed colour album containing pictures of horses. It is a treatise by Nakula on the Science of horses as expounded by Salihotra, Susruta, Garga, Surya and other classical authors. The treatise on horses is is the quentessence of the works of these great authorities.

It is a rare illustrated manuscript available in this Library. The pictures of animals and the shades of colour used in painting them in this work are its noteworthy features. Horses are useful mainly war fare physically and psychologically they are uniquely fitted for this purpose. They are fearless sure of their steps anywhere, actually sensitive of the wishes and predicament of the rider and quick in perception of the surroundings. Horses are masters of all seasons and could do without food for days and months and so the rider should so prepared to stand hunger and viscissitutes of all seasons.

Book on Birds–Folcon :

It is a book containing many pictures of birds painted in true colours. One of the birds is Falcon of Rajah Serfoji II. It was from the Nawab of Udayagiri for the King by Bhujanga Rao Hari Rao when he was sent to Hyderabad. Raja Serfoji II was a real judge of a horse, a cool hold and deadly shot of a tiger. Serfoji has the Urdu book on Falcony 'Bajinamah' which deals with the treatment of diseases of birds, translated into Marathi.

Bhagavan Veda :

This Bhagavan Veda is a single volume of all the four vedas brought out by Swami Gangeswarananda and distributed by him to select centres in India and abroad. This book is recently donated to the Library.

Books printed with stone cut types:

The art of printing was unknown to rhe Tamilians. Letter were cut out from stone and books were printed in the King's press named 'Navavidya Kalanidhi Yantrasala'. The works like Megamala, Kumara Sambhavam and Annapattiyam were printed in Devanagari letters in A. D 1805. This bears the testimony of craftmanship and skill of the ancient people.

Prabodha Chandrodayam:

It is a paper manuscript with painted pictures of the characters of allegorical drama Probodha Chandrodaya in Sanskrit.

Eye Hospital:

It throws light on the medical service rendered by the Government in the beginning of 19th century. An album of opthalmic case sheets maintained in the Vaidyasala conducted by the King Serfoji II is a very good record of diseases and their remedies. In place of X-ray of modern times a picture of eye with many defects is painted in their true colonr. The name of the patient with her or his age, date of admission, details of prescription and date of discharge with signature of the medical officer are clearly entered into the case sheets. This case system is a fore-runner to the case sheet system practised in our times.

Rig Veda Illustrations:

Pictures are depicted in fast colouring in each of the title sheets of Rig Veda Samhita in Sanskrit. A number of pictures are available in this section describing more than 20 Purana stories. The miniature paintings on the cover pages are exquisite in the ornamental border and designs. The date of the manuscript may be 17th, 18th and 19th centuries. The last page of each bundle is having beautiful flower designs.

Dasabodham:

A philosophical work by Samartha Ramadoss Swami, Guru of Shivaji the great Maratha ruler written in OVI metre in Marathi. This was translated in Tamil and delivered as Lecture by Madhoba Ratnakaran head of a mutt; Gopaladasam has written this Tamil lectures during its narration as revealed in the colophon of the manuscript. Samartha is of opinion that those who conduct the house-hold life successfully are only competent to be a Mumukshu (guest for divine knowledge) This is published by our Library and edited by Thiru S. Ganapati Rao which is in two parts.

Siva Par Pancharatna Slokas:

It is a wonder in microscoping writing. Five slokas were written by Kavi Gurudass in praise of Lord Pancha natheeswarar at Thiruvaiyaru. For the naked eye it is only a sloka in Devanagari script. When we look deep into it with the help of a lense or microscope we find wonder done in it. The letters of the slokas are not made out of line sketches as we do usually. But they are miraculousely modelled out of number of words "Siva". Even the border lines and designs in it are made by Siva. Does it not reflect the Hindus strong religious conviction that Lord Siva is omnipresent and there is nothing in the world without the divine being in it?

Purusha Suktam:

It is a paper manuscript consisting four sheets written on the black sheets of paper with white letters.

Military Costumes:

The King Serfoji's Military costumes are drawn in 17 pictures. These paintings illustrate the rank of the military servants and the colour of the dress offered to them on those days.

The life of Gazni Mohmed:

It is a book in Demy octavo size depicting the glittering style of the Moghul painting. It has the pictorial representation of the life of Mohmed of Ghazni Headings for each page are written in persian. It is being called the Moghul style painting.

Ambar Hussain:

It is one of the commentaries on the famous work namely the Bhagavat Gita. A Muslim poet by name Ambar Hussain has written this commentary in Marathi language.

Modi Manuscripts:

The Raj records written during the Maratha dynasty are available in Modi script in Marathi language. The day to day accounts and events

are noted in the diaries. The modi script is still prevalent in Maharashtra but the number of persons who know the script in the State of Tamilnadu is quiet a handful. They contain a rich mine of information, for research scholars especially during the Maratha rule of Tanjore. A scholar from England found valuable use of this manuscript, for this theme, during the time of Rajah Serfoji, unable to find materials at his homeland. This piece of indispensible material was available only here authenticatively.

Chinese Punishments :

This is an interesting book illustrated by twenty-one engravings with foot-notes both in English and French printed in 1804 at London. The punishments are gruesome and rigorous. Ingenious methods appear to have been devised to torture the victims who have committed various offences according to them the prevailing law of the land.

AN APPEAL

Manuscripts on Palm Leaf or Paper of the ancient works of the wise men of the past, are the great treasures, solely inherited by the Nation, and it is the moral obligation of persons who possess them to preserve them safely for the future generations of mankind.

Probably you have some of these in your possession or you know friends or neighbours who possess them. You can make a great contribution to the cause of the preservation not only of our National Culture but also of the Culture of Humanity as a whole by arranging to present such manuscripts to the famous T. M. S. S. M. Library, Thanjavur.

The manuscripts so presented will be accepted and acknowleged with pleasure and gratitude by the authorities of the Library, preserved with meticulous care and made available to successive generations of readers and scholars for study and research. The hitherto unpublished works found among them, will be printed and published in due course, as facilities occur, with the expression of the Library's gratitude for your gift.

The great Scholar-King of Tanjore, Rajah Serfoji, has attained immortal fame by dedicating enormous time and wealth to the expansion and firm establishment of this world-famous 'Sarasvati Mahal Library'. It is open to you to share the honour of Serfoji, in your own measure, by contributing your manuscripts to the great institution built by him.

This great Honour is beckoning to you to accept it, will you hasten to take it up?. The Library waits for your answer.

Collector & Director,
T.M.S.S.M. Library, Thanjavur.

Chemical Conservation

P. PERUMAL, B.Sc., (Spl.), M.A., B. Lib., Sc.,
Chemical Conservator
Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.

Generally Library materials are Books, Journals, maps etc. Only some specialised or Historical Library is having manuscripts, rocords, paintings and other archival materials. Sarasvati Mahal Library is one such. It is an old and Historical important one. Its inception dates back to 16th century and it is believed that it was started by Nayak Kings and was developed by the later kings. The increasing awareness for histotical research is giving rise to demand of their proper preservation of the Library materials. Preservation is one of the important task of all kinds of Library.

Before invention of paper, human's records were carved on stone, metal, clay-tablets, brich barks, palm-leaves, parchment and leather. After the invention of paper, it has been used widely for writing purpose. China is the first country who invented the art of paper making. Cotton and linen rags were used for paper making in India till 18th century. Most of the paper manuscripts available at present were written in this kind of hand made paper. After 18th century machine made paper was used for writing manuscripts and for printed books.

Resources of Sarasvati Mahal Library

Sarasvati Mahal Library is one of the renowned Historical Libraries, which was started by the Tanjore Kings. They collected manuscripts and deposited them in the palace Library. Till 1918 it was mere a repository house of manuscripts. After 1918, the Library was turned to the use of the public. This Library has nearly 40,000 manuscript in its possession and the oldest manuscripts dates to 10th century A. D. Along with this palm-leaf manuscripts, there are paper manuscripts also. Some of which are also having beautiful colour pictures depicting the life sketches of either of the author or the content of the work.

Besides the manuscripts there are two sets of collection of printed books, out of which one is called Serfoji's Collection (collected during his life

time, i. e. from 1798--1832) and the other one is the latest addition. The rareness of these Serfoji's collections can be justified from the non-availability of those books in any other old Libraries. The Library has also some old paintings and pictures.

Causes of Deterioration

The Library materials are divided into two groups i. e., organic and inorganic. The organic materials are generally considered to be more suceptible to deterioration. Generally Deterioration is caused by the following agents of physical, biological and chemical.

Physicat Agents are light, heat, moisture, fire and floods,

Biologtcal Agents are fungus, insects and rotents.

Chemical Agents are acidity, pollution, atmosphere gases and dust.

Causes of Physical Agents

LIGHT: Natural light Consists of cosmic rays, Gama rays, X-rays; Ultra violet rays, Infra red rays etc. The Ultra violet rays coming direct from the sun, causes the cellulose bond of paper, to make brittleness, and colour changes of paper. Even the modern ink and painting dye also are fading away due to the above reasons. Artificial light getting from flourcent tube has some ultra violet rays.

HEAT: Heat affects the binding materials. It embrittles the paper, palm-leaf, dried out adhesives and accelerates deterioration process.

Humidity

Humidity is the amount of moisture in air. Generally the stock room essentially requires 40% to 70% relative humidity. If the condition of humidity increases to more than 70%, it rises the growth of insects and fungi and weakens the adhesive materials, while humidity below 30%, paper loses the moisture and becomes brittle.

Water and Fire

Destruction caused by fire is not a common one, but accidental. When a book is socked in water, the cellulose bond of the paper is damaged,

and cover of book is warpped. The Fire destroys not only books, but also the whole library.

Control Measures of Physical Agents

Screening to the windows, window shade, and Varanda around the room may avoid direct sun light. Ultra violet filter of flouresent tube may avoid the ultra violet rays from the flouresent tube. For controlling heat and humidity in the proper limit in summer, water-buckets may be placed in the corners of the stock room. The De-hydrating agents such as Anhydrous Calcium Chloride and Sillca Gel may be used to avoid the excess humidity during winter and rainy seasons. Precautious measures to meet the fire accident, buckets with sand and water should be kept for ready use. Fire extinguishers like soda acid type and Dry chemical powder type cylinders should also be availed for immediate utility. All these precautious measures are available in our Library.

Biological Agents

The Library materials such as palm-leaves, books, the Binding materials, card board, leather; clothe, gums, glues and resins are rich in organic contents, which are nutrition to the living organisms. The climate condition rises the growth and multiplication. Biological agents such as fungi, insects, and Rodents affect the books.

Fungi

High humidity is helpful for the growth of fungus. It germinates spores on paper and other reading materials and destroy the leather bound books also. To control the humidity, de-hydrating materials may be used. The deseased books may be fumigated with Thymol vapour in a closed container.

Insect

Dust accumulation under dampness is the condition for growth of insects and mould. Most of the common insects which affect the library materials are Silver fish, cockroaches, termites, book worms, book-lice etc.,

Silver Fish

It is a wingless, silvery or pearly gray, carrat shapped insect the body very marked from head to tail. Silver fish eats the flourglue, pastes, surface of the paper, binding etc. It makes irregular patches on books. They also destroy the miniature paintings and photographs.

Cockroaches

Cockroaches are common in everywhere. Mostly they are brownish black colour. They hide themselves in day time and emerge in the night. They are actually placed where the old books, records and manuscripts are stored.

Termits

Termits are known as white ants. They attack the back of the cup-boards and book shelves. They eat whatever cross on their way through wooden shelves and interior of books. It ruins books and manuscripts more than any other insects.

Book Worms

These worms affect books and manuscripts. The affected books show a number of small round holes of 1 mm to 2 mm radius, running all directions during their feeding activity.

Control Measures of Biological Agents

The fungus affected books should be fumigated, using Thymol as fungicide. The Thymol vapours control the growth of fungus. To control the silver fish and a cockroach spray or dust 5% D. D. T. or B. H. C. or Sodium fluoride, the insect affected books should be fumigated using para-di-chloro benzene as a insecticide and Napthalene balls or bricks may be put in the book shelves. In this Library there is a special type of indegenous used for control the insects which are affecting the manuscripts. This is in powder form, mixture of sweet flag (4 parts), black cumin (4 parts), cloves (I part), pepper (1 part) and Bark of Cinnaman (1 part). The mixture is placed near the manuscripts in a small lemon size bundles. It has sweet smell, which repelent the insects.

Chemical Agents

The principle materials in the atmosphere are Nitrogen, Oxygen, Hydrogen, the impurits of Hydrogen Sulphide, Sulphur-di-oxide, Carbon-di-oxide, other oxides, dust and moisture etc. Dust accumulates on the object will creat problems. By the action of ultra violet rays on oxygen, ozone is formed. Ozone destroys organic materials by breaking the bonds between carbon atoms. The object decomposes into oxides by ozone, oxides absorbs

moisture forming acids. Mostly sulphuric acid break the cellulose and reduce the strength of paper fibres. Due to the reaction of the acidity the paper and the paintings may be involved with colour changing and weakening.

Control Measures of Chemical Agents

To control destruction due to acidity, the affected books must be deacidified, i. e. Neutralisation of acid. It is one of the important process in preservation of papers. They are two type of deacidification. One is dry deacidification and other is wet deacidification.

Dry Deacidification

The acidified paper materials are kept in a fumigation cupboard in a inverted 'v' shape. Liquid ammonia is kept in lower portion of the cupboard, the reaction of the ammonia vapour on the surface of paper will be very mild but slowly it deacidify.

Wet Deacidification

1. Wet deacidification is not possible in case of paper having painting or pictorial drawings. In such case Barium hydroxide solution may be used for deacidification. By spraying the solution acidity may be neutralised. The excess of hydroxide is converted to barium carbonate on expossure to air during drying and this barriam carbonate remains in the paper to act as a buffer against future acid contamination.

2. Barrows process is a process of using calcium hydroxide and calcium-bi-carbonate solution to reduce acidity on paper. First the paper is immersed in water with support, then kept for some time in a tray containing calcium hydroxide solution, after washing with pure water put it for a few minutes on calcium-bi-carbonate solution which turns the excess of calcium hydroxide to calcium carbonate, which act as a buffer against future acid contamination.

Bleaching

Bleaching is an important step to restore the original form of the old brownish paper, maps and pictures and clarity of vision is possible after their bleaching treatment. For bleaching some common bleaching chemicals may be used such as chloromine-T, acetic acid, oxalic acid, Hydrogen peroxide bleaching powder and chlorine water. Bleaching of old papers is not a simple

one, but it needs some training and skill to rejunate the materials, otherwise the whole paper may be damaged to the loss of antiques.

The simplest and safest method of chlorine bleaching is to use chloromine-T. In our Library we are using chlorine water for bleaching the old books, maps and printed pictures.

Conservation of Manuscripts

PALM-LEAF: The palm-leaf manuscripts of this Library are very old and some of them are in brittle condition. To preserve these manuscripts Citronella oil is applied on the leaves, which gives flexibility to leaves and also it acts as a repelent to insects. For clarity of the scripts of the manuscripts Citronella oil mixed with lamp black is used for smearing.

Paper Manuscripts

The old books and paper manuscripts are in brittle condition. For preserving the originals, we follow two types of mending process. One is Chiffon cloth mending (chiffon cloth is a speeial cloth for this purpose) using liquid starch paste and the other one is cellulose accetate foil and tissue mending using acetone as a solvent. We are also mending the broken palm-leaf manuscripts by this process.

This conservation work will be done only if the books or manuscripts are damaged. Before that pre-conservation work is necessary for preservation. Pre-conservation works such as dusting, periodical checking, careful handling, repairing of small damages (like hurling, folding, cracking) are important to preserve the library materials. Every one must have a tendency to preserve the books and other materials.

Reference Books

1. Care and Preservation of Museum objects
   O. P. AGARWAL, National Research Laboratory for Conservation, Lucknow.
2. Repair and preservation of Records
   K. D. Bhargava, National Archieves of India, New Delhi.

॥ सिद्धान्त प्रकाशिका ॥

Siddhanta Prakasika

T. R. DAMODARAN, M.A., D.Ling., C.G.T.,
Lecturer in Sanskrit,
Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.

'Siddhanta Prakasika' is a Sanskrit Saiva Siddhanta work written by Sarvatma S'ambhu Sivacarya. The colophon of this manuscript reads 'इति सर्वमतेष्विष्टा सा सिद्धान्त प्रकाशिका। सर्वात्मशंभुनाख्याता कल्पिता शैवसन्मता". The term Sambhu suggests that he comes in the line of Somasambhu, Jnanasambhu etc., No more detail is available about the author of this work.

This work is a hand-book to those who propose to learn Saiva philosophy. This work has been divided into seven prakatanas. They are: 'देहप्रकरण, तत्त्वप्रकरण, अध्वाप्रकरण, आत्मप्रकरण, बन्धप्रकरण, शास्त्रप्रकरण, and दीक्षाप्रकरण । The left side of the leaves, bears the name of these prakaranas. Some more sub-titles are also noted in these leaves. These kind of divisions suggest that this work is systematically studied by the students in those days.

This work had been translated into Tamil by the famous commentator on Sivajnanabodham in Tamil, Madhava Sivajnana

Swami. He belonged to the Thiruvaduthurai Adinam. This Tamil verson was the Text to the beginners of Saiva Siddhanta in that Adinam. This Tamil book was published twice, one at Madras and another one at Srilanka. In the introduction of the Tamil Siddhanta Prakasikai (1947), the editor had mentioned about the availability of three Sanskrit manuscripts of Siddhanta Prakasika. They are :

1) Manuscript of Thiruvaduthurai Adinam

2) Manuscript of Kumarasami Gurukkal, Yalpanam

3) Manuscript of Saminatha Sivacarya, Thiruvaduthurai

But he did not mention anything about the published material of these Sanskrit Manuscripts.

The Manuscript No. 345 edited at present is from the collection of V. B. Nataraja Sastri of Trichi.

CONTENTS OF THE TEXT :

1) देहप्रकरणम् :- This is very small prakarana, dealing with the stuladeha and suksmadeha. The constituents of these two bodies are described here. The stuladeha is made up of the five elements viz., earth, water, light, air, and space, and it gets a physical body according to the deeds of the self done in the previous birth. The suksmadeha is made up of the thirty six principles or catagories ie. from earth to kala.

2) तत्त्वप्रकरणम् :- Here the names and their activities of the principles which are responsible for the creation of both bodies

are described in this deha prakarana. The Thirty Six catagories are described in detail. The bindutattva is established at the end.

3) अध्वाप्रकरणम् :- The means to reach the feet of Siva is explained in this chapter. There are six adhvas viz., Tattvadhva, Bhuvanadhva, varnadhva, padadhva, Mantradhva, and Kaladhva. Amoung these six adhvas, Kala, Tattva and Bhuvana are in Dravya (substance) form, and varna, pada and mantra are in sound form. Bhuvanadhva is related to Tattvadhva and Tattvadhva in turn relates to Kaladhva. Varna, Pada and Mantra adhvas are related to the bodies which are born in Bhuvanadhva. Suddhadhva is from Suddhamaya and Asuddhadhva is from Asuddhamaya. These adhvas are bound to the self.

4) आत्मप्रकरणम् :- Though the self is bound by Adhvas, it is different, eternal, all-pervaded and it is individual in each body. The self enjoys the fruit of its action. Due to the difference in the Bandha, the self is differenciated into Sakala, Pralayakala and Vijnanakala.

5) बन्धप्रकरणम् :- It explains different varieties of bindings viz., Mayabandha, Karmabandha, suddhamayabandha and trodasaktibandha. These kinds of binding are explained as a mode of proceeding towards (upacara) Sivasakti, otherwise known as pasa.

6) शास्त्रप्रकरणम् :- Sastras are the source for the knowledge aquired by the Atma. These sastras or the sacred books are

five types. They are ; Laukika (wordly). Vaidika (related to Veda). Addhyatmika (philosophical), Atimarga (works of Rudras), and Mantras (saivagmas put forward by Siva). In this part, all schools of Indian philosophy are being discussed and sometime the irrelavances, to Saivite system are being refuted. At the end of this chapter, the auther gives the Siva bheda and Rudra bheda Agamas. And further, the four padas of the agamas viz. Jnana, Kriya, Yoga and Carya are explained in brief.

7) दीक्षाप्रकरणम् :- Here the Samaya, Visesa. Nirvana, Nirbija and Sabija Dikshas (initiations) are explained. The Code of Conduct to be followed after initiation is also annexed at the end.

॥ सिद्धान्त प्रकाशिका ॥

✳

ओम् हौम् नमःशिवाय

अवर्णविग्रहं देवं वर्णविग्रहवर्जितम् ।
वर्णविग्रहवक्तारं नमानि स्तौमिसंश्रियै* ॥

चरं चरात्मकं विश्वं ओतं प्रोतं च सर्वतः ।
पशुपाशभिदायेन नमस्तस्मै परद्विषे ॥

इहतावत् जातिकुलाद्यभिमानस्पदं इदं स्थूलदेहं पृथिव्यप्तेजोवाय्वाकाशादीनां समवायः। तत्रात्र प्राक्तन पुण्यपापानुकूलं – ब्राह्मणादि वर्णान् च रूपश्रियौ – इन्द्रिय पाटवमपि बिभ्रतो नियतायुषः – नियतभोगाश्च भवन्ति ।

सृष्टिः ॥

भोक्तार - आत्मानः - एतेषां - भोग - परिकरभूत सृष्टिमारभ्य आह । पृथिवीतत्वमारभ्य कलातत्वान्तानि त्रिंशत् आरब्धामि । आत्मनि पृथक्-पृथक् स्थूल सूक्ष्मणा प्राप्तायुषां, पूर्वशरीरं विहाय तृणजलूकवदाश्रयिष्यते, तदिदं शरीरं तेन कृतानां - पुण्यपापानां आश्रय - आत्माशरीरादन्यः ज्ञानक्रिया रूपः, नित्यः, अमूर्तः, व्यापकश्च, आणवकार्म्यमायेयबैन्दव-रोधशक्त्यात्म, पाशपञ्चक बद्धः संसारी पुरुषः । अस्य भोगपरिकरीभूत - सूक्ष्मतत्वानि कानीतिचेत्-पृथिव्यप्तेजोवाय्वाकाश तत्वानि कथितानि । इमानि पञ्चभूतानि एषां कारणं तन्मात्रा पञ्चकं किमिति चेत् गन्धतत्वं, रसतत्वं, रूपतत्वं, स्पर्शतत्वं, शब्दतत्वं चेति एतद्दशकं कार्यमित्युच्यते ।

---

* May read as संश्रये ।

उपस्थ, पायु, पाद, पाणि, वाक् इति कर्मेन्द्रियपञ्चतत्वानि, एतेषां व्यापाराः आनन्द विसर्ग गमनादान वचनानि । पूर्वोक्त गन्धरसरूपस्पर्शशब्द ग्राहकघ्राणरसनचक्षुस्त्वक्श्रोत्राख्या ज्ञानेन्द्रियपञ्चक, पञ्चतत्वानि कारणमित्यभिहितानि । आहत्यविंशति तत्वानि । मनस्तत्व, बुद्धितत्व अहङ्कारतत्व एतत्त्रयं - ज्ञानकार्मेन्द्रियाणिवत् । अस्मात् शरीरात् बहिर्निर्गत्य व्यापारमात्रस्य शरीरस्यान्तरवकाशे स्थित्वा क्रियाप्रवर्तकत्वात् अन्त करणमिति एतत्त्रयाणां नाम ॥

अथ एतेषां **तत्वानां वृत्तयः** निरूप्यन्ते । तत्रबहिः प्रवृतिः । स्वस्वविषयार्थवेदनं श्रोत्रादीन्द्रिय वृत्तयः । इदं ममेत्यभिमानकल्पनं मनसो वृत्तिः । एतत् रजतमेव न शुक्तिरिति निश्चयः । अध्यवसायः बुद्धेर्वृत्तिः । प्राणादिवायूनां प्रेरणमहङ्कारवृत्तिः ।

अथ **प्रकृति तत्ववृत्तिः** उच्यते । स्वजन्याहङ्कारयुक्तबुद्धिजन्यत्रिगुणवैचित्र्येण सात्विकानि - मनःश्रोत्रेन्दियादि ज्ञानषडिन्द्रिय तत्वानि - राजसानि वागादिपञ्चकर्मेन्द्रियाणि, सविषयाणि, तामसानि, गन्धादि पञ्चतन्मात्राणि, तत्वानि तत्कार्यपृथिव्यादि पञ्चभूततत्वानि ॥ अत्र पृथिव्याः शब्दादि चत्वारो गुणाः सामान्याः । अपां शब्दादित्रयोगुणाः सामान्याः । रसस्तु असामान्यः । तेजस्तु शब्दस्पर्शौ सामान्यौ । रूपस्त्वसामान्यः वायोः शब्दः सामान्यः । स्पर्शस्तु असामान्यः । आकाशस्यतु शब्द एक एव गुणः । अयं शब्दः प्रतिध्वन्यात्मकः न तु वर्णात्मको भवति । एवं सुखदुःखादि मोहनं । अथ एतत् अनुभवितृत्वं - पुरुष इति पञ्चविम्शति तत्वात्मकः । पूर्वोक्त चतुर्विंशति तत्वानि अशुद्धानीति ज्ञेयानि । पञ्चविंशत्क पुरुषतत्वादि, त्रयोविंशत्क माया-तत्वान्तानि शुद्धाशुद्धानि । अतः मिश्राणीतिमंतव्यानि । अथ पुरुषात्मनां स्वस्वकृतानि कर्माणि स्वेन स्वेन भोक्तव्यानीति नियमनं **नियति वृत्तिः** ।

तदनुभवकालस्य दीर्घकाल स्वल्पकाल इति परिच्छेदः **कालतत्व वृत्तिः** । बाह्यकरणैः अन्तःकरणैश्च परिज्ञातवस्तूनां आत्मने प्ररोचनं, **रागतत्व वृत्तिः** । विषयोपरक्तां बुद्धिं गृह्णातीति ग्रहणमेव **विद्यातत्व वृत्तिः** ।

आत्मनां अनादि भूतं ताम्रकालिमावत्, सहजमलशक्तेरेकदेशं प्रसाध्य आत्मस्वरूप-प्रकाशनं **कलातत्वस्य प्रवृत्तिः** ।

अथ **मायातत्वं निरूपण**नाम स्वजन्य स्वान त्रिरोभूत कलाविद्यारागकालनियत्याख्य पञ्चतत्वैः मिलित पुरुषात्मनः सुखदुःखभोक्तृत्वादि मलमिश्र पुरुषस्य वृत्तिरेव मायातत्व वृत्तिरित्युच्यते ।

आहत्य, पृथिव्याद्येकत्रिंशानि मायान्तानि तत्वानि भुवाश्रयाणां प्रत्येकं स्थूलसूक्ष्माणि शरीराणि भवन्ति । एतत्समुदाय कारणतत्वम् मायातत्वं, नित्यं व्यापकं समस्तकर्माभिसंबन्धि स्ववृत्तिद्वारेण ज्ञानक्रियात्मकात्मप्रकाशव्यामोहनवृत्तिः मायाख्यैक त्रिंशत्तत्वस्य इति ।

इतःपरं द्वात्रिंशत्तत्वात्मक शुद्धविद्यातत्वं त्रयस्त्रिंशकं ईश्वरतत्वं - अत्र शुद्धविद्यातत्वे सप्तकोटि महामन्त्राः । कामिकाद्यष्टाविंशति संहिताश्च नन्द्यादयोष्टौ गणेश्वराश्च सिद्धान्तशास्त्रेण पूज्यमाना इन्द्रादयो लोकपालाश्च एतेषां आयुधानि वज्रादीनिच वसन्ति ।

ईश्वरतत्वे विद्येश्वरा अनन्तादयः अष्टौ वर्तन्ते । एतेषु अनन्तः सर्वेश्वरः । ऐतेषां विद्येश्वरणां विद्यातत्ववासिनां च अन्येषां च ईश्वरभूतः मायाक्षोभकश्च भवति । किञ्च मायादि तत्व भुवनानां स्रष्टाच, किञ्च अयं परमेश्वरात् भिन्नः । एकमलपाकेन परमेश्वरानुगृह्यतश्च भवति । अनेन सृष्टरूपेण एव, आणवकार्म्यबन्धद्वयान्तः प्रलयकाला इत्यभिहिताः ।

आत्मराशौ मलपाकवन्तः निरवधिका एव परमेश्वरानुगृहीताः । अष्टादशाद्यधिकशत शतरुद्रासन्ति । एतेषु श्रीकण्ठरुद्रो मध्यम प्रलयान्ते । प्रकृति तत्वादर्वाक्तत्वेषु भुवनानाञ्च सृष्ट्या आणवकार्म्य मायात्मकबन्धत्रितयेन युक्तानां सकलानां राशौ ज्ञानयोग तपोध्ययनादिभिः विशिष्टश्च ब्रह्मविष्णुपदयोर्निर्वाहकश्च भवति । अस्य मध्यमप्रलयसमये रागतत्वेवस्थानं पश्चात् सृष्टिकाले प्राप्ते अशुद्धाप सृष्टिपूर्वं ब्रह्मविष्णु सृष्टीनामधिष्ठातास्थित्वा अर्वाक् तनुभुवनेश्वराश्च त्रयस्त्रिंशत्कोटीनां च ब्रह्माण्डानि च सृजन्ति इति । ब्रह्माण्डं नाम चतुर्दशभुवनं सकलानामावासभूमिः ।

अष्टादशशत रुद्राणां पदप्राप्तिः ।

पूर्वोक्त रुद्रेषु शतरुद्राः पाञ्चभौतिक ब्रह्माण्डस्य रक्षका भवन्ति । गुणतत्व ब्रह्माविष्णुभ्यां सहस्थितो रुद्रभट्टारको मध्यमपलयपर्यन्तं अधिकारं कृत्वा इमौ ब्रह्मविष्णूचोपसंहृत्य स्वयं मिश्राध्व-

रागतत्वे वर्तते। अनेन वीरभद्रदेवश्चवर्तते। प्रकृतिमस्तकेष्टौ कलामस्तकेष्टौ च श्रीकण्ठवीरभद्रौ च शतरुद्राः एवमष्टादशाद्यधिक शतरुद्राः परमेश्वरानुगृहीताः। शरीरिणो भगवन्तो ब्रह्मबिष्णुपद ज्ञानादिभिः अस्पृष्टाः ब्रह्मविष्ण्वादि पदानि आत्मकर्तृक ज्ञानयोगबलेन संपादयन्ति। एतेषामष्टादश शतरुद्राणां मलपाकादीक्षा पूर्वकं - परमेश्वरप्रसादाश्च पदप्राप्तिः शुद्धविद्यातत्ववासिनां मलपाकात् परमेश्वरप्रसादाश्च पदप्राप्तिः। एतेषां विद्येश्वराणां स्वरूपं बैन्दवं अष्टादशशतरुद्राणां शरीरं मायीयं ब्रह्मविष्ण्वादीनां शरीरं प्राकृतम्। अष्टादशशत रुद्राणां विद्येश्वराणां च स्वरूपमिव साक्षात् परमेश्वरस्य सकलानि स्वरूपाणि प्रजाविधिषु ध्येयानि। ब्रह्मविष्णु शरीरस्य प्राकृतत्वात् तत् कुत इति चेत् परमेश्वरानुग्रहात् पूर्वं पशुत्वानिवृत्तेः ब्रह्माविष्णुत्वपदं पशु भूमिः। रुद्रपदं ईश्वरपदमुभयं पतिभूमिः। एवं भूतादस्मात् ईश्वरतत्वात् ऊर्ध्वं सदाशिवतत्वम्। अतः परं शक्तितत्वं। अतऊर्ध्वं शिवतत्वं। एतत्तत्वत्रि(त)यं परमेश्वरस्याधिकार भोगालयं तत्वसंज्ञानिमित्त - एतस्मिन् तत्वत्रि(त)ये परमेश्वराद्यतिरिक्तानि कर्तृभूतान्यात्मान्तराणि न विद्यन्ते।

लयभोगाधिकारपदानिश्रद्दधानाः - साधकदीक्षया दीक्षिताः मन्त्र साधकाः पश्चात् परमेश्वर प्रसादेन तत् तत्वभुवनं प्राप्य, भोक्तारो वैराग्यपर्यन्तं वा, महासंहारपर्यन्तं वा स्थित्वा विद्येश्वराश्चान्येच परं मुक्तात्मानो भवन्तीति सिद्धान्तः। अत्र विद्यातत्वे अकरादिक्षकारान्तं एक पञ्चाशदक्षराणि कामिकाद्यष्टाविंशति संहिताश्च वैखरीरूपाणि वर्तन्ते। ईश्वरतत्वे प्रणवश्च, सदाशिवतत्वे बिन्दुसकलः, सकलो नादश्च। शक्तितत्वे सूक्ष्माभिधेयबुद्धिबीजं आत्मन्यात्मनि पृथक् पृथक् भूत्वा सूक्ष्म नादात्मकं तिष्ठति। शिवतत्वस्य कारणं महाबिन्दुः। महाबिन्दोः शिवतत्वस्य च तत्व भेद व्यपदेशो नास्ति।

सदाशिवतत्वस्य शक्तिशिवतत्वान्यधिष्ठाय स्थितस्य, सकल सकलनिष्कल व्यक्ताव्यक्त महेश्वर सदाशिव इति नामानि। एतेषु षट्त्रिंशत्तत्वेषु बिन्दुर्नित्यः, व्यापकः, अमूर्तः परमेश्वरस्य नित्याधिष्ठेय, शब्दार्थात्मक, नादादिद्वारेण आत्मनां सम्यक् ज्ञानस्य कारणं भवति। अमोकश्च माया व्यतिरेक समस्त वस्तूनां उपादानं जडं च, ततः पृथिवीं आरभ्य शिवान्तानि षट्त्रिंशत्तत्वानि तत्वाध्वा।

कालाग्नि भुवनमारभ्य अनाश्रित भुवनपर्यन्तानि भुवनानि द्विशतपञ्चत्रिंशत् भुवनाध्वा । अकारादिक्षकारान्तानि एकपञ्चाशदक्षराणि वर्णाध्वा । व्योमव्यापिमन्त्रात्मनः एकाशीतिपदानि, पदाध्वा, मूलब्रह्मांशरूपाणि एकादशमन्त्राणि, मन्त्राध्वा । निवृत्यादि पञ्चकला कलाध्वा । एतेषु कलातत्व भुवनात्मानः त्रयोध्वानः द्रव्यात्मकाः । वर्णपदमन्त्रात्मानस्त्रयोध्वानः शब्दरूपाः । एतेषु भुवनाध्वा तत्वाध्वानमाश्रित्य वर्तते । तत्वं कलामाश्रित्य वर्तते । वर्णपदमन्त्रात्मानस्त्रयोध्वानः शब्दरूपाः । भुवनज शरीरापेक्षया वर्तन्ते । एतेषां षडध्वनां परमकारणवस्तु कुण्डलिनी शुद्धविद्या । ब्रह्मेति च उच्यते ।

एते षडध्वानः आत्मनां संसारः । षडध्व व्यतिरिक्ता नित्यव्यापकाश्चेतनाः प्रतिशरीरं भिन्ना मलिनाः कर्मकर्तारः । कर्मफल भोक्तारः । किंचिदृज्ञाः किंचित् कर्तारः सेश्वराश्च भवन्त्यात्मानः । एते बन्ध भेदेन सकल निष्कल बिज्ञानकल इति त्रिविधा उच्यन्ते । एतेषामात्मनां मया बन्धः ।

कालादि पृथिवी तत्त्वपर्यन्तानि भुवन भौवनादि रूपः कर्मबन्धो ज्योतिष्टोमब्रह्मेत्यादिभिः उत्पन्नः । अपूर्वाख्यः । संस्कार रूपः । पुर्यष्टकमध्यगतः बुद्धितत्वमाश्रित्य सुखदुःखमोहात्मकफलश्च भवति । मलाख्य बन्धः आत्मनां ज्ञाक्रियावारकः । आत्मन्यात्मनि पृथक् पृथक् भूत्वा स्वकालान्ते उपयोगयिष्यदनेक शक्ति सहितं नित्यव्यापकं जडद्रव्यं भवति । बैन्दवो बन्धः विद्याविद्येश्वरणां कारणम् । सकलाख्य संसारी भोगपरिकरी भूत-सूक्ष्मादि वैखर्यन्तशब्दहेतुश्च भवति ।

निरोधशक्त्यात्मकबन्धः द्विधा कर्माणवबैन्दवपाश चुतुष्टयस्य अनाधिधर्महेतु - शिवशक्तिरेव उपचारात् पाश इत्युच्यते । एवमात्मनां बन्धाः पञ्चविधाः । तत्र शुद्धाध्ववर्तिनां बैन्दवः रोधशक्तिश्चेति - पाशद्वयम् । मिश्राध्ववर्तिनान्तु एतत् द्वयं आणवः कार्म्यश्चेति । पाशचतुष्टयम् अशुद्धाध्ववर्तिनां तु एतच्चतुष्टयं मायेयश्चेति पञ्चविधबन्धाः । एतेषु शुद्धाध्वावासिनां मुक्तानामिव निरतिशयं सुखमेव । दुःखापस्पृष्ट सुखदुःखमोहाश्च न सन्ति - अतोहेतोः अयं शुद्धाध्वेत्याभिधीयते । मिश्राध्ववर्तिनां तु सर्वज्ञतायां सत्यमपि सुखदुःखमोहा सन्ति । अतोयं मिश्राध्वेत्यमिधीयते । अशुद्धाध्व वर्तिनां नु किञ्चिदृज्ञत्वं किञ्चित्कर्तृत्वं सुखदुःखमोहाश्चेति । अतोहेतोरयं अशुद्धाध्वा इत्यभिधीयते ।

पाशनिवृत्ति विवरः ।

अत्र बैन्दव मायीयश्च पाशावागन्तुकौ । कर्मपाशस्तु प्रवाहानादि भोगनः । आणवपाशस्तु क्षद्रस्थानादः । स्वपाकान्ते परमेश्वर प्रसादात्मिकया दीक्षया विवर्त्यः । कर्म्य पाशस्तु विज्ञानयोग सन्यासैः भोगेनवाक्षीयते । एते ज्ञानादयः शास्त्रद्वारा संपाद्यन्ते । तानि शास्त्राणि पञ्चविधानि । लौकिकं वैदिकं आध्यात्मिकं अतिमार्गं अमार्गं चेति । तत्र लौकिकं नाम आयुर्वेद - दण्डनीत्यादि - दृष्टफलं शास्त्रम् । **वैदिकं** तु वेदेषु क्रियाभागमुद्दिश्य ज्योतिष्टोमादि पुण्यप्रतिपादितं स्वर्गादि साधक मीमांसाशास्त्रं च । वेदविषय पौरुषेय साधकम् । पदार्थप्रमाणयोः परीक्षा कुर्वद्भिः ऋषिभिः प्रणीते **न्याय वैशेषिके शास्त्रे च । एतत् त्रयं दृष्टादृष्टफलं शास्त्रम् । आध्यात्मिकं** तु सांख्य पातञ्जल **वेदान्ताख्यानि** । उपनिषद्भागमुद्दिश्य ऋषिभिः प्रणीतानि आत्मज्ञानफलानि । शास्त्राणि अतिमाग तु शास्त्रं, रुद्रप्रणीतानि, पाशुपतकापालमहाव्रतानि । अमार्गं तु शिवप्रणीत, **सिद्धान्त** शास्त्रम् इति ।

मीमांसकशास्त्रस्य वक्ता, भगवान् जैमिनिः । अनेन शास्त्रेण तु प्रतिपाद्यमानोर्थः वाक्यलक्षणं च वेदा, अपौरुषेया इति च प्रपञ्चो नित्य इति इष्टापूर्तं कर्मानुष्टेयमिति च – कर्मानुष्ठानमेव - अनुष्ठितुः स्वर्गादि साधनमिति च भौतिक शरीरेन्द्रियेभ्यः अन्ये आत्मनः । एते च अनेके । एतेभ्यः आत्मयोविलक्षण ईश्वरः । कश्चिन्न भवति इति च, प्रतिपादितम् ।

वैशेषिक शास्त्रेणतु प्रतिपाद्यमानोर्थः । पृथिव्यप्तेजोवायव इति भूतानि चत्वारि अनित्यानि । एतेषां कारणानि तत्तन्नामानो भिन्नाः परमाणव इति च । एतेभ्योन्यः शब्दकारणम् नित्यं पञ्चमं आकाशात्मकं भूतमिति च । एतस्मादन्यो नित्यः कालः । ईश्वरश्च दिशश्च एतेभ्यो भूतकारणशरीरेन्द्रियेभ्योन्ये भूताः - आत्मानोऽनेकाः, एतेभ्यो व्यतिरिक्तं नित्यं ज्ञानहेतुकं मनः । आत्मनि आत्मनीति अभिधीयते ।

अनादि पृथिव्यप्तेजोवाय्वाकाश कालदिगात्ममनांसि इति नवद्रव्याणि । एतेभ्योव्यतिरिक्त शुक्लादि गुणपदार्थः । एतस्मादन्यः, उत्क्षेपणादि, कर्मपदार्थः । अतोन्यः गोत्वादि सामान्य पदार्थः । एतेभ्योः द्रव्यगुणकर्मसामान्य समवायेभ्यः पञ्चभ्योन्यः विशेषपदार्थः । एतेषु षट्सु आत्मनः पदार्थः

तत्वस्य मनस्संयोगाधानमुत्पद्यते। अनेन पुण्यात्मकं कर्मानुष्ठानम् अनेन पापात्मकं कर्मानुष्ठानमिति तत्तत्कर्मानुगुण फलावाप्तिकरण इन्द्रिय शरीराणि, पुण्यापुण्यवशेन स्वर्ग नरक प्राप्तिः। सर्वस्य निर्वाहकः ईश्वरः। अस्य मनः संयोगादुत्पत्तिः। न तु स्वप्रसिद्धं ज्ञानं इत्थं भूतेन शरीरिणां साधर्म्य वैधर्म्य ज्ञानेन कर्मक्षयो भवति। मनः संयोगजनितं ज्ञानं विना पाषाणता कल्पं वर्तते। अयमेव मोक्षः। इति च।

वेदा: ईश्वरकर्तृका इति च न्यायशास्त्रेण प्रतिपाद्यमानोर्थः। प्रत्यक्षादि प्रमाणानि प्रमेय सिद्धानि ज्ञेयानि च। वैशेषिकोक्तक्रमेण एते षोडशविधा इति च। मोक्षलक्षणं च एतेभ्युक्त-प्रकारमिति च ईश्वरपदार्थ तत्वान्यज्ञानं चिकीर्षन् प्रयोक्ता नच। एतच्छास्त्र प्रणेतारौ कणादाक्षपादौ। साङ्ख्य शास्त्रेण प्रतिपाद्यमानोर्थः। नित्याव्याप्तिका जडरूपा। समस्त वस्तूनां कारणम्। सत्वरजस्तमसां साम्यावस्था मूर्ता च प्रकृतिरियं प्रकृतिश्चतुर्विंशति तत्वमिति च, एतत् कार्यं बुद्धितत्वमारभ्य पृथिवीतत्वान्तानि त्रयोविंशति तत्वानि इति च, एवं भूत चुतुर्विंशतितत्वेभ्यो अन्येति नीत्या व्यापका। अमूर्ता नानाविधा। सर्वकृत् सर्वकर्तृत्व रहिता सर्वकृत् सर्वज्ञत्वरहिताः ज्ञानमात्रस्वरूपा: आत्मानः। एवं पञ्चविंशतितत्वमिति च। एतेषां मुक्तिदशायां संसार दशायां च निर्विशेषे स्वरूपे अशुद्धिर्नास्तीति च। अनादि सिद्धायाः बुद्धिगतायाः अविद्यायावशात् सांसारिक सुखदुःख दुःखज्ञानमुत्पद्यत इति। प्रकृतिपुरुषविवेकज्ञानादविद्यायाः विनाशे मोक्ष इति च। आत्मभ्योव्यतिरिक्तः ईश्वर इति कश्चिदिति च प्रतिपाद्यते। एतच्छास्त्रप्रणेता कपिलः

पतञ्जलशास्त्रेण तु प्रतिमाद्यमानोर्थः। इत्थं प्रकृति प्राकृतेचात्मनश्च बान्धमोक्षश्च स्वयमिति स्वयमिति विवेकज्ञानवद्योगश्च योगः परिकरः इति च। षड्विंशति तत्वमीश्वर एकः। अस्य आत्मभ्यो विशेषस्वाधिष्ठानता नित्यामानंचेत्याख्यावत् केवल वस्तुस्वरूप साधारणं च आत्मज्ञानोपदेष्टृत्वं चेति। एच्छास्त्र पतञ्जलि: ॥

वेदान्त शास्त्रवादिनस्तु चतुर्विधाः – भास्करीयाः, मायावादिनः, शब्दब्रह्मवादिनः कौड्य ब्रह्मवादिनश्चेति चतुर्विधाः। एतेषु भास्करीयानां शस्त्र प्रतिपाद्यमानोर्थः। जडाजडात्मक सुरनरतिर्यगादिको वस्तुराशिः अखिलो ब्रह्मण परिणामः। एतत् ब्रह्म सच्चिदानन्दात्मकं नित्यं

व्यापकं च। एतदेवेश्वरो भवति। अस्य विकारः तत्वस्य ज्ञानात् परिवर्तते। संसारोयं एक एव परमार्थतः सत्यः। अस्य विकाराणां च, विकारतत्वात् वेदान्त ज्ञानेन च शरीरव्यतिरिक्त, माया स्वरूपं भासते॥ तत्तत् परब्रह्मैवेति, वेदनेन तल्लयो मोक्ष इति च प्रतिपाद्यते।

मायावादिनस्तु पूर्वोक्त परब्रह्मैव, परमार्थतः सत्यं दृश्यः। अखिलांशः असत्यः। शक्तिकायां - रजतवत् - जगदुपादानं - मायेयं ब्रह्मवत् सत्या च न भवति। शशविषाणवत् असत्या च न भवति। मायाया विलक्षणं ब्रह्मस्वरूपं वेदान्तज्ञानेन स्वयमिति वेदनम्॥ मोक्ष इति प्रतिपादयन्ति, शब्दब्रह्मवादिनस्तु कारणं ब्रह्मपरप्रमेय दशायां शब्दात्मकं भवति। अस्य विकारो जडाजडात्मकं समस्तं, विनाशि वस्तुतः शब्दात्मैव। तदेवं स्वरूपं भवतीति वेदनं मोक्ष इति च प्रतिपादयन्ति।

क्रीडाब्रह्मवादिनस्तु पूर्वोक्त ब्रह्मैवाहं एकाकी न भवामि अहमेवोच्चैर्विकारवस्तुभिः सह बहुधा क्रीडामीत्यभिसन्धिना ब्रह्म भवति।

स्पष्टार्थं पुनर्लिख्यते। क्रीडाब्रह्मवादिनस्तु पूर्वोक्त ब्रह्मैवाहं एकाकी न भवामि अहमेवोच्चावचैर्विकार विविधवस्तुभिः सह बहुधा क्रीडामीत्यभिसन्धिना ब्रह्म भवतिबहुतद्वस्तु नित्यम्। वस्तु स्वयमित्युपलाब्धि मोक्ष इति च प्रतिपादयन्ति। एतेषां चतुर्णां मतानां प्रणेता व्यासः, इति मीमांस वैशेषिक न्याय सांख्य पातञ्जल वेदान्त इति षट्शास्त्राणि, पूर्वं पञ्च शास्त्राणीति-वैशेषित-न्याययोः एकत्वेन ग्रहणात् न विरोधः। भिन्नाभिप्रायेण एवं षट् शास्त्राणि वैदिकानि। एतेषु चतुर्विधतया पूर्वोक्त वेदान्त एक एवाद्वैत शास्त्रम्। इतराणि पञ्चभेदपराणि शास्त्राणि।

एतत् षट्कं विना वेदबाह्यानि शास्त्राणि कानीति चेत् बौद्धमार्हतं लोकायतिकं चेति त्रीणि। एतेषु त्रिषु लोकायतिक शास्त्रेण तु प्रतिपाद्यमनोर्थः, प्रत्यक्षमात्रं प्रमाणं। प्रत्यक्षाः पृथिव्यप्तेजोवायवः सत्याः, एतेषां समुदायशरीरमेव आत्मा। देहवृद्धौ ज्ञानवृद्धिः स्यात्। देहे क्षीणे ज्ञानं क्षीणं स्यात्। इति च। ईश्वरः इति न कश्चित्। दृष्टे सुखदुःखे एव स्वर्गनरकौ। शरीरे नष्टे नष्टव्यम्। किमप्यदृष्टं नास्ति। अत एव शरीरं विनात्मेति कश्चिदद्दृष्टं न भुङ्क्ते। इति लोकायतिक शास्त्र प्रणेता बृहस्पतिः।

बौद्धैस्तु प्रतिपाद्यमानोर्थः पृथिवी तत्वमारभ्य बुद्धितत्वान्तं त्रयोविंशति तत्वानि सन्ति। एतेषु बुद्धितत्वं प्रधानम्। पाञ्चभौतिके शरीरे, बुद्धितत्वमेव आत्मा भवति। तदेवाधारं, एतत् बुद्धितत्वमारभ्यार्वाक् वस्तुरासिरखिलः क्षणिकः। अन्यथा, स्थिर आत्माच, ईश्वरश्चेत् तदुभयं नास्ति। एतच्छास्त्रोपदेष्टा सुगत एव। उपास्यः। मोक्षस्तु जल प्रवाहवद नित्यानुभूयमाना ज्ञान सन्तति, दुःखसुख स्पर्शं विना शुद्ध, वित्, सन्ततिरेव स्यात्। इति ॥

केचित् क्रमाः। क्रमा वर्तमानोदीपः क्षीणयोस्तैलवर्त्योः, यथा नश्यते, तद्वत् ज्ञानसन्तति नाश एव मोक्ष इति - केचित् सौत्रान्तिकाः। वैभाषिक महायानिका माध्यमिका इति चतुर्विधा भवन्ति। तेषां केचित् प्रत्यक्षोखिलवस्तुराशिरसत्यः ज्ञानसन्ततिरेव सत्या इति।

केचित् अयमखिलो वस्तुराशिरस्ति। अपि तु क्षणिक इति च। अथ आर्हतैस्तु प्रतिपाद्यमानोर्थ। अर्हत शास्त्रप्रणेता अर्हन्। तत्रानदिसिद्धः शिव इति कोपि पदार्थो, नादिदोष सहितो वर्तते। अयं जीवः स्थूलदेहे क्षीणे क्षीणः वृद्धे बृद्ध इति च। अन्यानीन्द्रियाण्यापि सन्ति च। एतत्सर्वं नाम हीरसार प्रभाणु इव वा अस्ति नास्तिकाय इति शब्देन वक्तव्यम्। अर्हादुक्तशास्त्रेण तत् ज्ञानेनानुष्ठित तप्तशिला साधनादि तपोभिश्च जीवानामहिंसयैव अस्य दोषाः क्षीयन्ते। एवमर्हन् अवक्षीणदोषो भवेदिति च एतानि शास्त्राणि एते पदार्थाः सन्ति वा न सन्ति वेति पृच्यमाने अस्तीति च नास्तीति च अस्तिनास्तीति च त्रिविधेन उच्यते। इति च। एतत्त्रयं वेदबाह्यम्। ईश्वर इत्येको नादिगतो न इति च। ते आचार विरहिता नास्तिका उच्यन्ते।

वैदिक शास्त्राणि आस्तिकानां षट्। तेषां उत्पत्ति भूमि भूताः ऋग्युजुः सामाथर्वाण इति वेदाश्चत्वारः। एतेषां अंगानि। छन्दो विचिति कल्प शिक्षा व्याकरण निरुक्त ज्योतीषामिति। षट् - मन्त्ररूपेण ब्राह्मण रूपेण विधिदोषेण च ब्राह्मणादि वर्णाश्रम धर्माणां ब्रह्मजार्याद्याश्रम धर्माणां प्रतिपादनात् च। उपनिषत् भागै - प्रकृति पुरुषेश्वर प्रतिपादनाच्च ब्राह्मणादि चतुर्वर्ण - ब्रह्मचर्याद्याश्रम धर्म प्रतिपादनं प्रकृसि पुरुषेश्वर प्रतिपादनं च वेदानां प्रमेयार्थः एवं वेदं सिद्धाचारस्य-प्रवर्तकाः आशौचादि व्यवहारस्य प्रायश्चित्तस्य च। नियामकाः मन्वादि धर्मशास्त्राणामष्टादश स्मृतीनां प्रणेतारो मन्वादयो महर्षयः।

वासुदेव प्रणीत पाञ्चरात्रादौ तु प्रतिपाद्यमानोर्थः क इति चेत् - पूर्वोक्त चतुर्विंशति तत्वोपरि पञ्चविंशति तत्वमेव वासुदेव इत्याख्यानात् न किमपि परं तत्वम् । एतस्मात् सकाशात् कृष्णानिरुद्धमकरध्वज रौहिणेया इत्यादि चत्वारो व्यूहाः जगत्सृष्टचर्थमुत्पद्यन्तो एतैश्चतुर्भिः जडाजडात्मकं वस्तु सृजति विसृजति इति । वासयतीति वेदान्तेषु परिणामवादिभिरुक्तं यद्वत् तद्वदखिलं वासुदेव इति च वेदेषु पुरुषार्थो नास्ति । पाञ्चरात्रेषु पुरुषार्थाः सन्ति । अतः पाञ्चरात्रोक्त क्रमेण दीक्षित्वा वासुदेवं समाराध्य - वासुदेवस्वरूपे लयो मोक्ष इति च ।

अतिमार्ग विवेकः

इतिहासपुराणैस्तु प्रतिपाद्यमानोर्थः वैदिक धर्माणां च सांख्य पातञ्जल प्रतिपाद्यार्थानां च पाञ्चरात्र पाशुपत शैवोक्तार्थानां च पञ्चविंशति तत्वमेवात्मेति प्रकृति तत्वात् पुरुषतत्व प्रबोधन पर्यन्ते पर्यवसानं - दीक्षयामुक्ता भवन्तीति च प्रमेयार्थः । अत्र इतिहासो नाम व्यास प्रोक्तेतिहास एव - न तु शिवरहस्याख्य महेतिहासादय इत्यूह्यम् ।

अथ अतिमार्गत्रय उच्यते । तत्र पाशुपत शास्त्रप्रतिपाद्यमानोर्थः - आत्मानो बहवो व्यापकाः नित्याः कार्यकारण संयोग जाताज्ञानात् परस्परं भिन्नाः - एतेषां आणवमलं नास्ति । मायामलेन कर्मपाशेन च सांसारिकाः सुखदुःखान्यनुभवन्ति । वैराग्योत्पत्तौ शास्त्रोक्त क्रमेण दीक्षिताः । पारमेश्वरज्ञान गुण संक्रान्ताः भवन्ति । पुत्रेषु विभूति प्रायेषु सृष्टिस्थितिसंहार रूप कुटुम्बधुरं निधाय सन्यासवन्त इव आत्मसुज्ञानं संक्रमय्य अनन्तरं ईश्वराधिकारात् उपरताभवन्ति ।

महाव्रतानां तु प्रतिपाद्यमानोर्थः **पाशुपतोक्त** प्रकारेणैव - आणव कार्म्य मायामयात्मकमल-मुक्तानामात्मनां संसारदशायामपि ज्ञानशक्तिरेव । न च क्रियाशक्तिः शास्त्रोक्त क्रमेण दीक्षिताः । अस्तविधारणाः । शास्त्रोक्त चर्यानुष्ठातारो मुक्ता भवन्ति । तेच मुक्ताः केवलज्ञान शक्तिमन्त एव । ज्ञानक्रिया शक्तिद्वयन्तु परमेश्वरस्यैकस्यैव इति ।

कापालानां तु प्रतिपाद्यमानोर्थः पाशुपतमहाव्रतोक्तक्रमेण आत्मलक्षण बन्धलक्षण नास्ति । शास्त्रोक्तक्रमेण दीक्षितेन दिने दिने वा मास्येक दिनं वा कुच्वध्वजपताकायां व्याप्तायां,

मनुष्यकपाले भिक्षामटित्वा भोक्तव्यमिति च। महाव्रतानां इव मोक्ष इति च। पाशुपत महाव्रत कापालानां शास्त्राणामतिमार्गाणां वक्तारो मायातत्व विद्यातत्ववासिनः त्रयो रुद्राः।

अदृष्ट शास्त्रभूत सिद्धान्त शास्त्रस्य इहलोके विश्वासजनकं परमेश्वरेण तत्पुरुषाघोर वामदेव सद्योजात नामभिः चतुर्भिः अधोवक्त्रैः अनुग्रहाहिते विज्ञानकैवल्ये एतदेव तत्वज्ञैः चतुर्भिरुक्तानि गारुड दक्षिणवामभूतानि तु अधःस्त्रोतांसि। चत्वारिंशत् शास्त्राणि। एतेषां गारुडतन्त्रे, तत्पुरुषस्वरूपं ध्यात्वा पूजनीयमित्युच्यते। अनेन शास्त्रेण तु प्रत्यक्षं सर्वचिकित्सार्थं मन्त्रौषध विषयाणिचोक्तानि, दक्षिण तन्त्रे अघोरं ब्रह्मस्वरूपं ध्यात्वा पूजनीयः परमेश्वर इति च। योगेन परमेश्वरः प्रत्यक्षीकार्यः इति चोक्तम्। शुत्रु जयाय मन्त्रयोगश्च।

वामतन्त्रेषु वामदेवं ब्रह्मस्वरूपं ध्यात्वा पूजनीयः। अनेन शास्त्रेण रसवादादि चोक्तम्। भूततन्त्रेण सद्योजातं ब्रह्मस्वरूपं ध्यात्वा परमेश्वरः पूजनीयः इत्युक्तम्। तेन भूत प्रेत पिशाच चिकित्सार्थं मन्त्रौषधानि च।

शक्तितत्व वासिना केनचित् आत्मानन्दात्मना शाक्तं तन्त्रमुक्तम्। तत्र भास्करीय वेदान्त-वादि प्रोक्तवत् जडाजडमखिलं शाक्तिशक्तिपरिणतिरित्युक्तम्। तत्र अधः स्रोतांसि चत्वारि साक्षाच्छित्रेनैव प्रणीतानि भवन्ति। कौलादिशास्त्राणि तु मनुष्यैर्मत्स्येन्द्रनाथादि सिद्धैः उक्तानि। लोकायतज्ञानिनां पृथिव्यप्तेजोवायूनां चतुर्णां भूतानां ज्ञानेन तत्तदर्वाक् प्रपञ्च जननं वीरमिति अर्हतानां गुणतत्वादर्वाक्तत्वाज्जन्म वीरमिति।

न्यायवैशेषिकयोः बुद्धितत्वांतं संसारो विरमति। बौद्धानां बुद्धितत्वादर्वाक् विरमति तत्वजन्म इति सांख्यानां प्रकृति पुरुषयोः विवेकज्ञानेन सत्वप्रकृतेरुपरि मिश्राध्वविषयस्य तत्वज्ञानस्य असंभवात् अशेषकर्मनाशानुत्पत्तेः विज्ञान कैवल्यं नास्ति। पाञ्चरात्राणां प्रकृतेश्वर्वाक् संसारो विरमति। वेदान्तिनां पुरुषतत्वव्याप्तिः स्यात्। पौराणिकानां रागतत्व प्राप्तिः स्यात्। कापालिकानां कलातत्वाख्य तत्वप्राप्तिः स्यात्। पाशुपतानां माया तत्व प्राप्तिः स्यात्। महाव्रतानां विद्यातत्व प्राप्तिः स्यात्। स्त्रोतोक्त गारुड दक्षिणवाम तन्त्रेषु दीक्षितानां शक्तितत्वस्थितनिवृत्ति प्रतिष्ठाविद्याशान्तिभुवनप्राप्तिः स्यात्। शुद्धशक्तानां शक्ति भुवनप्राप्तिः स्यात्। कौल यामिलादि

शास्त्राणां हिंसा मैथुन संगत्य संभवात् पिशाचपदप्राप्तिः स्यात् । सिद्धान्तशास्त्रं तु शिवभेदेन रुद्रभेदेन द्विविधं बिन्दुशक्तेर्नादबिन्दुप्रणवात्मतया परिणमते । तदनन्तरं मातृकानुष्टुप् छन्दो निबद्धप्रणवादीनां मायोक्तविधौ विज्ञानकलाख्यानां परमेश्वरेणानुगृहीतानां दशशिवानां कामिकादिकं ज्ञानं शब्दात्मकं सद्योजातवामदेवमुखाभ्यां प्रोक्तानि शैवानि शास्त्राणि दश च । एवं परमेश्वरोपदिष्टज्ञानानां अष्टादशशतरुद्राणां अघोरतत्पुरुषेशानमुखैः श्रीविजयादि संज्ञया प्रोक्तानि । रुद्रभेदादष्टादशशास्त्राणि । एवं अष्टाविंशति शास्त्राणां एकैकं कोटिसंख्याष्टाविंशति कोटि ग्रन्थाः । एतेषामष्टाविंशति शास्त्राणां सिद्धान्त इति नाम । एतानि प्रत्येकं ज्ञानक्रियायोगचर्यादिभिः चतुष्पदपदानि ।

एतेषां **ज्ञानपादेन** परमेश्वरस्य रूपं च विज्ञानकल प्रलयाकल सकल नामात्मनां स्वरूपं च । एवं कार्म्य मायबैन्दव रोधशक्तयात्मकपाशस्वरूपं शक्तिस्वरूपं च शिवतत्वमारभ्य पृथिवीतत्वान्तषट्त्रिंशत्तत्वानां सृष्टिप्रकारं च एतैरात्मनां भोगसाधनैः भवितव्यां च भुवनानां भुवनेश्वराणां स्वरूपं च परमेश्वराणामुमामहेश्वरादि व्यक्तलिंगलक्षणं च स्कन्द नन्द्यादि गणमारभ्य भुवनानां यजनानि, एतानि भवन्ति । परिणामानीति च प्रथमप्रलय मध्यप्रलय महाप्रलयानां स्वरूपं च तत्प्रलयानन्तरं सृष्टे प्रकारश्च पाशुपद महाव्रतकापालादि शास्त्रवचनं च, तत्वं च, प्रोक्तार्थं पूर्वपक्षेकृत्य प्रमेय नियमश्च प्रोच्यते ।

क्रियापादेन तु मन्त्रोच्चारण सन्ध्यावन्दन पूजाजपहोमाश्च समयविशेषनिर्वाण संस्काराभिषेकश्च, (**योगपादेन**) आत्मा च परमेश्वरश्च शक्तिश्च जगत्कारणभूत माया महामाययोः प्रत्यक्ष भावश्च विषय तत्व सिध्यपेक्षाणां अणिमादिसिद्धि संभवप्राणायाम प्रत्याहार, ध्यान, धारण जपसमाधि प्रकारश्च मूलाधारद्यधाराणां अवस्थानं च प्रोच्यन्ते । **चर्यापादेन** तु प्रायश्चित्त, पवित्रारोपण प्रतिवादनं च । शिवलिंग लक्षणं च । उमामहेश्वरादि व्यक्ताव्यक्त लिंग लक्षणं च स्कन्दनन्द्यादि गणेश्वरलक्षणं च जपमाला योगपट्ट योगदण्डकमण्डल्वादिलक्षणं च अन्त्येष्टि श्राद्धानि च प्रोच्यन्ते ।

दीक्षाप्रकरणम् ।

समय संस्कारेण तु रुद्रपदप्राप्तिः स्यात् । **विशेष संस्कारेण** तु ईश्वरपदप्राप्तिः स्यात् । अत्र रुद्रपदप्राप्तिर्नामगुणमस्तकस्थ रुद्रपदप्राप्तिरेव । ईश्वरपदप्राप्तिरिति प्रकृतितत्वादुपरि मिश्राध्वनि प्रथमतत्वभूतरागतत्व प्राप्तिरेव । ईश्वरेणानन्तेश्वरेणाधिष्ठितत्वात् । तत्तत्व प्राप्तिरीश्वर पदप्राप्तिरिति सांख्य पातञ्जलम् वेदान्त पाञ्चरात्रोक्त मार्गादुपरि निर्वाणदीक्षया परमेश्वरस्यानन्तर-मोक्ष प्राप्नुवन्ति ।

अथ **निर्वाणदीक्षा** सद्योनिर्वाणा असद्योनिर्वाणेति दीक्षाद्वयम् । अत्र सद्योनिर्वाणदीक्षाक्रियायाः समनन्तर काल एव शरीरं विहाय मोक्षं प्राप्नुवन्ति । असद्योनिर्वाण दीक्षायाः काले भूतानि भविष्यन्ति च कर्माणि तदानीं भुज्यमानस्य शरीरहेतुभूतस्यवर्तमान कर्मणां शुद्धीकरणात् आयुक्षये शरीरत्यागेन मोक्षं प्राप्नुवन्ति ।

साधकदीक्षायां शिवभक्त शिवलिङ्गार्चनयोः सतोरपि विद्येश्वरादि पदाभिलाषिणः तत्तत् प्राप्नुवन्ति । तत्पदस्था मध्ये विरक्ताश्चेत् मुक्ता भवन्ति । नोचेत् महासंहारकाले मुक्ता भवन्ति ।

निर्बीज दीक्षायां तु तद्दीक्षोत्तरकालेनुष्ठेयानां सन्ध्यावन्दन शिवलिंगार्चनादीनां दीक्षाकाल एव आचार्येण संशोध्यानुष्ठितत्वात् स्त्रीबालवृद्धव्याधिभोगरताज्ञानानां अधिकारः, गत्वसमर्थानां इति ।

सबीजदीक्षा तु समर्थानामेव । समयी पुत्रचार्याणां विद्येया तद्दीक्षभूत भविष्यद्रूपाणि द्विविधानि कर्माणि च । एतत्परिपाकं प्राप्तान्यशेष शरीराणि च शरीरभावेन भोगाश्च नश्यन्ति । शरीरकारण भूतानां कर्मणामशुद्धिकरत्वात् शरीरैः सुखदुःखान्यनुभवितव्यान्येव । इत्थं त्रिविधे कर्मणि नश्यति सति दीक्षायां उपरि मरणानन्तरं उच्यमान शास्त्र नियम इह वर्तमान शरीरकारणभूतस्य कर्मणः सहकारि मल शुध्यै ज्ञानानियोगाश्च तपांसि च बुध्यादि साधनैः साध्यानीत्युक्तत्वात् इह न मोक्षः । किन्तु परमेश्वर प्रसादात्मिकया दीक्षया एव मोक्षः, इतरैर्नास्ति ।

दीक्षोक्तकाले आचारवैकल्ये बुद्धिपूर्वस्य दोषस्य प्रायश्चित्तेन शुद्धिः स्यात् । मन्त्रद्रव्योपायैश्च पवित्रारोहणेन शुध्यति ॥ अबुद्धिपूर्वस्य नियमलोपस्य अन्त्येष्टिक्रियया शुद्धिः ।

दीक्षोत्तरकालेवश्यानुष्ठेयकर्माणि, यम नियम संपत्ति, सन्ध्यावन्दन शिवलिंगार्चनाग्निकार्य गुरुवचन पालनानि । यथाशक्ति महेश्वरपूजादिकं चानुष्ठेयानि ।

अननुष्ठेयकर्म किमित्यत्र अनिर्माल्यभक्षणं च शिवशास्त्र, प्राप्ताचार निन्दा च, देवद्रव्यादुपभोगश्च, भूतहींसादिकं च ।

एवं दीक्षितस्योक्त कर्मानुष्ठानवतो आत्मनोलक्षणं आणव, कार्म्य मायेय बैन्दव रोधशक्तयाख्य पाशपञ्चकाद्विमुक्तिः च । परमेश्वरवत् सर्वज्ञता, सर्वकर्तृता, नित्यतृप्तता, अनादिबोधसिद्धस्वतन्त्रता, लुप्तशक्तितानन्तशक्तिमत्ता चेति षाड्गुण्य स्वरूपप्राप्तिश्च भवति । एवं विधात् प्राप्तात्मनां परमेश्वरवत् सृष्ट्यादि पञ्चकृत्यं नास्ति। विषयासद्भावाच्च । रागद्वेषादीनामविद्यमानतया च । सृष्ट्यर्थे कर्तृतायाः कारणं पञ्चविधत्वन्येन तु परमेश्वर एव परानुग्रहं करोति । इति सर्वमतेष्विष्टैष्ट । इति सर्वमतेष्विष्टा सा सिद्धान्त प्रकाशिका । इति सर्वमतेष्विष्टैषा सिद्धान्त प्रकाशिका ।

सर्वात्मशंभुनाव्यक्ता कलिता शैवसंमता, सर्वज्ञानोत्तरे, सर्वज्ञतातृप्तिरनादिबोधस्वतन्त्रता नित्यमलुप्तशक्तिः । अनन्तशक्तिश्च निरामयात्मा विशुद्धदेहः सशिवत्वमेति ॥

॥ इनि सिद्धान्तप्रकाशिका संपूर्णा । हरिः ओम् ॥

श्री मद्धर्माम्बिकासमेत जप्येशवर गुरुः प्रीयताम् । प्रीयतां चिन्महाव्योम नाथः । सोमास्कन्दाय गुरवेसत् सिद्धान्त प्रकाशिने । सोमाग्नि सूर्यनेत्राय स्वात्मस्थाय नमो नमः । श्री गोविन्दशंकर शिवदीक्षितः, शिवगुरुः प्रियताम् । परमेश्वरः प्रीणातु । शिवाय नमः ।

பஞ்சமுகவாத்ய லக்ஷணம்

குடவாயில் எம். பாலசுப்ரமணியன், B.SC.,
காப்பாளர் - நுண்படப்பிரிவு,
சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

தமிழகம் போற்றிய தொன்மை இசைக்கருவிகளின் வரிசையில் தோற் கருவிகளாக அடக்கம், அந்தரி, அமுதகுண்டலி, அரிப்பறை, ஆகுளி, ஆமந் தரிகை, ஆவஞ்சி, உடல், உடுக்கை, உறுமி, எல்லரி, ஏறங்கோள், கோதை, கண் தூம்பு, கணப்பறை, கண்டிகை, கல்லல், கிரிகட்டி, குடமுழா, குண்டலம், சகடை, சுத்த மத்தளம், செண்டா தக்கை, தகுணித்தம், தட்டை, தடாரி, தவில், துந்துபி, படவம், பம்பை, பதலை, பேரி, மகுளி, மத்தளம், மிருதங்கம், முரசு, முழவு போன்ற கருவிகளை இலக்கியங்களும், கல்வெட்டுக் களும் குறிப்பிடுகின்றன. இத்தகைய தோற்கருவிகளில் குடமுழவம் எனும் தோற்கருவிக்குப் பலவகை சிறப்புகள் உண்டு.

இலக்கியங்களில் குடமுழவம் :

குடமுழவம் அல்லது குடமுழா எனும் இத்தோற்கருவியை கூத்தர்கள் இசைத்ததாக சங்கத்தமிழ் இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இத்தகைய குடமுழாக்கள் கஞ்சம் எனும் உலோகத்தால் செய்யப்பட்டு அதன் வாய் மான் தோலால் கட்டப்பட்டிருக்கும். ஒரே வாயுடன் இருந்த குடமுழவம் காலத்தால் வளர்ச்சி பெற்று ஐந்து முகமுடைய குடமுழவமாக மாறுதல் பெற்றது. இதனை "ஐம்முகமுழவம்" — "குடபஞ்சமுகி" என்று தமிழ் இலக்கியங்களும், வடமொழியில் பஞ்சமுகவாத்யம் என்றும், கல்வெட்டுக்கள் "பஞ்சமுதை" என்றும் கூறுகின்றன. கல்லாடம் எனும் சங்கத்தமிழ் நூலில் காணப்படும் "முகனைந்து மணந்த முழவந்து வைக்க" என்ற பாடல் வரிகளால் பஞ்சமுக வாத்யத்தின் தாளத்திற்கேற்ப ஆடவல்லான் ஆடுவதாகப் போற்றப்படும் சங்ககால மரபைக் காணமுடிகிறது.

ஐம்முக முழவம் பற்றி பெருங்கதை, திருப்புகழ், தேவாரப்பாடல்கள் வாயிலாக நன்கறிய இயலுகிறது. "குடமுழவம் வீணை தாளங் குறுநடையசிறு பூதம் முழக்க மாக் கூத்தாடுமே" என நாவுக்கரசரும்,

"கட்டுவட மெட்டுமுறு வட்டமுழ வத்தில்
கொட்டுகர மிட்டவொலி தட்டும்வகை நந்திக்
கிட்டமிக நட்டமவை யிட்டவ ரிடஞ்சீர்
வட்டமதி லுள்திகழும் வண்திருவை யாறே"

என காழிப்பிள்ளையும் பாடும் பாங்கால் இம்முழவத்தின் பெருமை விளங்கும்.

சிற்பங்களில் குடமுழவம் :

இலக்கியங்கள் பேசும் இம்முழவத்தின் உருவ அமைதியை நாம் திருக்கோயிற் சிற்பங்கள் வாயிலாகவும், செப்புத்திருமேனிகள் வாயிலாகவும் காண முடிகிறது. தில்லைக்கோயிற் நிருத்தசபையிலும், தாராசுரம் இராஜராஜேச்சரத்து சிற்பத்தொகுதியிலும் நந்திகேசன் பஞ்சமுகவாத்யம் இசைக்கும் காட்சியை காணமுடிகிறது, மேலும் வைத்தீஸ்வரன்கோயில், தரங்கம்பாடி, திருவாலங்காடு, போன்ற பல திருக்கோயில்களில் உள்ள ஆடவல்லான் செப்புத்திருமேனிகளில் நந்திகேசன் பஞ்சமுகவாத்யம் இசைக்கும் கோலத்தைக் காணலாம். பெரிய பானைக்கு, நான்கு கிளை அமைப்புகளுடன் வாய்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ள குடமுழவங்களை பெரும்பாலும் காணமுடிகிறது. திருமணஞ்சேரி கல்வெட்டொன்றில் சோழர்கால குடமுழாகலைஞர் ஒருவர் பற்றிய குறிப்புள்ளது.

ஓவியங்களில் பஞ்சமுகவாத்யம் :

தஞ்சை மாவட்டம் திருவலஞ்சுழி திருக்கோயில் மண்டபத்தின் விதானத்தில் மிக அரிய தஞ்சை நாயக்கர்கள் கால வண்ண ஓவியத்தொகுப்பு இடம் பெற்று இருந்தது. அண்மையில் நடந்த திருப்பணிகளின்போது இவ்வரலாற்று ஓவியங்கள் முற்றிலுமாக அழிந்துவிட்டன. இத்தொகுப்பில் நந்திகேசன் நின்ற நிலையில் பஞ்சமுகவாத்யம் இசைக்கும் காட்சி ஒன்று வண்ண ஓவியமாக இடம்பெற்றிருந்ததை, முன்னர் பதிவு செய்த ஒளிப்படங்களில் காணமுடிகிறது.

திருவாரூர் திருக்கோயிலுள்ள தேவாசிரிய மண்டபத்து விதானத்தில் தஞ்சை மராத்தியர்கால ஓவியப் படைப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இங்குள்ள முசுகுந்தப் புராண காட்சியில் முட்டுக்காரர் ஒருவர் பஞ்சமுகவாத்யம் இசைக்கும் காட்சி விளக்கக்குறிப்புடன் இடம்பெற்றுள்ளது.

பஞ்சமுகவாத்யம் பற்றிய வழக்கு :

சோழப் பெருமன்னர்கள் குடமுழவம் இசைக்கும் ஓர் அரிய கலையை திருக்கோயில்களில் போற்றினர் என்பதை சிற்பங்கள் மட்டுமின்றி கல்வெட்டுச் செய்திகள் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. மேலும் திருத்துறைப்பூண்டி திருக்கோயிலுள்ள ஓர் வெண்கல பஞ்சமுகவாத்யக் கருவியில் சோழர்கள் கால எழுத்துப் பொறிப்புகள் உள்ளது இக்கலையின் சிறப்பை நமக்கு உணர்த்துகின்றன.

சோழ மன்னர்களுக்கு பின்வந்த விஜயநகர மன்னர்களும், தஞ்சை மராத்திய மன்னர்களும் இக்கலையைப் பேணிக்காத்தனர் என்பதை திருக் கோயில் ஓவியங்கள் வாயிலாகவும், தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலக ஆவணங் கள் வாயிலாகவும் அறியமுடிகிறது. தலைசிறந்த இசைவாணனுகத் திகழ்ந்த தஞ்சை மராத்திய மன்னன் சகஜி "பஞ்ச முகோத்பவ பஞ்சமுக பிரிய பஞ்ச தாள பிரபந்தம்" என்ற கிருதியையும். தாளத்தையும் தானே திருவாரூர் திருக் கோயிலில் வகுத்தான் என்பதைச் சுவடிகள் கூறுகின்றன. பஞ்சமுகவாத்யம் இசைக்கும் இசைவாணர்களுக்கு 'முட்டுக்காரர்கள்' என்ற பெயர் இருந்ததாக ஆரூர் ஓவியங்கள் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

பன்நெடுங்காலமாக ஆரூர் திருக்கோயிலில் இசைக்கப்பட்டுவந்த பஞ்சமுகவாத்யம் மற்றும் சுத்தமத்தளம் போன்ற கருவிகளை சிவதீட்சை பெற்ற முட்டுக்காரர்களே ஆகமவிதிப்படி இயக்கவேண்டும் என்பது மரபு. தஞ்சை மராத்திய மன்னன் சிவாஜியின் காலத்தில், கோயில் அலுவலர்களான அமினுக் கள் முட்டுக்காரர்களைப் பணியிலிருந்து நீக்கிவிட்டு சிவதீட்சை பெருத மேளக் காரர்களைக் கொண்டு குடமுழவமும், சுத்தமத்தளமும் இசைக்கச்செய்தனர். இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்த முட்டுக்காரர்கள் தஞ்சை மன்னனிடம் மனு கொடுத்தனர், பின்பு மன்னன் விசாரித்து நீதி வழங்கிய செய்திகள் தஞ்சை சரசுவதி மகால் மோடி ஆவணங்களில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆரூரில்.........

இவ்வாறு காலம் காலமாகப் பல்வேறு இடையூறுகளுக்கிடையேயும் அழியாமல் காப்பாற்றப்பட்டுவந்த குடமுழவம் (பஞ்சமுகவாத்யம்) எனும் இத்தாளக்கருவி இன்று தமிழ்நாட்டில் திருவாரூர் திருக்கோயிலில் மட்டுமே ஆகம பூஜை விதிப்படி, பூஜை வேளைகளிலும், திருவிழாக்களிலும் இசைக்கப் பட்டு வருகிறது. இதனை திரு. சங்கரமூர்த்தி முட்டுக்காரர் என்ற கலைஞர் மட்டுமே இசைக்கின்ருர். இவர் முட்டுக்காரர் மரபில் தோன்றியவர். இவரது முன்னவர்கள் போற்றிய அரிய ஏட்டுச்சுவடியான 'பஞ்சமுகவாத்ய லக்ஷணம்' எனும் நூலின் ஒளிப்பட நகல் ஒன்றை சரசுவதி மகால் நூலகத்திற்கு மன முவந்து அளித்துள்ளார்.

பஞ்சமுகவாத்ய லக்ஷணம் :

ஏழு ஏடுகள் கொண்ட இச்சிறிய நூலில் பஞ்சமுகவாத்யத்தின் அமைப்பு இக்கருவியின் தோற்றம், பாரசைவநெறி (அனுஷ்டானங்கள்) போன்றவை விளக்கமாக கிரந்த (சமஸ்கிருதம்) லிபியில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இருபத் தொன்பது சுலோகங்கள் கொண்ட இந்நூலில் சிவபெருமானுடைய நிருத்தத் திற்காக பஞ்சமுகவாத்யம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்றும், இது சதாசிவ னுடைய முகத்திலிருந்து தோன்றியது என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

இக்கருவியின் ஐந்து முகங்களான சத்யோஜாதத்திலிருந்து நாகபந்தமும், வாமதேவத்திலிருந்து ஸ்வஸ்திகமும், அகோரத்திலிருந்து தலக்நமும், தத்புருஷ்த்திலிருந்து சுத்தமும், ஈசானத்திலிருந்து ஸம்மகலியும் தோன்றியதாக குறிப்பிடுகிறது.

இதன் இசைவாணன் நந்தி என்பதும், அவருக்காகவே பாரசைவம் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்றும் குறிப்பிடுகிறது. பாரசைவனின் தோற்றம், உடை, திருமணம், சாந்தி கர்மாக்கள், ஆசார்யன் போன்ற விபரங்களும், இக்கருவியை கையாளும் முறைகளும் கூறப்பட்டுள்ளது. பரதநாட்டியத்திற்கு இக்கருவியே சிறந்தது என்றும் கூறுகிறது.

சோமாஸ்கந்தமுர்த்தி வணக்கம் கூறி, சாந்தநல்லூர் சுப்ரமண்யன் என்பவனுல் எழுதப்பட்டு மத்தளம் சின்னப்பா புஸ்தகம் என்ற குறிப்புடன் "எடுத்தவன் கொடுக்கவும்" எனும் தமிழ் வரிகளுடன் இச்சுவடி இறுதி பெறுகிறது.

பஞ்சமுக வாத்யலக்ஷணம் எனும் ஓலைச்சுவடியின் ஒளிப்படநகலில் கிரந்தத்தில் அமைந்துள்ள சுலோகங்களை நாகரியில் ஆக்கம் செய்து முதன் முறையாக இங்கு வெளியிடுவதில் பெருமகிழ்வு அடைகிறோம்.

* * * *

॥ पारशैवोत्पत्तिः ॥

॥ *पञ्चमुखवाद्यलक्षणं च ॥

अथातस्संप्रवक्ष्यामि नन्दीशस्वस्तिपाठकः ।
नृत्तकाले तु सम्भाण्डे पञ्चवाद्यं विशेषतः ॥ १ ॥

अथातो भाण्डवाद्यं तु सदाशिवमुखागतम् ।
श्रीसदाशिववक्त्रेभ्यः पञ्च सप्त च निर्गतान् ॥ २ ॥

सद्योजातान्नागबन्धः स्वस्तिको वामतो गतः ।
अघोराच्च दलप्रश्च शुद्धस्तत्पुरुषाभिधात् ॥ ३ ॥

अथ सम्मखलीशानमुखादित्यभवत्क्रमात् ।
पञ्चप्राकारपाठःस्यात् सप्तप्राकारः एव च ॥ ४ ॥

वाद्ये पञ्चमुखे चैव मृगचर्म तु वेष्टयेत् ।
वेष्टयेन्मृगचर्माणि देवांश्च पदशब्दयोः ॥ ५ ॥

वाद्ये मुख्यतया पाठः, नन्दीशस्वस्तिपाठकः ।
नृत्तकाले तु वाद्यंस्यात् नन्दिकेश्वरसेवया ॥ ६ ॥

---

*Sanskrit MSS. Paper Collection S. No. 2823 Sarasvati Mahal Library.

नन्दिकेश्वरमुद्दिश्य पारशैवं प्रतिष्ठितम् ।
नृत्तवाद्यप्रकारार्थं पारशैवं प्रतिष्टितम् ॥ ७ ॥

शिवगर्भन्तु विप्राणां शक्तिगर्भं तु पारशाम् ।
शिखां यज्ञोपवीतं च दीक्षासूत्रं विवाहयेत् ॥ ८ ॥

उपनयेद्दीक्षितानां विवाहे तु त्रिसूत्रकम् ।
ऋग्वेदमितिहासं च शान्तिमन्त्रं च वाचयेत् ॥ ९ ॥

भरतं यामलं चैव पारशैवस्य पाठकः ।
नित्यकर्मविधिप्रोक्तं स्नानपूर्वविधिक्रमम् ॥ १० ॥

आचार्याच्छिवदीक्षां च पारशैवस्य सन्निधौ ।
पारशैवो भयेच्छुद्धः देवदेवस्य सन्निधौ ॥ ११ ॥

शुद्धयै वाऽऽचार्यकः पूर्वं प्रोक्षयेदस्त्रमन्त्रकम् ।
विभूतेर्धूलनं तस्मात्त्रिपुण्ड्रधारणं तथा ॥ १२ ॥

प्राणायामत्रयं कृत्वा न्यासपूर्वं विधिक्रमम् ।
पारशैवस्तु नन्द्येशं ध्यात्वा ध्यानेन कल्पयेत् ॥ १३ ॥

रक्तचन्दनलिप्ताङ्गं रक्तवस्त्रोत्तरीयकम् ।
हेमाङ्गुलिसमायुक्तं पुष्पमाल्यैरलङ्कृतम् ॥ १४ ॥

धूपदीपक्रमं कृत्वा पुष्पाञ्जलिनमस्कृतम् ।
नन्द्येशं पारशैवं स्यात् वस्त्रावेष्टितमस्तकम् ॥ १५ ॥

दद्याद्विभूतिं ताम्बूलं द्विभागं शिवकल्पितम् ।
नृत्तकाले भाण्डवाद्यं पारशैवं तु चोत्तमम् ॥ १६ ॥

शुद्धवाद्यं सुतालं च पारशैवविधिर्भवेत् ।
नृत्तकाले वाद्यघोषः नृत्तान्ते कलनर्तनम् ॥ १७ ॥

शिवस्तोत्रं नमस्कारमालये च प्रदक्षिणम् ।
आलयप्रदक्षिणात्तस्माद्ग्रणिकानृत्तमेव च ॥ १८ ॥

पारशैवं तु गणिकानृत्तं देवहरप्रियम् ।
तद्द्वयं च प्रियश्चैव राजराष्ट्रसुखावहम् ॥ १९ ॥

पारशैवस्य पुत्रश्च कुलाचारं समाचरेत् ।
तत्काले सति पुत्रेऽयं कुलाचारं विवर्जयेत् ॥ २० ॥

अथवा तालवाद्यानां देवेशादगुप्तितो, भवेत् ।
देवेशगुप्तगानानां राज्ञां शत्रुविवर्धनम् ॥ २१ ॥

तद्देशे वृष्टिनाशः स्यात् दुर्भिक्षं मरणं तथा ।
देवतीर्थमये कुर्यात् संस्थाने शान्तिकर्मकम् ॥ २२ ॥

शान्तिकर्म ततः कृत्वा भरतं तालवाद्यकम् ।
शुद्धः पारशिवो नाम तालवाद्यं च चोत्तमम् ॥ २३ ॥

तालवाद्यं च द्विगुणं प्रोक्तं देवहरप्रियम् ।
दैवं हरप्रियं चैव राजशत्रुविनाशनम् ॥ २४ ॥

राजशत्रुविनाशार्थं सर्वशत्रुविनाशनम् ।
राजसेनासुखस्थानं तद् गजाश्वविवर्धनम् ॥ २५ ॥

सर्ववृष्टिकरं सर्वसर्वकामफलप्रदम् ।
सर्वपापहरं चैव शिवलोके महीयते ॥ २६ ॥

॥ इति नन्दीशस्तवपाठकः ॥

तच्छिष्यो रुद्रकन्यायाद(म)हर्मार्गं समाचरेत् ।
गोपालो विष्णुकन्यायाद(म)हर्मार्गं समाचरेत् ॥ २७ ॥

अन्यजातौ च करणं क्षेत्रनाशकुलक्षयम् ।
तद्दोषशमनार्थाय कर्तव्यं शान्तिकर्मकम् ॥ २८ ॥

नन्देर्मन्त्रशतं जप्त्वा, मूर्तौ कुम्भाभिषेचनम् ।
नैवेद्यं पायसान्नं च पुनर्नृत्तं समाचरेत् ॥ २९ ॥

॥ इति सोमास्कन्दमूर्तये नमः ॥

शान्तनल्लूर सुब्रह्मण्येन, स्वहस्तेन लिखितम् ।

महलं शिवप्पा पुस्तकम्

எடுத்தவன் குடுக்கவும்.

॥ प्रपञ्चामृतसारराजरञ्जनपुराणे ॥

॥ तुलजामहाराजगुणवर्णनम् ॥

॥ महादेवविरचितम् ॥

துளஜாமஹாராஜா குணவர்ணனம்

ஸாஹித்ய ஸிரோமணி
திருமதி. **எஸ். இராஜலக்ஷ்மி,**
ஸம்ஸ்க்ருத பண்டிதர்,
சரஸ்வதி மஹால், தஞ்சாவூர்.

முன்னுரை

"சோழநாடு சோறுடைத்து" என்ற பழமொழிக்கு இணங்க நஞ்சையும் புஞ்சையும் கொஞ்சிக் குலாவும் தஞ்சையம் பதியில் சோழப் பேரரசுக்குப் பின்னர் 15-ம் நூற்றாண்டு தொடங்கி நாயக்க மன்னர்களின் ஆட்சி நிலவலாயிற்று.

அதன் பின்னர் கி. பி. 1676 முதலாக ஏகோஜி என்கிற வெங்கோஜி மன்னர் முதலாகத் தஞ்சையில் மராத்தியப் பேரரசு தொடங்கியது. சோழ, நாயக்க மன்னர்கள் சிறப்புமிக்க வரலாறு படைத்தது போலவே, மராத்திய மன்னர்களும் அரிய பல வரலாறுகளைப் படைத்துச் சென்றனர். இலக்கண, இலக்கியத் துறைகளிலும், கலாச்சாரத் துறையிலும், கலைகளையும், கல்விமான்களையும் ஆதரித்துப் போஷிப்பதிலும் தம் முன்னோர்களைப்போலவே அதிக ஊக்கம் காட்டி, அவற்றை அன்புடன் பேணி வளர்த்து வந்தார்கள். தஞ்சைக் கலைகளுக்கும், சாஸ்திரங்களுக்கும் ஓர் இருப்பிடமாகத் திகழ்ந்தது. தென்னிந்திய இசைக்கும், நடனக் கலைக்கும் தஞ்சை ஓர் கருவூலமாக அமைந்தது.

அப்படிப்பட்ட மன்னர்கள் மொழி வேறுபாடின்றி, வெவ்வேறு மொழிகளில் பல நூல்களை இயற்றி நமக்குப் பரிசாகத் தந்து சென்றனர்.

அப்படிப்பட்ட மன்னர்களின் வழிவந்த துளஜா மஹாராஜாவின் (1729—1735) பண்புச் சிறப்பை விளக்கும் (Ms. No. 23558) 'துளஜா மஹாராஜா குணவர்ணனம்' என்ற நூலை ஆதாரமாகக்கொண்டு இக்கட்டுரை எழுதப்படுகிறது.

[1]உலகம் அனைத்துக்கும் தந்தையும், அதிகாரியும் ஸர்வதேவஸ்வரூபியும், மூன்று சக்திகளுடன் கூடியும் விளங்கும் பரமசிவன் முதலில் உலகைப்படைத்து, அதைக் காப்பதற்காகப் புவியில் சூரிய வம்சத்தில் துளஜா ரூபத்தில் பிரகாசிக்கிறார் என்று குணவர்ணனத்தின் வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

இக்குறிப்பு எமது வெளியீடான போன்ஸ்லே வம்ச சரித்திரத்திலும் காணப்படுகிறது.[2] அதாவது ஏகோஜிராஜா தனது குமாரர்களான ஷாஜி, முதலாம் சரபோஜி ஆகியவர்கள் பிறந்தபின்னர் திருமழபாடியில் தங்கியிருக்கும்போது, ஏகோஜி ராஜாவின் கனவில், இவரது இஷ்டதெய்வம் தோன்றி "நீ தஞ்சாவூர் ராஜ்யத்தைவிட்டுப் போகவேண்டாம். உன்னுடைய வமிசாவளியினால், இந்த ராஜ்ஜியம் ஆளப்படவேண்டியுளது" என்று கூறியதாக அக்குறிப்பில் காணப்படுகின்றது.

இதனைக் காணும்போது இஷ்டதெய்வமான சிவபெருமான், தான் வந்து பிறந்து, தஞ்சாவூர் ராஜ்ஜியத்தை ஆளவேண்டும் என்ற எண்ணத்தினை முன்கூட்டியே ஏகோஜி ராஜாவுக்கு அறிவித்தாரோ என்று கூற இடமிருக்கிறது.

'மேலும், சாஹேந்திர விலாஸம்[3] என்னும் நூலில் 'தீபாம்பாள்' என்னும் பெயர்கொண்ட இங்கிலே வம்சத்தில் பிறந்த பெண்ணின் தவத்தால் சந்தோஷமடைந்த ஈஸ்வரன் 'உன்னுடைய பிள்ளையாகப் பிறக்கப்போகிறேன் ஆகவே, நீ தீபாம்பாள் என்ற பெண்ணை திருமணம் செய்துகொள். அவளிடத்தில் பிறக்கும் பிள்ளைகளில் என்னுடைய அம்சமாக ஒருபிள்ளை பிறப்பான்

1 துளஜா மஹாராஜா குணவர்ணனம் - ஸ்லோகம் எண், 3.

2 போன்ஸ்லே வம்ச சரித்திரம் - பக்கம் 63.

3 சாஹேந்திரவிலாஸம் - प्रथमसर्गः श्लोकम् - 51, 52, 53.

அவன் மிக்கப் புகழ்பெற்றிருப்பான்" என்றார். இதுவும் முன்கூறிய செய்திக்கு இது ஒரு சான்றாகும்.

எனவே, இவ்வாறான செய்திகளால் மன்னர் துளஜா மேலும் சிறப்பிக்கப்படுகிறார். சிவபெருமானின் அம்சமாகிய துளஜாவை இந்நூலாசிரியரான மஹாதேவர் '46' ஸ்லோகங்களில் பல ஸ்ருதியோடு அழகாக அவருடைய குணத்தின் சிறப்பைக் கூறியுள்ளார்.

[4]சந்திரன் உள்ளவரை பிள்ளை, பேரன்களோடு கூடியவர் இவர் என்று கூறியாங்கு பின்னால் இவரது வம்சமே சீரும், சிறப்பும் பெற்று விளங்கியதை நாம் அறிவோம்.

துளஜா மன்னர் தம்முடைய வம்சபரம்பரையை அவருடைய[5] நூல்களில் கூறியிருப்பது போலவே இவரது சந்ததியாரும் தங்களுடைய வம்சத்தைக் குறித்து தம்முடைய நூல்களில் பாடியுள்ளனர்.

துளஜாவிற்குப் பிறகு அவரது குமாரன் ஏகோஜி என்பவர் அரசாட்சி பீடத்தில் அமர்ந்தார். இவரை பாவாசாஹேப் என்றும் கூறுவர். இவர் **1735—36** வரை ஆட்சியில் இருந்தார். இவர் தான் இயற்றிய ஸம்ஸ்க்ருத க்ருதிகளில் தனது வம்ச பரம்பரையைக் கூறியுள்ளார். கல்யாணி ராகக் க்ருதியில்

दीपाम्बिकातनय तुलजेन्द्रपूजित

दीपाम्बिकापौत्रैकेन्द्रविनुत

என்று தீபாம்பிகையின் பௌத்திரன் என்று கூறுகிறார். அடுத்து, தான் துளஜாவின் குமாரனென்பதை பூபாள ராகம் அடசாபு தாளக் க்ருதியில்

तुलजेन्द्रतनयैकराजेन्द्रसन्नुत

என்று மேலும் தன் பெரிய தகப்பனாரைப்பற்றியும் கூறியுள்ளார்.

---

4 குணவர்ணனம் - 29 ஸ்லோகம்.

5 வாக்யாம்ருதம் D. No. 11327 - பக்க எண் 1, தன்வந்திரிவிலாஸம் D. No. 11066 - பக்க எண் 20, தன்வந்திரி ஸாரந்தி D. No 11069 - பக்க எண் 12.

இவ்வாறு நூல்களில் மட்டுமின்றி [6]செப்பேடுகளின் வாயிலாகவும் இவர்கள் வம்சததைப்பற்றி நாம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஏகோஜிக்குப் பின் பிரதாபசிம்மராஜாவும் தன் தந்தையைப்போலவே சிறந்து விளங்கினர் என்பதை இவர் காலத்து [7]செப்பேடு வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

இம்மன்னர் [8]இந்து மதத்தில் போற்றி வணங்கப்படும் எல்லா தெய்வங்களிடமும். ஒரே சீரான பக்தியை உடையவர் என்பது, அவரது நூல்களில் மட்டுமின்றி கல்வெட்டின் வாயிலாகவும்[9] அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. நாட்டு மக்களை மகிழ்விப்பவன் என்பதற்கும் இக்கல்வெட்டில்[10] வரும் செய்திகள் ஆதாரமாக அமைந்துள்ளன.

எல்லா சாஸ்த்திரங்களையும்[11] அறிந்தவன் என்பது அவர் தாமேஇயற்றிய நூல்களின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. இம்மன்னர் கலைத்திறன்பெற்ற ஓர் கலைஞர், பாடல் இயற்றுவதில் சிறப்புத் திறமை உடையவர். அவரது இசைக் கலை ஆற்றலையும், கவிதா சக்தியையும் அவர் இயற்றிய நூல்களின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. [12]ஸங்கீதஸாராம்ருதம் என்னும் நூல் இசை இலக்கணத்திற்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

[13]தன்வந்தரி விலாஸம், [14]தன்வந்தரி ஸாரநிதி ஆகிய வைத்திய நூலும், [15]இனகுலராஜதேஜோநிதி, [16]வாக்யாம்ருதம் என்னும் ஜோதிட நூலும், [17]ராஜதர்மஸாரஸங்கிரஹம் என்னும் மஹாபாரதத்தில் உள்ள ராஜதர்மம் பற்றிய நூலும், [18]மந்திர சாஸ்திரஸங்கிரஹம் எனும் பல தெய்வங்களின் மந்திரம், மருத்துவ கிகிச்சை முறைகள், மூலிகைகளின் பெயரும் சொல்லப் பட்டுள்ளன. [19]நாட்டிய வேதாகமம் எனும் நூல் நாட்டியத்திற்கும், [20]ராஜ ரஞ்ஜன வித்தியாவிலாஸ நாடகம் எனும் நூல் தெலுங்கு யக்ஷகானத்திற்கும்,

---

6 தஞ்சை மராட்டியர் செப்பேடுகள் 50 - Ed. செ. இராசு, பக்க எண் 40.

7 ,, ,, ,, 169.

8 குணவர்ணனம் - ' 28 ' ஸ்லோகம்.

9 சிவகாமசுந்தரி பரிணயம், டாக்டர் S. ஸீதா - பக்க எண் 8.

10 குணவர்ணனம் - 8

11 குணவர்ணனம் - 10.

12 சுவடி எண் D.No. 10786.	15 சுவடி எண் D.No. 11323.	18 சுவடி எண் D.No. 17661
13 ,, ,, 11066.	16 ,, ,, 11327.	19 ,, ,, 10671
14 ,, ,, 11069.	17 ,, ,, 18750.	20 ,, ,, 836

21சிவகாமசுந்தரி பரிணய நாடகம் எனும் நூல் இசை நாடகத்திற்கும் அமைந்த சிறந்த நூல்களாகும்.

துளஜாவின் அவையைப் பல புலவர்கள் அலங்கரித்தனர். அவர்களில் அநந்தராயமஹி, டுண்டிவியாஸ ஜகந்நாதபண்டிதர், சதாசிவதீக்ஷிதர், கனஸ்யாமர் ஆகியோர் சிறந்தவர்கள் ஆவர். அநந்தராயமஹி, கனஸ்யாமர், சிவராயத்வரின் போன்றவர்கள் துளஜாவின் மந்திரிகளாக இருந்தனர் என்று அவரின் நூல்களின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. இவர் சங்கீதம், இலக்கணம், ஆயுர்வேதம், சோதிடம், தர்ம சாஸ்திரம் போன்ற கடினமான சாஸ்திரங்களிலும் தேர்ச்சிப்பெற்றவர். ஸம்ஸ்க்ருதம், தெலுங்கு, மராத்தி, பாரஸிகம் போன்ற மொழிகளில் நல்ல புலமை உடையவராதலால் அந்த மொழிகளில் பல அழகான நூல்களை இயற்றி, அவற்றின் மூலம் மொழிகளின் வளர்ச்சியில் அதிக ஊக்கம் காட்டினர். தம் முன்னோர்கள் வகுத்த பாதையிலே சென்று புலவர்கள், கவிஞர்கள், இசைவாணர்கள், இசைப்புலவர்கள் ஆகியவர்களுக்கு மான்யங்கள் வழங்கினர் என்பதை 22செப்பேட்டின் வாயிலாகவும் அறிய முடிகிறது.

துளஜாவிற்கு ஸம்ஸ்க்ருத இலக்கியங்களின்மீதும், அதனை இயற்றிய ஏனைய கவிகளின்மீதும் அளவிலா அன்பும், மதிப்பும் அதிகம் என்பதனை ஸம்ஸ்க்ருதப் புலவர் வரிசையில் உயர்ந்த கவிகள் என குறிப்பிடும் கவிகளின் பெயர்களின் 23வாயிலாக அறிந்துகொள்ளமுடிகிறது.

இவரது காலத்தில் தெலுங்கு மொழிக்குச் செல்வாக்கு இருந்தது. இவர் காலத்தில், இராசகவியாக விளங்கிய, கிரிராஜகவி என்பவர் (தியாகய்யரின் பாட்டனார்) துளஜாபேரில் சிங்கார பதங்கள் இயற்றினர்.

துளஜா மன்னர் அவர் காலத்தில் சேகரித்து வைத்துள்ள நூல்களின் வாயிலாக அவர் எல்லா சாஸ்திரங்களையும் அறிந்தவர் என்பதைத் அறிய முடிகிறது. அவ்வாறு சேகரித்து வைக்கப்பட்ட நூல்கள் ஒவ்வொன்றிலும்

तुलजाराजस्येदं पुस्तकम्

என்று எழுதப்பட்டுள்ளதை இன்றும் காணலாம். அவ்வாறு எழுதப்பட்ட சில நூல்களில் காலம் குறிப்பிடப்படவில்லை.

---

21 சுவடி எண் D. No 633.

22 தஞ்சை மராட்டியர் செப்பேடுகள் 50 - Ed. செ. இராசு - பக்க எண் 81.

23 வால்மீகி, வேதவிகாஸர், காளிதாஸர், பவபூதி, தண்டீ, பட்டபாணன், தோயிகவி, ஜயதேவர், பாரவி.

மேற்படி பெருமைகள் வாய்ந்த "ராஜரஞ்சனம்" என்ற புராணத்தை எழுதிய 'மஹாதேவர்' என்ற கவி, தான் நேரிடையாக, அவரைப் பார்த்துப் பழகி, அவருடைய குணங்களை வர்ணிப்பதின் மூலமாக, அரசனுடைய குணங்கள் மிகைப்படுத்தப்பட்டன என்பதைவிட, உண்மையாகவே உள்ளன என்பதை உணரமுடிகிறது. மேலும், இந்நூலாசிரியரான மஹாதேவர் பலஸ்ருதியாக அதாவது நூலின்பயன் கூறுவதாவது : இந்த அத்தியாயத்தைக் கேட்டால் ராஜ்யவிருத்தி, ஸந்ததி, சௌக்யம், ஆயுள் ஆரோக்கியம், செல்வம் எல்லாம் உண்டாகும். மகாராஜாவின் மனைவியர் கேட்டால் ஸகல ஸௌக்கியமும், கணவனிடம் பக்தியுமுண்டாகும். மற்ற மன்னர்கள் கேட்டால் பாரதம் கேட்ட புண்ணியமுண்டாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது

பொதுவாக ஒரு நூலுக்கு காப்புச் செய்யுள் முதல் நூலின் பயன் வரையிலும் அமைய வேண்டுவது மரபு. பெரும்பான்மை பேரிலக்கிய, சிற்றிலக்கிய நூல்களுக்கு இவ்விதி அமைந்திருக்கும். ஆனால் ஒரு மன்னரைப் பற்றி எழுந்த நூலுச்கு இவ்வாறு பலஸ்ருதி அதாவது நூலின் பயன் எழுதியிருப்பது வியக்கத்தக்கது. இத்தகு சிறப்புவாய்ந்த மன்னர் துளஜா அவர்களின் புகழ் என்றென்றும் ஒளிவீசும் என்பதில் ஐயமில்லை.

வாழ்க துளஜா !

வளர்க அவர்தம் குணநலன்கள் !!

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ तुलजामहाराजगुणवर्णनम् ॥

॥ महादेवविरचितम् ॥

वन्देहं गणनाथं तं सिद्धिबुद्धिमनोहरम् ।
तुलजेन्द्रनृपालस्य सर्वाभीष्टप्रदायकम ॥ –१

आधारं सर्वदेवानां शङ्करं पार्वतीपतिम् ।
तुलजेन्द्रस्तुतं नित्यमेकेन्द्रनुतमाश्रये ॥ –२

स्वामीसर्वस्यलोकस्य पिता पशुपतिःशिवः ।
सर्वदेवात्मकः शक्तित्रितयेन समन्वितः ॥ –३

निर्मायादौ जगत्सर्वं तत्पालनविधित्समा ।
भूमौ तुलजरूपेण भास्वद्वंशे विराजते ॥ –४

साक्षान्मनुरिवाभाति तुलजेन्द्रोमहीपतिः ।
श्राव्यं तदीयवचनं धर्मशास्त्रं तदेव च ॥ –५

मृत्युञ्जयावतारोऽसौ तुलजेन्द्रमहीपतिः ।
विष्णुरीशप्रजानाथो महेन्द्रो वरुणोऽनिलः ॥ –६

धनञ्जयो धर्मराजो धनदो भास्करः शशी ।
कलौयुगेकृतत्रेतायुगधर्मप्रवर्तकः ॥ –७

कुलीनः सत्यवचनः प्रजारञ्जनतत्परः ।
सामाद्युपायचतुरः कलावान् शिवभक्तिमान् ॥ –८

परंपरामहाराजनामधेयः प्रतापवान् ।
बाल्ये मातापितृपदाम्भोजपूजनकृत्सदा ॥ –९

देवताराधनपरः सर्वशास्त्रविचक्षणः ।
धीरो मनस्वी तेजस्वी शरणागतरक्षकः ॥ –१०

दुष्टशिक्षणकृन्मानी शिष्टसंरक्षणोद्यतः ।
प्रभुमन्त्रोत्साहशक्तियुक्तो दीनदयापरः ॥ –११

स्वकीर्ति चन्द्रिकोद्भासिसमस्तभुवनान्तरः ।
स्वीयप्रतापविजतसकलारातिमण्डलः ॥ –१२

दयालुर्दाननिरतः परनारीसहोदरः ।
आयव्ययस्वरूपज्ञः सदाचारपरायणः ॥ –१३

परेङ्गितज्ञो मेधावी क्षमावान् कार्यकोविदः ।
अश्वहस्तिरथारोहव्यायामादिविचक्षणः ॥ –१४

व्यवहारपरिज्ञाता चापविद्याविशारदः ।
अङ्गप्रत्यङ्गनिर्मलकान्तिमण्डलसंयुतः ॥ –१५

वृद्धोपसेवी धर्मात्मा विजिगीषुर्जितेन्द्रियः ।
दाता चारेक्षणो भोगी स्वराट् परराट् वित् ॥ –१६

मन्त्राद्यालोचनपरो गम्भीरागूढमन्त्रकृत् ।
निर्णीतधनदानादिपोषिताखिलसेवकः ॥ –१७

प्रवर्द्धमानस्वाम्यादिसत्यराज्यांङ्गसंयुतः ।
सन्धिविग्रहयानादिषडङ्गनीतिविचक्षणः ॥ –१८

धर्मार्थकामनिपुणो नीतिज्ञो देशमर्मवित् ।
अष्टलक्ष्मीसमेतश्च शक्तित्रयसुरूपवान् ॥ –१९

भूलोकसार्वभौमेन्द्रो दीपाम्बातनयः शुभः ।
देवतास्थानचोलोर्व्याः सर्वदा परिपालकः ॥ –२०

तञ्जापुरीनायकश्च धर्मस्थापनकोविदः ।
सदाशिवमतोद्धारकरः सुप्रियदर्शनः ॥ –२१

लक्ष्यलक्षणसंपन्नो जितक्रोधः क्षमापरः ।
एकेन्द्रधरणीपालपुत्रः स्वजनरक्षकः ॥ –२२

सर्वलोकप्रियः साधुधर्माधारः कलानिधिः ।
अभेदभक्तिमान् बुध्या शिवविष्णोर्निरंतरम् ॥ –२३

निधाय सकलान् देवान् स्वशरीरे शुभान्वितः ।
महादेवाज्ञया राज्यकर्ता बुद्धिमदग्रणीः ॥ –२४

श्रीमत्भोसलवंशाब्धिसमुद्धरणकारकः ।
अष्टमूर्त्यवतारोऽसौ प्रपौत्रपरिपालकः ॥ –२५

नवग्रहोच्चफलवान् चिरञ्जीवी सदोन्नतः ।
देवब्राह्मणधर्माणामभिमानी मनोहरः ॥ -२६

चन्द्रमौलीशतुलजाखण्डेरायादिदेवताः ।
सदा प्रपूजयन् भक्त्या धूपदीपनिवेदनैः ॥ -२७

संपूजयन् महापूर्वाः कालीलक्ष्मीसरस्वतीः ।
मातापितापितृभक्तिकरणोद्यतमानसः ॥ -२८

महादेवावतारोऽसौ तुलजेन्द्रमहीपतिः ।
पुत्रपौत्रयुतो भूमावाचन्द्र वर्धते सदा ॥ -२९

पञ्चाक्षरीजपपरः शिवस्य कवचं पठन् ।
शिवपूजापरो नित्यं ग्रहाराधनतत्परः ॥ -३०

पुराणश्रवणासक्तो गणेशादिस्तवप्रियः ।
संमानितकुलाचारः कुलदेवार्चनोद्यतः ॥ -३१

नित्यनैमित्तिकपरः पित्राज्ञाराज्यपालकः ।
कर्ता भोक्ता कुलस्वामी देवो हरिहरात्मकः ॥ -३२

इति सर्वत्र यः शश्वन्मनुते हृदयांबुजे ।
अनेकविजये प्राप्ते शौर्येणेदं कृतं मया ॥ -३३

इति चित्ते चाभिमानं न दधाति कदाचन ।
देवतानां पितॄणां च पुण्येनान्यं मयाधुना ॥ -३४

इति संमनुते शश्वत्तुल्जेन्द्रमहीपतिः ।
सामुद्रिकं लक्षणं हि कथयामि सुविस्तरम् ॥ -३५

आजानुरम्यभुजवान् पुण्डरीकनिभेक्षणः ।
श्रीवत्सवक्षाः सुशिराश्चंपकाकारनासिकः ॥ -३६

सुललाटः सुविक्रान्तः कमनीयरदान्वितः ।
कूर्मोन्नतप्रपदवान् ह्रस्वजंघोऽतिशोभनः ॥ -३७

पाटलाधरनेत्राब्जपाणिपादयुगान्वितः ।
एतादृग्गुणसंपन्नः सर्वदेवात्मको विभुः ॥ -३८

इत्यादिगुणसंपन्नस्तुलजेन्द्रमहीपतिः ।
राज्यं भूमितलेकुर्वन् जयत्याचन्द्रतारकम् ॥ -३९

तत्पुत्रेणैकराजेन तदनुग्रहवैभवात् ।
तुलजेन्द्रमहाराजगुणाः सम्यक् प्रकीर्तिताः ॥ -४०

अध्यायश्रवणादस्य तुलजेन्द्रमहीपतेः ।
राज्याभिवृद्धिः सततं संततिः सौख्यमेव च ॥ -४१

भवेच्च सर्वदा सिद्धिरायुरारोग्य संपदाम् ।
भक्तिः भवेच्च महती सोमे सोमावतंसके ॥ -४२

बुद्धिवृद्धिर्भवेत्तस्य सफलास्स्युर्मनोरथाः ।
तुलजेन्द्रमहाराजपुत्रैः पौत्रैर्निरंतरम् ॥ -४३

यदि श्रुतोऽसावध्यायस्तुलजेन्द्रपदांबुजे ।
अचञ्चला भवेद्भक्तिः सर्वसौख्यप्रदायिनी ॥ –४४

महाराजवधूभिश्चेदध्यायोऽसौ श्रुतौ भवेत् ।
तासां सौभाग्यमतुलं भर्तृभक्तिभवेत्सदा ॥ –४५

अन्यैश्च धरणीपालैर्यद्यध्यायःश्रुतो भवेत् ।
भारतश्रुतिजं पुण्यं तेषां स्यान्नात्र संशयः ॥ –४६

॥ श्रीमद्राजाधिराज तुलजमहाराज तनुज राजकुमाराम्बाप्रिय
बालसोमस्कंदभक्त एकराजसन्नुत महादेवविरचित
प्रपञ्चामृतसारराजरञ्जनपुराणे तुलजराजगुणवर्णनं
नाम अध्यायः ॥

குலவிளக்கு தீபாம்பாள்

வேதாந்த சிரோமணி & தமிழ் வித்வான்,
என். ஸ்ரீநிவாசன்,
சம்ஸ்க்ருத பண்டிதர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

தஞ்சை மராட்டிய அரசின் சரித்திரத்தில் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றிருப்பவர் அரசி தீபாம்பாள். தஞ்சை மராட்டிய மன்னர்களின் வாழ்வுக்கும், வரலாற்றுக்கும் ஒரு ஒளிவிளக்காகத் திகழ்ந்தவள் தீபாம்பாள், இவ்வரசி தீபாம்பாள் என்றும், தீபாபாய் என்றும் நூல்களிலும், புலவர்களாலும் கூறப்படுகின்றாள். மராட்டியப் புலவரான சிந்தட்சங்கரன் என்பவர் 'குலவிளக்கு தீபாம்பா '[1] என்றே அழைக்கிறார்.

தஞ்சை மராட்டிய அரசின் முதலரசனாகத் திகழ்ந்த வெங்காஜி என்னும் ஏகோஜி மன்னனின் பட்டத்து அரசி தீபாம்பாள்[2]. இம்மன்னனுக்கு உங்க தீபாபாயி ஆவூசாஹேப்; சயீபாயீ சாஹேப்; அனுபாயி சாஹேப் ஆகிய மூன்று மனைவியர் குறிப்பிடத்தகுந்தவர்கள்[3]. இவர்களைத்தவிர ஆறுமனைவியர் இருந்தனர்[4]. மூத்த பட்டத்து ராணியாகத் திகழ்ந்தவள் தீபாம்பாள். இவர் 'இங்கிளே' என்ற குலமரபில் பிறந்தவள்[5]. நல்ல அழகும், குணமும் ஒருங்கே வாய்க்கப் பெற்றவள். நற்குலப்பண்பு கொண்டவள். இவ்வரசி மிக்க அழகுள்ளவளென்று வருணிக்கப்படுகிறது[6].

தீபாம்பாளின் திருமணம்:

முதலாம் ஏகோஜி ஒருசமயம் கனவு கண்டான். அதில் தியாகேசப் பெருமான் இடபாரூடராகக் காட்சி கொடுத்து, "அன்பா! தஞ்சையில் அமையப்போகும் மராட்டிய அரசு, உன்னையே முதல்வனாகக் கொண்டு திகழப் போகின்றது. இந்தநாட்டை முகலாயர்களின் ஆளுகையிலிருந்து காப்பதற்காக

---

1 'दीपाम्बा कुलदीपके' — 'चिन्दड शङ्कर'
2 दीपाम्बा महिषी महीपरिवृढः साम्राज्य सिंहासने ॥ श्लो. 10 ; वाक्यामृतम्
3 போசலவம்ச சரிதம். பக்கம்—61.
4 The Maratha Raja's of Tanjore by K. R. Subramanian. Page—24.
5 दीपाभिधाना विचकास्ति कन्या
धन्या गुणैरिङ्गिल वंशजाता ॥ शाहेन्द्रविलासे-52
6 தீபாம்பா மகாத்மியம்-அனுபந்தம். ஸ்லோக எண்கள், 10-13.

உனக்கு நான் மகனாகப் பிறக்கப் போகிறேன். என்னைத் தனது வயிற்றில் தாங்கி உலகுக்கு அளிக்கவல்ல புண்ணியம் பெற்றவள் தீபாபாய் என்னும் உத்தமி. அவள் அவளது முற்பிறவியில் விரதம் முதலியவைகள் இருந்து என்னைக் குறித்து தவமியற்றினாள். அப்போது தனது குலம் விளங்கவேண்டும் என்பதற்காக 'மக்கட்செல்வத்தை எனக்கு அளிக்கவேண்டும்' என்று வேண்டினாள். அவளது விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக நானே அவளுதரத்தில் அவதரிக்கப் போகிறேன். ஆகையால் நீ குணக்குன்றான தீபாம்பாளைத் திருமணம் செய்துகொள்'' என்று கூறி மறைந்தான்[1]. மன்னனும் தீபாம்பாளைத் திருமணம் செய்து கொண்டார்.

இல்லறத்தில் தீபாபாய்:

கணவனும் மனைவியும் கருத்தொருமித்து இல்வாழ்க்கையை இன்பமாகக் கழித்தனர். இவர்களுக்கு உவமை கூற இவ்வுலகில் ஒருவருமில்லை. குறிப்பாகக் கூற வேண்டுமாயின் சிவபெருமானையும், தாக்ஷாயணியையும் போல, லக்ஷ்மி நாராயணனைப்போல, பிரமனும்-சரஸ்வதியும் போல, கதிரவனும்-தாமரையும் போல, நிலவும்-ஒளியும்போல இணைந்து வாழ்ந்தனர்.

தீபாம்பாள் குடும்பத்தலைவிக்குரிய கடமைகளான விருந்தோம்பல், உறவினர்க்குதவுதல், தன் மக்களைப் பேணுதல், கண்காணித்தல் போன்ற கடமைகளைச் செய்துவந்தாள்.

திருவினும் உருவுடைய தீபாம்பாளை ஏகோஜி திருமணம் செய்து கொண்ட பிறகு மன்னன் ஏகோஜியின் வாழ்க்கையில் சிறப்பான நல்ல பல

---

1) दीपाभिधाना विचकास्ति कन्या
धन्या गुणैरिङ्गिल वंशजाता ।
तस्यास्तपस्यामुदितः सुतस्यां
तवेत्यहं पूर्वभवेऽन्वगृह्णाम् ॥
...... दीपाभिधाया गुणमण्डितायाः
पाणिं गृहाण क्षितिपाल तस्याः ॥

— शाहेन्द्रविलासः — 51 · 52

மன்னன் ஏகோஜிக்கும் தீபாபாயிக்கும் திருமணம் நடைபெற்ற பிறகு தீபாம்பாள் சிவபெருமானை ஆராதிக்க, அதனால் மகிழ்ந்த இறைவன் தீபாபாயின் கனவில் தோன்றியதாகவும், அப்போது தீபாபாய் இறைவனிடம் 'ஸ்வாமி! எனக்கு மூன்று பிள்ளைகள் பிறக்க வேண்டும். அவர்களால் இந்த நாட்டை ஆளவும், எனது இளையமகன் (துளஜா) சிரஞ்ஜீவியாக வாழவேண்டும் என்றும் அவனால் இந்த வம்சம் சூரிய சந்திரர்கள் உள்ள நாள்வரை வாழவேண்டும் என்று தீபாம்பாள் வரம் கேட்டதாகக் கூறுகிறது.

—தீபாம்பா மஹாத்மியம்-அனுபந்தம்-(ஸ்லோ: 23-25)

முன்னேற்றங்களைப் பெற்றார். இவருடைய தந்தை முதலாம் ஷாஜி, ஜாகீராகப் பணிபுரிந்துவந்த பெங்களூரின் இளவரசனாக கி. பி. 1640ல் ஆனார். இவர் தந்தைக்குப் பிறகு பெங்களூரின் ஜாகீர் பொறுப்பை அடைந்து ஆட்சி செய்து வரும்போது சக ஆண்டு 1593ல் (கி. பி. 1671) பரிதாபி வருடம் தீபாபாய்க்கு ஒரு ஆண்குழந்தை பிறந்தது. பிறந்த குழந்தைக்கு ஷாஜி என்று பெயரிட்டனர்.[1]

இச்சமயத்தில் சத்ரபதி சிவாஜி தென்னாட்டைக் கைப்பற்றிவிடுவான் என்றும், அவனுடைய தம்பி ஏகோஜி இதற்கு உடனிருப்பான் என்றும் பீஜப்பூர் சுல்தான் அல்லியதில்ஷா கருதினார். இதற்காக ஏகோஜியிடம் நட்புக் கொண்டார். அப்போது மதுரை நாயக்கர் சார்பில் தஞ்சையை ஆண்டு கொண்டுவந்தார் அழகிரி நாயக்கர். தஞ்சை விஜயராகவ நாயக்கர் பேரனை செங்கமலதாஸை தஞ்சை அரியணையில் அமர்த்த பீஜப்பூர் படையுடன் பெங்களூரிலிருந்து ஏகோஜி தஞ்சை வந்தார். மதுரை நாயக்க அரசின் பிரதிநிதியாகிய அழகிரி நாயக்கரை விரட்டிச் செங்கமலதாசை கி. பி. 1675ல் தஞ்சை அரசுகட்டிலேற்றினர். ஏகோஜி பெங்களூர் திரும்புகையில் தனது மனைவி தீபாம்பாள், முதற்பிள்ளையான இரண்டாம் ஷாஜி ஆகியோருடன் திருமழபாடியில் தங்கியிருக்கும்போது தீபாம்பாவிற்கு இரண்டாம் குழந்தை கி. பி. 1676ல் பிறந்தது. பிறந்த குழந்தைக்கு (முதலாம்) சரபோஜி என்று பெயரிட்டனர்.

இந்நிலையில் தஞ்சை அரண்மனையில் ஏற்பட்ட குழப்பத்தின் காரணமாக ஏகோஜியே அரசனாக வேண்டும் என்று மந்திரி பிரதானிகள் கேட்டுக்கொள்ள தஞ்சையில் மராட்டிய அரசு 1675ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதத்தில் தோன்றியது. 1676ல் தீபாம்பாளுக்கு மூன்றாவது பிள்ளையான துக்கோஜி என்கிற துளஜா பிறந்தார்.[2]

தஞ்சை அரசி தீபாபாய்:

~~தஞ்சையில்~~ ஏகோஜி மன்னர் ஆட்சிப்பொறுப்பு ஏற்ற சமயம், தஞ்சை பிராந்தியத்தில் முகலாயர் ஒருபுறமும், டேனிஷ் பாதிரிகளின் ஆதிக்கத்தால் மறுபுறமும் அமைதிக்குக் கேடு ஏற்படும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. டேனிஷ் பாதிரிகளின் தலைமைக் கோட்டையான தரங்கம்பாடியில் உருவான திட்டங்கள் தஞ்சையில் இந்துமதத்திற்கு ஏற்பட்ட சோதனைகளாக இருந்ததை முறியடித்து நாட்டில் அமைதியை ஏற்படுத்தி மக்களிடம் நல்லாதரவைப் பெற்றார் ஏகோஜி[3] இந்த மண்ணிற்கேயுரிய புனிதத்துவத்தை உணர்ந்து அறச்செயல்களிலீடுபட்டார். இம்மன்னன் மட்டுமல்லாது இம்மன்னருடைய அரசாங்க அலுவலர்களும் ஈடுபட்டனர்.[4] தஞ்சை அரசியும், இவரது துணைவியுமான தீபாம்பாள்

1, 2 போசல வம்ச சரித்திரம் பக்கங்கள் ; 62, 65, 79.

3 வ. வேணுகோபாலன், 'தஞ்சை மன்னரும் சரஸ்வதி நூலகமும்' (பக்கம் 117-118)

4 தஞ்சை மராட்டியர் செப்பேடுகள்—50. பக்கம் XVIII

வேதவிற்பன்னர்களுக்கு பலவித உதவிகளைச் செய்தாள். பல யாகங்கள் செய்வதற்குரிய பொருளைக் கொடுத்தாள். ஆக, ஹிந்து ராஜ்யம் தென்னாட்டில் சிதைவுறாமல் காத்த பெருமை சிவாஜிக்கும் அவர் சகோதரன் ஏகோஜிக்கும், தீபாபாய்க்கும் உரியதாகும்.

தீபாம்பாளும் அறச்செயல்களும் :

தொன்னெடுங்காலமாகப் பயின்றுவரும் பாரதப் பண்பாட்டில் பெண்களுக்குச் சிறப்பானதொரு நெறியுண்டு. அவர்கள் அந்நெறியை என்றும் காப்பார்கள். அந்நெறிகளை அவர்கள் என்றும் பேணவேண்டும் என்றும், அவர்களால்தான் நமது தர்மங்களைப் பேணமுடியும் என்றும் கருதினாள் தீபாம்பாள். இதற்காகப் பெண்கள் ஒழுகவேண்டிய நெறிகளை (தர்மங்களை) பல தர்மசாஸ்திரங்களிலிருந்துத் தொகுத்து எளிமையாக மக்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்று கருதினாள் தீபாம்பாள். இதற்காகத் தன் அமைச்சரும் பெரும்புலவருமான '**த்ரியம்பகராயமகி**' என்பவரிடம் தனது கருத்தைத் தெரிவித்து அவரையே தொகுக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டாள். அரசியின் விருப்பத்தை அறிந்த அமைச்சர் த்ரியம்பகராயமகி அரும்பாடுபட்டு வேத, புராண, ஸ்ம்ருதி, தர்மசாஸ்திரங்கள், ஆகியவைகளை ஆராய்ந்து தொகுத்தார். அவைகளைச் சுருக்கமான பாடல்களாக எழுதினார். அந்த நூலுக்கு ''ஸ்த்ரீ தர்ம பத்ததி'' என்று பெயரிட்டு அரசி தீபாம்பாவிடம் கொடுத்தார். அதன் நுட்பங்களை உணர்ந்த அரசி மக்களிடம் பிரசாரம் செய்ய அரசவைப் புராணிகர் 'துண்டுவியாசர்' என்பவர் மூலமாக மக்களிடையே பரவச்செய்தாள்.

மராட்டி மொழி பேசும் மராட்டியப் பெண்களும் எளிதாக அறிந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காக ''இந்நூலைப் போலவே மராட்டியிலும் எழுத ஏற்பட்டைச் செய்தாள்[1]. மக்கள் நலமுறவாழவும், சுபிக்ஷமாகவும், மகிழ்ச்சியாகவும் வாழத்தேவையான ஜபம், தவம், யாகம் முதலியவைகளை நடத்துதற்கும் பொருளுதவி செய்தாள்[2] ஆலயத் திருப்பணிகள் செய்யப்பட்டன. புராணச் சொற்பொழிவுகள் நடைபெற்றன. 'கலிபுருஷனை' இந்நாட்டிலிருந்து துரத்தச்செய்ய வேண்டிய செயல்கள் நடந்தன[3].

---

1) இதன் விளக்கம் ''தீபாம்பாளின் உதவியால் மலர்ந்த நூல்கள்'' என்னும் பகுதியில் காண்க

2) जप तप यज्ञ दान होम । जी ही पुरती सकल काम ।
होय निच्छिल पापां विराम । तो प्रयत्न जयेचा ॥

— नरकवर्णन-64

3) कावेरीनीरपूरैरतिजितदुरितैः सर्वतः पाविताां त्वां
देवस्थानैः पुराणैः कलिकलुषहरैर्यज्वभिर्व्याप्तसीमाम् ॥

— त्रिपुरविजयचम्पूः - 5

காசியிலிருந்து சேதுவரையுள்ள பகுதிகளில் யாத்திரை செய்வோருக்கும் மற்றோருக்கும் உதவ, தங்கும் விடுதிகளை (சத்திரங்களை) ஏற்படுத்தினள். தண்ணீர்ப் பந்தல்களை ஏற்பாடு செய்தாள். அதில் கோடைக் காலங்களில் குளிர்ந்த நறுமணமுள்ள பானகம், நீர்மோர் வழங்க கட்டளைப் பிறப்பித்தாள். சத்திரங்களில் அறுசுவை உணவு எளிய மக்களுக்கும், வழிப்போக்கர்களுக்கும் வழங்கப்பெற்றன. நூற்றுக்கணக்கான சிவாலயங்களைக் கட்டுவித்தாள். பல அக்ரஹாரங்களை ஏற்பாடு செய்து[1], நல்லறிஞர்களையும், சாஸ்திரம், வேதம், இசை, ஆகிய துறைகளில் வல்லுனர்களை அழைத்து அவற்றில் குடியிருக்கச் செய்து அவர்களின் வாயிலாக பல அரிய பெரிய கருத்துப் பேழைகளான நூல்களை எழுதச் செய்தாள்.

இவளுடைய மூத்த மகன் இரண்டாம் ஷாஜி, தம் வாழ்க்கையில் ஒரு வேதாந்தியாகவும், கலைக்காவலனாகவும் திகழ்ந்தவன். பல புலவர்களை ஆதரித்து 'அபினவ போஜன்' என்ற சிறப்புப்பட்டத்தைப் பெற்றவன். நாம சங்கீர்த்தனம், இசை, நாட்டியம், நாடகம், ஸங்கீதம், ஸாகித்தியம் ஆகியவற்றை வளர்த்து வேதநெறி தழைத்தோங்கவும், சைவநெறி, சன்மார்க்கம் ஆகியவைகளை வளர்த்த பெருமைக்குரிய மகனைப் பெற்றெடுத்த தாய் தீபாம்பாள் எந்நிலையில் இருந்திருப்பாள்? என்பதை சிந்தித்தல் வேண்டும்.

சத்ரபதி சிவாஜியை சிறந்த இந்துமதக் காப்பாளனாக உருவாக்கிய பெருமை படைத்தவள் அவனது தாயான ஜீஜாபாய். இதைப் போலவே தனது மாமியின் வழியைப் பின்பற்றி தனது மக்களும் இந்துமதத்தைப் பேணிக் காக்கும் காவலர்களாக விளங்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் தன் பிள்ளைகளை வளர்த்தாள் அன்னை தீபாம்பாள்.

அரசியலில் தீபாபாய்:

ஏகோஜி மன்னன் தஞ்சையை ஆட்சி செய்து வரும்போது, ஏகோஜிக்கும் அவரது சகோதரன் சிவாஜிக்கும் இடையே கருத்து வேறுபாடு தோன்றியது. சிவாஜி அப்போது ஏகோஜிக்கு எழுதிய கடிதத்தில் "உன்னுடைய முட்டாள்தனத்தால் முகமதியரின் ஆலோசனையின்படி நடந்துகொண்டது தவறு" எனக்கண்டித்திருந்தார். மேலும் ஏகோஜிக்கு எச்சரிக்கை விடுத்து "தனக்குச் சேரவேண்டிய கணக்குப்படி சொத்துக்களை ஒப்படைக்கவேண்டும் என்றும், சிவாஜியின் வாரிசுதார்களுக்குப் பாதி உரிமைகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் அவ்வாறு செய்யாவிடில் வலுக்கட்டாயமாக தஞ்சையிலிருந்து நீக்கப்படுவாய்" என்றும் எழுதினர்.

1 தீபாம்பா மகாத்மியம்–அனுபந்தம்–ஸ்லோக எண்கள்: 38, 41, 42.

இந்நிலையில் ஏகோஜி, தன் மனைவி தீபாம்பாளிடம் இதுபற்றிய அவளது கருத்தை அறிய விரும்பினார். மராத்திப் பெண்களுக்கேயுரிய புத்திக்கூர்மையும், திறமையும் பெற்ற தீபாம்பாள் அவர்களுடைய அமைச்சரான ரகுநாத அனுமந்தேயிடம் முறையிட்டு, அவர் இவ்விஷயத்தில் கட்டாயம் தலையிட வேண்டும் என்றும், அப்பொழுதுதான் இச்செய்தியில் ஒரு உடன்பாடு ஏற்படும் என்றும் கூறி ஏகோஜியை உடன்பட வைத்தாள்[1]. ஏகோஜி அனுமந்தேயிடம் முறையிட அனுமந்தே ஏகோஜியின் வேண்டுகோளை ஏற்று சத்ரபதி சிவாஜிக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். அக்கடிதத்தில் மிக சாமர்த்தியமான முறையில் வெங்கோஜியின் இரங்கத்தக்க நிலையை எடுத்துக் கூறி 'ஒருமூத்த சகோதரன் தனது இளையசகோதரனுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமையாக அவனுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும்' என்று விளக்கினான். இதனால் சிவாஜி மகிழ்ச்சியுடன் தனது சகோதரனை மன்னிப்பதாக எழுதினார். ஆனால் வெங்கோஜி தன்னுடன் கூட்டு உடன்படிக்கைச் செய்துகொண்டால் அவனுக்கு, தஞ்சாவூரும், வருடம் ஒன்றுக்கு ஏழுலட்சம் வருமானம் தரும் பக்கத்து நிலங்களையும் வைத்துக் கொள்ள அனுமதிப்பதாகவும் சிவாஜி எழுதினார்.

மேலும், வியக்கத்தக்க அறிவுபூர்வமான ஆலோசனையைத் தனது கணவருக்கு உரிய நேரத்தில் கூறி தன் கருத்துக்கு இசையவைத்தமைக்காக பெங்களூரிலும், ஏனைய இடங்களிலுமுள்ள பரம்பரைச் சொத்துக்களைத் தனது தம்பியின் மனைவியான தீபாபாய்க்கே அளிப்பதாகவும் சிவாஜி எழுதினார்[2].

அதேநேரத்தில், ஏகோஜிக்கு சிவாஜி ஒருகடிதம் எழுதினார். அதில் மிகச் சில வார்த்தைகளே யிருந்தாலும் அவை மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கன. உண்மையான கூட்டு ஒப்பந்தந்துடன் ஏகோஜி இருக்கும்வரைதான் இந்த ஏற்பாடு நிலைக்கும் என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

ஏகோஜி தீபாம்பாளிடம் ஆலோசனையைப் பெறுமலோ, அல்லது அந்த ஆலோசனையைக் கேட்காமலோ இருந்திருந்தால் சகோதரர்களிடையே ஏற்பட்ட மனக்கசப்பின் காரணமாக போர் ஏற்பட்டிருக்கலாம். இரு திறத்தினருக்கும் நன்மையேற்படும் ஆலோசனையைக் கூறிய பெருமை தீபாம்பாளையே சாரும்.

1.........In despair. Vyankoji sought the advic of his wife Dipabai. She, with the ability and prudence often possessed by Maratha Ladies, urged him to abase himself before Raghunatha Hanumante and to obtain his intercession...........

2 The hereditary fiefs in Bangalore and elsewhere he would bestow as gifts on his sister-in-low Dipabai, whose admirable advice had influencd her husband.

– A History of the Maratha people-by C. A. Kincaid Vol. I page 259. 260.

திருவிசநல்லூர் ஸ்ரீதர ஐயாவாள் என்னும் பெரும்புலவர் தீபாம்பாளைப் பற்றிக்குறிப்பிடும்போது "பயத்தைப் போக்கடிக்கும் உத்திகளைக்கொண்டவள்"[1] என்று குறிப்பிடுவதும் இங்கு சிந்திக்கத்தக்கது.

ஏகோஜியின் மறைவுக்குப்பின் :

ஏகோஜி காலமான பிறகு இவரது மகன் 2-ம் ஷாஜி அரசு கட்டிலேறினார். தனது கணவன் ஏகோஜி 1684-ஆம் ஆண்டு காலமானார். அவர்களுடைய குலவழக்கப்படி தீபாம்பாள் உடன்கட்டை (சதி) ஏறவில்லை. ஷாஜி 13-வது வயதிலேயே அரசு கட்டிலேறியுள்ளான். அவனுக்குப்பிறகுள்ள சகோதரர்களான சரபோஜியும், துளஜாவும் சிறுவர்கள். ஆதலால் இந்த நாட்டைக் காக்கவேண்டிய கடமை தீபாம்பாளைச் சேர்ந்துவிட்டது என்று உறுதியாகக் கருத இடமளிக்கின்றது. தற்போது கிடைத்துள்ள குறிப்பின்படி முதலாம் சரபோஜி 1728ல் காலமானதும் அவரது மனைவியருள் ஒருத்தி உடன் கட்டையேறியதும் அறியமுடிகின்றது[2]. சரபோஜியின் ஆட்சிகாலத்தில் தீபாம்பாளின் உதவியுடன் மலர்ந்த நூல்களில் 'சங்கராச்சாரிய சரிதம்' என்னும், நூல் இயற்றியுள்ள ஆண்டு 30—3—1713 என்றும் கவிஞர் குறிப்பிடுவதால் 1713க்குப் பிறகும் தீபாம்பாள் உயிர் வாழ்ந்திருத்தல் வேண்டும்.

ஆகவே, இந்து தர்மத்தில் பற்றுக்கொண்ட தீபாம்பாள் உடன்கட்டை ஏறாமைக்கு இந்த நாட்டை எதிரிகள் எந்த நேரத்திலும் கைப்பற்றிவிடுவார்கள் என்றும், அவர்களிடமிருந்து காப்பாற்றவேண்டும் என்பதே காரணம். ஏகோஜி தஞ்சையில் ஆட்சி தொடங்கிய காலத்தில் இத்தமிழகத்தின் நிலையை முன்பு கண்டோம். 2-ம் ஷாஜி பட்டம் பெற்று, பெயரளவில் ஆட்சி பீடத்திலிருந்தாரே தவிர அவருக்குப் பின்னலிருந்து ஆட்சி செய்தது அரசியலறிவு கொண்ட தீபாபாயே. இக்கருத்துக்கு மராட்டியப் புலவரின் பாடல் வலுவூட்டுகிறது. அதில் அக்கவிஞர் 'தீபாம்பிகையே! உனது சொல்லே வேதச் சொற்களாகும்"[3].

தாயும் - சேயும் :

கலையிலும், கல்வியிலும், நல்லறிவிலும் தாய் தீபாபாயின் கருத்துக்கு இசைந்து வாழ்ந்தவர் ஷாஜி. இவர் 1684-ம் ஆண்டு அரசரானார். மதுரை நாயக்கரால் கைது செய்யப்பட்ட சேதுபதியை விடுதலை செய்யச் செய்தார். இதனால் மகிழ்ந்த சேதுபதி மன்னன் ஷாஜியை சேது நாட்டிற்கு அழைத்தார்.

---

1 भीमोक्तिशीला दमयन्त्यतोऽमू: — शाहेन्द्रविलास: -60

2 Serfoji died in 1728 one of his Queens performed sati
—The Maratha Raja's of Tanjore, Page: 40

3 दीपांबिके ! चे जें वचन ते च वेदप्रवचन ।

அவருடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்ற தனது தாய் தீபாம்பாளுடன் சேது சமஸ்தானம் சென்றார். அவருக்கு மிகச் சிறந்த வரவேற்பைக் கொடுத்தார் சேதுபதி மன்னன். சேதுக்கடலில் நீராடி, அங்கு அந்தணர்கள் பலருக்கு பற் பல தானங்களைச் செய்தார். இவருடன் சென்ற தீபாபாயும் நீராடி பல தானங்களைச் செய்துவிட்டு மிகப் பெரிய தானமாக அதிதானம் எனப்படும் ''ஸ்வர்ன துலாபாரம்'' ஏறினாள். இந்த தானத்தைச் செய்தது 'அர்தோதய புண்யகாலம்'[1] என்று சுவடி கூறுகிறது[2]. இந்த அர்தோதய புண்யகாலம் வந்த ஆண்டு 18—1—1691 என்று அறியமுடிகிறது. இதைப்போலவே திருவையாற்றிலும் ஒரு துலாபாரம் ஏறியுள்ளார்[3]. இவற்றில் வந்த பொருளைக் கொண்டு பல அறப்பணிகளைச் செய்தாள்.

தீபாம்பாளின் முற்போக்கும், அறச்செயலும் :

துலாபாரத்தில் வந்த பொன்னைக் கொண்டு நலிவடைந்த பிரிவினர் களுடைய பெண்களுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தாள். அறிஞர்களுக்கும், கலைஞர்களுக்கும் வீடுகட்டிக்கொண்டு வாழ்வதற்குரிய (மனைகளையும்) நிலங் களையும் அளித்தாள். கல்வி பயில்வதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தாள்[4].

இதைத் தவிர தீபாம்பாபுரம் என்ற பெயரால் ஒரு கிராமத்தை ஏற் படுத்தி அதில் பாகவதமேளாவைச் சேர்ந்த கலைஞர்களை குடி அமர்த்தினாள் என்று ஊகிக்க இயலுகின்றது. இவளுக்குப் பிறகு இவளுடைய பெயரன் இரண்டாம் ஏகோஜியின் (பாவாஸாஹிப்) மனைவி சுஜான்பாய் பாகவதமேளா வைச்சார்ந்த கலைஞர்களுக்கு தீபாம்பாபுரத்தையொட்டிய நிலப்பகுதியில் தனது கணவர் பெயரில் 'ஏகமகாராஜபுரம்' என்று பெயரிட்டு ஒரு அக்ர ஹாரத்தை உருவாக்கி வழங்கியுள்ளார்[5].

---

1 அர்தோதய புண்யகாலம் என்பது-தை, மாசி மாதங்களில் வருகிற அமாவாசை ஞாயிற்றுக்கிழமை உதயகாலத்தில் சிரவண நட்சத்திரம், வ்யதீபாதம் ஆகியவற்றுடன் கூடியிருக்கும் நாளை, அர்தோதய புண்யகாலம் என்று அழைப்பார்கள்.

अमार्कपातश्रवणैर्युक्ता चन्माघपौषयोः ।
अर्द्धोदयः स विज्ञेयः कोटिसूर्यग्रहैः समः ॥

— शब्दकल्पद्रुमः Part I P. 107-C

2 தீபாம்பா மகாத்மியம்-அனுபந்தம்-ஸ்லோக எண். 39.

3, 4 தீபாம்பா மகாத்மியம்-அனுபந்தம்-ஸ்லோக எண். 43, 39.

5 **தீபாம்பாபுரம்:** இது தஞ்சை—நாகப்பட்டணம் செல்லும் சாலையிலுள்ள அம்மா பேட்டையிலிருந்து மூன்று கிலோமீட்டர் தொலைவிலுள்ள சிற்றூர். இந்த ஊரைச் சுற்றி லும் மராட்டிய அரசர்களால் அளிக்கப்பட்ட இறையிலி நிலங்கள் இருந்ததாக அறிய முடிகிறது. இது அதிகாரத்துக்குட்பட்ட ஊராக அதாவது 'கூற்றம்'. (வட்டம் தாலுக்கா

மன்னன் இரண்டாம் ஷாஜி தனது தாயின் அறிவுரையின்படியும், அவரது கருத்தின்படியும் காவிரிக்கரையின் இருமருங்கிலும் பல புலவர்களுக்குக் கல்விக்காகக் கொடுத்த ஊர்கள் 'ஷாஹராஜபுரம்' என்கின்ற திருவிசநல்லூர், 'பாஸ்கரராஜபுரம்' என்னும் பெயர்களில் இன்றும் விளங்குகின்றன. இவ்வூர்களில் வாழ்ந்த பெரும்புலவர்கள் வேதம், சாஸ்திரம், இலக்கியம் ஆகிய துறைகளில் வல்லவர்கள்.

இதைப்போலவே இசை, நாட்டியம், நாடகம், பாகவதமேளா போன்ற கலைத்துறைகளைச் சார்ந்த கலைஞர்கள் அனைவருமே ஒரே சங்கமமாக இருக்கச் செய்துள்ளார். இவர்களில் பெரும்பாலோர் தெலுங்கு மொழி பேசுவோர் என்று தெரிகிறது. மேலும் சரசுவதி மகால் நூல்நிலையத்திலுள்ள இசை, நாட்டியம், நாடகங்களில் பெரும்பாலான சுவடிகள் தெலுங்கு எழுத்தில் படி எடுக்கப் பெற்றுள்ளன. சம்ஸ்கிருதம், தமிழ், மராத்தி, தெலுங்கு ஆகிய மொழிகளில் இசையும், நாடகமும் இருக்குமாயினும் அவைகளில் பெரும்பாலானவை தெலுங்கு எழுத்திலேயே எழுதப்பெற்றுள்ளன. இதுவே இக்கூற்றுக்கு போதுமான சான்று.

போல் இருந்திருக்கிறது. இந்த தீபாம்பாபுரத்தைச்சார்ந்த "மகிமாலை வீரசோழகன் பேட்டை" அருகில் ஏகோஜிபுரம் என்ற பெயரில் ஒரு அக்ரஹாரமும், விஷ்ணு கோவிலும் சிவன் கோவிலும் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.

"மகிமாலை வீரசோழகன்" என்பவன் புதுக்கோட்டை மாவட்டம் மூவர்கோயில் 'இருக்குவேள்' வழிவந்தவன். சோழர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் முக்கியப்பதவி வகித்தவர்கள். அவனுடைய பெயரில் ஏற்பட்ட வணிக ஸ்தலங்களில் இதுவும் ஒன்று. (பேட்டை என்பது வணிகஸ்தலம்)

இந்த தீபாம்பாபுரத்தில் பாகவதமேளா நிகழ்த்தும் கலைஞர்கள் வாழ்ந்ததாக முன்பே இக்கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டு உள்ளது. இவர்களில் ஸத்குரு ஸ்ரீதியாகராஜ ஸ்வாமிகளின் தாய்வழிப் பாட்டனரான கவீஸ்வரர் கிரிராஜகவி அவர்களும் குறிப்பிடத்தக்கவர். இரண்டாம் ஏகோஜியின் பெயரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அக்ரஹாரத்தில் வீடு கட்டிக் கொள்ள (மனை) நிலம் கொடுத்த செய்தியை கீழ்கானும் ஆவணம் கூறுகிறது:-

अक्षर जाने महाराजराजश्री एकोजिराजा साहेब बाई मदलत .पद्‌क याऽसंफेल बजानीव्‌ खार्कुनानि बालवयि स्तक्‌घाल पतक है दीपांबापुर बिदानन्त शूसतिक्‌ सुहसंन्‌, मया अलफ्‌ षके शल्लासे शप्पन्‌ 1657 राक्षस संवत्सर पुष्यवद्य त्रयोदशि मकर संक्रान्ति मावकासि मौजे महिमालव वीरशोळकन्‌ पेट्टै पतक्‌ माकुर एकमहाराजेन्द्रपुर नामटेवून अग्रहार केले। असे शिवस्थल विष्णुस्थल पाटशाला व ब्राह्मणास व ब्रह्मवास्तु घरें बान्दावया स्वगोप्रचारभूमियांस दान २१ पाच्चषानान्‌ समीन्‌ (जमीन्‌) ८७ वेलि $3\frac{1}{2}$ मा सत्य पेसिवलि खडे, तीन पैकि दाता थिनाम्‌ गोपालपट्टरां च पौत्र अहोबलशास्त्रच पुत्र गिरिराजकवीश्वर भागवतमेला यांस जमीन्‌ नक्षि तेरा पावला च खटीन दे पन्नूष $(\frac{3}{4})$ वेलि सर्वमान्य दाराग्रहीतवरा महातान्त करून इनाम, दिला। असे दहा मफलीब पता सान महसूल निरयाती व पट्टि हा बनजी व पेस्तर कुलदापा फुल्कानु बडले ... ...

(இந்த இனம் பத்திரம் மோடி எழுத்தில் உள்ளது. மோடி எழுத்திலிருந்து நாகரி எழுத்தில் பிரதி செய்தவர் இதில் சில பிழைகளுடன் எழுதியுள்ளார்.)

ஆகையால் நடிகர்கள் நடிப்பதற்காக தயாரிக்கப்பெற்ற சுவடிகளே இந்த நூலகத்தில் பாதுகாக்கப்பெற்றுள்ளன[1]. மேலும் நடிகர்களும், இசை வாணர்களும் ஒரேயிடத்தில் குழுமியிருந்தால்தான் ஒத்திகை (Rehearsal) செய்ய வசதியாக இருக்கும். இதனால்தான் இவர்களை தீபாம்பாள்புரத்தில் சங்கமிக்கச் செய்தார் ஷாஜி என்று கருதமுடிகிறது.

மஹாமஹத்தில் தீபாம்பாள் :

கும்பகோணத்தில் மஹாமஹவிழா நடைபெற்றபோது மன்னன் ஷாஜி தனது தாய் தீபாம்பாளுடனும், சகோதரர்களான முதலாம் சரபோஜி, துளஜா என்கிற துக்கோஜி ஆகியோருடன் கும்பகோணம் சென்றார். அப்போது அவருடைய அவைக்களப் புலவர்களும் சென்றனர். இவர்களனைவரும் சங்கமித்தபோது மன்னர் ஷாஜியும் அவரது குடும்பத்தினர்கள், அவைக்களப் புலவர்கள், பொதுமக்கள் ஆகியோர் கூடியிருக்கும் சபையில் 'அத்புத பஞ்சரம்' என்ற நாடகம் நடித்துக் காண்பிக்கப்பட்டது. இந்த நாடகத்தின் ஆசிரியர் நாராயணன். இவர் பெரும்புலவர் ராமபத்ர தீக்ஷிதரின் மாணவர்களில் ஒருவர் இந்த நாடகம் ஷாஜி மன்னரையே தலைவனாகக்கொண்டது. 'லீலாவதி' என்ற பெண்ணுக்கும் மன்னர் ஷாஜிக்கும் நடைபெற்ற காதல் திருமணம் பற்றி விளக்குவது. இந்த நாடகம் மன்னர்முன் நடிக்கப்பெற்றதை நாடக ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்[2].

இதன் தமிழாக்கம் :

எழுதுவது என்னவெனில் மஹாராஜ ராஜஸ்ரீ ஏகோஜிராஜா சாஹேபின் மனைவியின் உத்திரவு,

இப்பொழுதும், இனிவரப்போகும் அலுவலர்களுக்குந் தெரிவிப்பது யாதெனில் *1657* (சகம்) ராக்ஷஸ ஆண்டு, தைமீ கிருஷ்ணபக்ஷம், திரியோதசி திதி, மகர சங்கராந்தி நாளில் (*30—12—1735*) தீபாம்பாபுரம் செல்லும்சாலையில் மகிமாலை வீரசோழகன்பேட்டை அருகில் 'ஏகமகாராஜபுரம்' என்னும் பெயரில் அக்ரஹாரம் ஏற்படுத்தியுள்ளேன். இதில் சிவன்கோவில், விஷ்ணுகோவில், பாடசாலை, அந்தணர்களுக்கு வீடு, ஞானிகள் தங்கும் மடங்களும் கட்டுதற்குரிய இடமும், பசுக்கள் சுதந்திரமாக மேய்வதற்குரிய இடமும் ஆக 87 வேலி $3\frac{1}{2}$ மா நிலத்தை பேஷ்வாவிடம் இனும் நிலமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் பாகவத மேளா (இசை நாட்டிய நாடகத்தை) நடத்தும் கோபால பட்டருடைய பேரனும், அஹோபல சாஸ்திரியின் மகனுமான 'கிரிராஜ கவீஸ்வரருக்கு' நன்செய் நிலம், *13* அடிக் கோலால் $\frac{3}{4}$ வேலி சர்வமான்யமாக தாராக்ரஹபூர்வமாக இனும் கொடுக்கப்பட்டது.

(இந்த இனும் பத்திரத்தைக் கொடுத்து உதவியவர் பிர்ம்மஸ்ரீ V, நாராயணசாமி அய்யர். ஓய்வுபெற்ற வழக்கறிஞர், தஞ்சை.)

1 சரசுவதி மகால் நூலகத்தின் தெலுங்கு பண்டிட் திரு. ந. விசுவநாதன் அவர்களின் கட்டுரையிலிருந்து.

2 Shahendra Vilasam Page *53*.

மேலும், மன்னர் ஷாஜி பல பலங்களுக்குச் சென்று இறைவனை வழிபட்டு அங்கு உறையும் தெய்வத்தின்மீது பாடல்களைப் பாடுவது வழக்கம். ராமேஸ்வரத்திலிருந்து காசிவரையுள்ள பல ஸ்தலங்களைப் பாடிய கிருதிகள் உள்ளன[1]. இவ்வாறு ஷாஜி க்ஷேத்ராடனம் செல்லும்போது தனது தாய் தீபாம்பாளையும் அழைத்துச்சென்றிருக்கலாம். தீபாம்பாள்புரத்துறையும் இறைவன் திருக்கோடீஸ்வரப் பெருமானின் மீதும் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்[2].

தீபாம்பாளின் உதவியால் மலர்ந்த நூல்கள் :

I சம்ஸ்கிருதம்

அன்னை தீபாம்பாள் பல புலவர்களுக்கு உதவி செய்து அவர்களுடைய வறுமையைப் போக்கி[3] அவர்கள் மூலமாக சிறந்த இலக்கியங்களைப் படைக்கச் செய்துள்ளார். இவருடைய ஆதரவைப்பெற்ற புலவர்கள் பலர். அவர்களின் நூல்களில் சில :

1. மகளிர்க்குரிய மங்கல நெறி :

முதலாம் ஏகோஜி காலம் முதல் முதலாம் சரபோஜி காலம் வரை அமைச்சராகப் பணிபுரிந்தவர் திரியம்பகராயமகி. இவருடைய இருப்பிடம் திருவிடைமருதூர். இவர் ஒரு பெரும்புலவர். மன்னருடைய ஆதரவையும், தீபாம்பாளின் ஆதரவையும் பெற்றவர். பெரும் வேள்வியைச் செய்தவர். இவர் வைதீக

---

1. त्यागेश पदें — By N. Viswanathan, T. M. S. S. M. Library — Page 6 & 7

पल्लवी

2. तिरुकोटीश्वर नन्नु करुणिञ्चवय्य ।
शरणागतुड नेनु शंकर पुरहर ॥
शरणम्
उन्नविभवमु जूचि उन्मत्तुडै नेनु ।
निन्नु नुतिशायनि नेरमु सहिञ्चि ॥ १ ॥
तोय्यलुलनु गूडि दुष्टुडैनेनु ।
अय्यलु नीकु श्रोक्कनि अपराधमु सहिञ्चि ॥ २ ॥
श्रीपतिवर सरसिज जन मन्दार
दीपाम्बापुर विहार देव त्याग तिरुकोटीश ॥ ३ ॥
— शाहराज पदमुलु D. 443

3. कान्तारे कटुकंटकी शतयुते दैवादुपेता पुन:
दारिद्र्येण विलुण्टिताति महता चोरेग नग्नासती ।
त्वां यातामम भारतीगुणवती व्रीडाव नम्रा यथा
मातस्स: स्यान्त्सजनेष्वलं प्रचलितुं कर्तुं त्वमेवार्हसि ॥
— जगन्नात पण्डित: ॥

நெறியைப் பின்பற்றியவர். இவர் தீபாம்பாளின் விருப்பப்படி தர்ம ஸாஸ்திரங்களிலும், ஸ்மிருதிகளிலுமுள்ள பெண்களுக்குரிய நெறிகளைச் சுருக்கமாகத் தொகுத்து 'ஸ்த்ரீ தர்மபத்ததி' என்னும் நூலை இயற்றியுள்ளார். இந்த நூலின் முகவுரையில் ஆசிரியர் குறிப்பிடும்போது :

" சுருதி, ஸ்மிருதி, புராணம் ஆகியவற்றில் காணப்படும் பெண்களுக்குரிய தர்மங்களை ஒரு மாலையைப் போல் தொகுத்துள்ளேன். மேலும் அவற்றில் கூறப்பட்டுள்ள செய்திகளின் சாரத்தை மிகச் சுருக்கமாகவும், இந்நூலில் கூறியுள்ளேன். 'இந்நூலில் காணப்படும் நெறிகளைப் பின்பற்றி பெண்கள் ஒழுகவேண்டும்' என்று விரும்பிய அரசி தீபாம்பாள் எனக்குக் கட்டளையிட்டதால் இதனை நான் தொகுத்துள்ளேன் " என்றும் குறித்துள்ளார்[1].

இந்த நூல் சம்ஸ்கிருத மொழியில் எழுதப்பெற்றது. ஸம்ஸ்கிருதம் அறியாத மராட்டியப் பெண்களும் எளிதாக தமது தாய்மொழியில் படித்து அதன்படி ஒழுகவேண்டும் என்பதற்காக 'பதிவ்ரதா தர்மம்' என்ற பெயரில் ரகுநாத பண்டிதர் மூலமாக மராட்டி மொழியில் எழுதச்செய்துள்ளார். (இதன் விளக்கம் மராட்டி நூல் வரிசையில் காண்க.)

2. **சங்கராச்சாரிய சரிதம் :**

இந்நூலின் ஆசிரியர் 'கோவிந்தனந்தா' என்னும் துறவி. இவரிடம் சங்கரரின் வரலாற்றை மிகச் சுருக்கமாக எழுதுமாறு தீபாம்பாள் கேட்டுக் கொண்டார். இவர் அவருடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி பலவிதமான சங்கரவிஜய நூல்களை ஆராய்ந்து இந்நூலை எழுதியுள்ளார். இந்த நூல் தஞ்சை அரண்மனையில் மலர்ந்ததால் இந்த நூலகத்தில் மட்டுமே காணக் கூடியது. இந்த நூலை இத்துறவி 30—3—1713 ல் எழுதியுள்ளார். இத்துறவி

---

1. इत्थं त्र्यम्बकयज्वना स्मृति पुराणोक्तिर्विलोड्याऽखिला
   धर्मास्त्रीविषयाः पुनः कतिपये तत्तद्व्यवस्थान्विताः ।
   सङ्गृह्याऽत्र कृतो क्रमेण कथिता मात्राज्ञया धीमता
   तानाकर्ण्य सदा [illegible] सकला धर्मे मतिं तन्वताम् ॥ १ ॥

   धर्माः स्त्रीविषया (मया) श्रुतिपुराणेषु श्रुता ये पृथक्
   तान्सङ्गृह्य ततस्तो मृगदृशां सौकर्यहेतोः कृता ।
   सेयं मत्कृतिरुज्वलैर्मणिगणैर्विष्वक्परीक्ष्याहृत-
   मालेव ग्रथिता तनोतु जगतां मातुः प्रमोदं परम् ॥ २ ॥

— स्त्री धर्मपद्धति

வரலாற்றைப் பாடல்களாகக் கூற 'வெங்கடேச சாஸ்திரி' என்பவர் ஏட்டில் எழுதினர் என்பது கீழே காணும் ஸ்லோகத்தால் அறியலாம்[1].

3. தர்மாகூதம் :

திரியம்பகராயமகியால் எழுதப்பட்ட நூல்களில் இதுவுமொன்று. இது "ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணத்தின் விரிவுரை. இராமாயணத்தைக் குறிப்பிடும் போது வேதமே ராமாயணமாக உருவெடுத்தது என்பர்[2]. வேதம் தர்மத்தை அடிப்படையாகக்[3] கொண்டது. அதாவது ராமாயணத்திற்கு அடிப்படை வேதம். வேதத்திற்கு அடிப்படை தர்மம். ஆகவே தர்மத்தையே தனது அடிப்படையாகக்கொண்டு எழுந்தது ராமாயணம். ஆதலால் அதில் காணும் அனைத்துச் செய்திகளுமே தர்மத்தையே அடியொற்றியிருப்பதால் சுருதி, ஸ்மிருதி, புராணம், தர்ம சாஸ்ரங்கள் ஆகியவைகளைக்கொண்டு ராமாயணத்திற்கு விரிவுரை எழுதியுள்ளார். இதனால் இந்த உரைக்குப் பெயர் 'தர்மாகூதம்' ('தர்மத்தின் பொருள்') என்பதாகும். இதனை இவர் தனது முகவுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்[4].

மேலும், தீபாம்பாள் தர்ம சாஸ்திரத்திரங்களில் காணப்பெறும் தர்மங்களை மக்கள் எளிமையாக அறிந்து அதன்படி நின்று ஒழுகவேண்டும் என்று கருதுபவர். இதயனையடியொற்றியே மேலே காணும் நூல்கள் எழுந்தன.

---

1. विजयाब्दे वसन्ततौ चैत्रे दीपाम्बिकाकृते ।
पौर्णमास्यां सोमवारे वेङ्कटेश्वरशास्त्रिणा ॥
शङ्कराचार्यचरितं लिखितं पावनं महत् ।
कृतं गोविन्दनाथेन यतिभक्तिसहायतः ॥

— शङ्कराचार्य चरिते

2. वेदवेद्ये परे पुंसि जाते दशरथात्मजे ।
वेद: प्राचेतसादासीत्साक्षाद्रामायणात्मना ॥

— श्रीमद्रामायणपारायणोपक्रम: ।

3. वेदोधर्ममूलम्

4. कृतिरयं सकलश्रुतिसंमता
स्मृतिपुराणवचोभिरलङ्कृता ।
प्रणिहितेन हृता परिपश्यतां
भवति तत्परमार्थ निदर्शनी ॥ — धर्माकूते–३९.

'இந்த தர்மாகூதமும்' தீபாம்பாளின் விருப்பப்படியே எழுதியிருக்கலாம் என்று கருத இடமுள்ளது[1]

II மராட்டி

நரகவர்ணனை : (D. No. 573)

இந்த நூல் மராட்டியப் பிரிவில் உள்ளது. இந்நூல் மனிதன் செய்யும் பாவங்களுக்குரிய தண்டனைகளைப் பற்றி விளக்குவது. இந்நூலை இயற்றிய ஆசிரியர் ஒரு சம்ஸ்கிருத அறிஞர். இவர் பல நூல்களை சம்ஸ்கிருத மொழியில் இயற்றியுள்ளார். இவரது பெயர் 'ரகுநாத சூரி'. சத்ரபதி சிவாஜியின் ஆசானாக இருந்த சமர்த்த ராமதாஸருடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தாரென்று தெரிகிறது. கிருஷ்ணாநதியின் கிளையாறுகளில் ஒன்றான 'மான்' நதிக்கரையில் இராமதாஸரால் கட்டப்பட்டிருந்த ராமர் கோயிலின் பொறுப்பாளராகப் பல ஆண்டுகள் இருந்தார்[2]. மன்னர் இரண்டாம் ஷாஜி ஆட்சியின்போது இவர் தஞ்சைக்கு வந்துவிட்டார். அப்போது இவர் முதுமைப் பருவம் எய்தியிருந்தார். இவருடைய வாழ்நாள் முழுதும் தீபாம்பாளின் ஆதரவில் வாழ்ந்தார். இவர் எழுதிய நரகவர்ணனம் என்னும் இந்த நூல் (இந்த நூலகத்தில் மட்டுமே கிடைக்கும் ஒரே சுவடி) இவரிடம் தீபாம்பாள், "சம்ஸ்கிருதமொழி எளிய மக்களுக்குப் புரியாதது, கடினமான மொழி. ஆகையால் மராட்டிய மொழியிலேயே நூல்களை எழுதுங்கள்", என்று கேட்டுக்கொண்டாள். அதனால் இவர் தனது தாய்மொழியான மராட்டியில் (1) நரகவர்ணனை, (2) கோவர்தனோத்தாரணம், (3) பதிவ்ரதா தர்மம் என்னும் நூல்களை இயற்றினார்[3].

---

1 திரியம்பகராயர் எந்த நூலும் எழுதவில்லையென்றும் அவரது அன்புக்குப் பாத்திரமான 'துண்டிவியாசரே' எழுதி திரியம்பகராயர் பெயரில் அங்கிதம் செய்திருக்கிறார் என்பது டாக்டர் V. ராகவனின் கருத்து. ---சாஹேந்திரவிலாசம் (முன்னுரை) பக்கம் : 26-27

2 போஜன குதூகுலம்--முகவுரை, பக்கம்-4.

3. जें जें पुसिलें नृप नायकें
तें तें सांगितलें शुकें ।
तें सर्व हिं दीपांबिके
प्रतिनिरूपिलें रघुनाथ ॥ — ४९

मगदीपांबिकेच्या वचनें ।
प्राकृत स्त्रीधर्म कथनें ।
नरकविषया विवेचनें ।
केली भागवतोक्तें ॥ ७८ ॥

सोडून संस्कृत परिपाटी ।
धरिलि प्राकृताची धाटी ।
लोकोपकारासाठी ।
गोवर्धनोद्धारण रचियेले ॥ ५७ ॥

—नरकवर्णन

ஆக, தீபாம்பாளின் உதவியால் மலர்ந்த நூல்களில் இங்கு நான் குறித்திருப்பது ஆறு நூல்களே. இன்னும் நன்கு ஆராய்ந்தால் அதிகமாக இருக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

இலக்கியத்தில் தீபாம்பாள் :

மன்னன் ஷாஜி காலத்தில் எழுந்த இலக்கியங்களிலும், முதலாம் சரபோஜி காலத்தில் எழுந்த இலக்கியங்களிலும் தீபாம்பாளைப் பற்றிய செய்திகளைப் புலவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். புலவர்களின் கண்களுக்கு தீபாம்பாள் 'கோசலை'யாகவே தென்பட்டாள்[1]. கோசலையின் பக்தி, அறிவு, பதிபக்தி, பொறுமை முதலிய அனைத்துக் குணங்களையும் தீபாம்பாள் பெற்றிருந்தாள். மன்னன் ஏகோஜியை தசரதனாகவும், தீபாம்பாளை கோசலையாகவும், இவர்களுக்குப் பிறந்த செல்வங்களை ராம, லக்ஷ்மண, பரதனாக உருவகம் செய்து பாடினார் புலவர் சேஷாசலபதி. கோசல போசலீயம் என்னும் இந்நூல் சிறு காவியம். ஏகோஜி—தீபாம்பாள் ஆகிய இருவரும் பெற்ற தாம்பத்ய யோகத்தினால் அறம், பொருள், இன்பம் என்கிற மூன்று புருஷார்த்தங்களுமே உருவெடுத்தது போல மக்கள் தோன்றினர்[2].

"அனைத்து நற்குணங்களின் இருப்பிடம்[3]"

"தீபாம்பிகை தனயனென்னைச்
சேரும் வகையாய்ப் பண்ணும்[4]"

"தேசமெல்லாம் பணியும்
ஏகராசன் மகிழ்
தீபாம்பிகை யளித்த பாலன்[5]"

"குலவிளக்கு தீபாம்பாள்[6]"

"தீபாம்பா! உனது மணிவயிற்றில் சாஹேந்திரனைப்பெற்று இத்தரணிக்கு வழங்கினாய். அவன் இவ்வுலகில் பெரும் புகழடைந்தான். உன் மகனின் புகழுக்குச் சூரிய சந்திரர்களும் இணையாக மாட்டார்கள்[7]"

---

1. कौसल्यामिवाभूत् रघुकुलतिलकोयोऽत्र दीपाम्बिकायाम् ।
— धर्मविजयचम्पूः-2

2. a) अनुपममनुकूलं वीक्ष्य दाम्पत्ययोगं
त्रय इव पुरुषार्थाः संगतामूर्तिमन्तः । — धर्माकूतम् - 22
b) तीन पुरुषार्थः तीघें भूप । जये च पुत्र कुलदीप ॥ —नरकवर्णन
(Colophon)

3. दीपाभिधाया गुणमण्डिताया । — शाहेन्द्रविलासः - 52

4-5 பூலோக தேவேந்திர விலாசம்—பாட்டு எண். 20.

6-7 தனிப்பாடல்கள் - மராத்தி மொழிப்பகுதி D. No. 2111/35/45.

"காவேரி துங்கபத்ரை கங்கை போன்ற புனித நதிகளின் ஆற்றுப் பெருக்கைப் பெற்றதால் இப்புண்ணிய பாரதம் புகழுடன் விளங்குகின்றது. இதனைப்போல் தீபாம்பாவைப் பெற்றமையால் இப்பாரதம் மேலும் பொலிவுடன் திகழ்கின்றது[1]".

"சந்திரனுடன் ரோஹினி இணைந்திருப்பதைப்போல் தீபாம்பாள் கணவனுடன் இணைந்து வாழ்ந்தாள்[2]

"புலவர்களின் வறுமைக்காட்டை எரித்தழித்து அவர்களுக்கு வாழ்வை நல்கும் கருணைக் கடாக்ஷத்தைப் பெற்றவள் தீபாம்பாள்[3]"

"மக்களிடமிருந்த மிகுந்த அஞ்ஞானத்தை அழித்த சுடர்விளக்கு" என்று பல்லோராலும் பாராட்டப்பட்ட தீபாம்பாள்[4]

தீபாம்பாளின் மறைவு :

தீபாம்பாளின் மறைவைப்பற்றி இதுவரை உறுதியான அகச்சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. ஆயின் முதலாம் சரபோஜியின் ஆட்சி காலத்தில் மலர்ந்த சில நூல்களில் தீபாம்பாளைப்பற்றிய குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. அதே சமயம் முதலாம் சரபோஜியின் ஆட்சியின் பிற்பகுதியில் தோன்றிய நூல்களிலும், முதலாம் சரபோஜியின் வரலாற்றைக்கூறும் நூல்களிலும் தீபாம்பாவைப்பற்றிய எந்தவிதமான குறிப்பும் தென்படவில்லை. ஆதலால் மன்னன் ஷாஜி கி. பி. 1712 வரை உயிர்வாழ்ந்ததாக அறியமுடிகிறது. அதன் பிறகு சில ஆண்டுக்காலமே தீபாம்பாள் வாழ்ந்திருக்கக்கூடும். மேலும் இவளுடைய முதுமைப் பருவத்தில் புகழ்வாய்ந்த சிறந்த மன்னனைத் திகழ்ந்த ஷாஜி காலமானதால் "புத்ர சோகத்தால்" இவளுடைய மனநிலை பாதிக்கப்பட்டு காலமாயிருக்கலாம் என்று கருதமுடிகிறது. ஆக, சுமார் கி.பி. 1715க்கு உள்ளாக தீபாம்பாள் மறைந்திருக்கலாம்.

தீபாம்பாளின் பெண்கலச்சிற்பம் :

17—18ஆம் நூற்றுண்டுகளில் வாழ்ந்து பெண்களுக்காகவும், அவர்களது முன்னேற்றத்திற்காகவும் பாடுபட்டு, தமிழகத்தில் நன்னெறி தழைத்

1. தனிப்பாடல்கள்—மராத்தி மொழிப்பகுதி D. No. 2111/35/45.
2. दीपाम्बिकेति प्रथिता पतिं त
3. दारिद्रयदावदहनं शमयन्नुदेति
   दीपांबिके तव सुधाभरितः कटाक्षः ॥ — नरकवर्णन (Colophon)
4. लोकस्यास्य तमोविरोधिविशद प्रौढप्रकाशानतो ।
   दीपाम्बेत्यगमत्प्रसिद्धिमतुलामेकोजिराज प्रिया ॥ -11
   — वाक्यामृतम् - तुलजा I

தோங்கவும், பல புலவர்களின் வாழ்வில் ஒளி விளக்காகவும் விளங்கியவர் அன்னை தீபாம்பாள். அவள் மறைந்தபின் தன் அன்னைக்கு நினைவுச் சின்னத்தை முதலாம் துக்கோஜி என்னும் துளஜா நிறுவ விரும்பினர். இவர் தனது தாயிடத்தில் மிக்க பாசம் கொண்டிருந்தார் என்றும், இதைப் போலவே இவரது தாய் தீபாம்பாளும் துளஜாவிடம் மிகுந்த அன்புகொண்டிருந்தார் என்றும் தெரிகிறது. கனவிலும் மறக்கவியலாப் பேரன்பு. தீபாம்பாளின் கனவில் தோன்றிய தியாகேசப் பெருமானிடம் இவள், 'தனது மூன்றுவது பிள்ளையான துளஜா நன்கு வாழவும், அவருடைய சந்ததியினர் சூரிய சந்திரர்கள் உள்ளநாள்வரை வாழவேண்டுமென்றும் வரம் கேட்டுக்கொண்டாள்'[1] என்றும் தீபாம்பாள் மகாத்மியம் கூறுகிறது. இரண்டாவதாக, துளஜாவின் மகனை இரண்டாம் ஏகோஜி (தீபாம்பாளின் முதல் பேரன்)யால் எழுதப்பட்ட ப்ரபஞ்சாம்ருதசாரத்தில் தீபாம்பாளைப் பற்றிக்கூறும் இந்த மஹாத்மியமும் (சரித்திரக் குறிப்பும்) எழுதப்பெற்றுள்ளமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

மூன்றுவதாக, 'துளஜாராஜ குணவர்ணனம்' என்னும் நூலில் 'இளமைப் பருவத்திலிருந்தே பெற்றோர்களிடம் பக்தி கொண்டவரென்றும், சந்த்ரமௌளீஸ்வரர், துளஜா, கண்டோபா, துர்கா, லக்ஷ்மி, சரஸ்வதி ஆகிய தெய்வ வழிபாட்டுடன் பெற்றோர்களை வழிபடும் குணநலன் கொண்டவர் என்றும் கூறுகிறது.[2]

ஆகவே, இவனுல் எடுக்கப்பெற்ற சிலைதான் இன்றும் தஞ்சை கலைக் கூடத்தில் காணப்படும் ஆலூசாகிப் என்னும் சிலை. இச்சிலை கூப்பிய கரங்களுடன் கைப்பெண் கோலத்தில் நின்ற நிலையில் இருக்கிறது. இச்சிலையின் நெற்றியில் 'டிக்லா' (टिकला) அணி செய்கிறது. (இது நெற்றியில் அணியக்கூடிய பொட்டு. தனியாக எடுத்து வைக்கும் தன்மையுடையது. இது திலகமாக ஆகாது) மேலும் தலையில் புடவையின் தலைப்பு அணி செய்கிறது. இதனை மராட்டியில் 'பதர்கேஞ' (पदरघेना) என்பர். இச்சிலையைக் குறித்துப் பலர் பலவித கருத்துக் களைக் கூறுகின்றனர்.

---

1. तृतीयस्तनयो यो मे चिरं रक्षतु मेदिनीम् ।
   वंशस्तस्य चिरञ्जीवी तिष्ठत्वाऽचन्द्रतारकम् ॥

2. चन्द्रमौलीश तुलजा खण्डेरायादि देवताः ।
   सदा प्रपूजयन् भक्त्या धूपदीप निवेदनैः ॥
   संपूजयन् महापूर्वाः कालीलक्ष्मी सरस्वतीः ।
   मातापितापितृभक्ति करणोद्यतमानसः ॥

— तुलजाराजगुणवर्णने - २७, २८

இச்சிலை கலைக்கூடத்திற்கு வருவதற்குமுன் தஞ்சாவூர் ராஜகோபால ஸ்வாமி கோயிலில் இருந்ததாகவும், அங்கிருந்து இச்சிலை அரண்மனைக்கும், பின் கலைக்கூடத்திற்கும் அனுப்பியதாக அரச பரம்பரையைச்சார்ந்த இளவரசர் திரு. ராஜாராம் ராஜா சாகேப் அவர்கள் கூறினார்கள்.

மேலும், இந்த ராஜகோபால ஸ்வாமி கோவிலில் மராட்டிய மன்னர்களின் வழிபடு தெய்வங்கள் இருந்ததாக அறியமுடிகிறது. அதனால் மன்னன் துளஜா தனது தாயார் தீபாம்பாவுக்குச் சிலையமைத்து இக்கோயிலில் வைத்து வழிபட்டிருப்பார் என்றும் கருதமுடிகிறது. இச்சிலைதான் இன்று கலைக்கூடத்தில் காணப்பெறும் தீபாம்பாள் என்று கருதுவதில் தவறில்லை என்று எண்ணுகிறேன்.

தீபாம்பா மஹாத்மியம் :

அன்னை தீபாம்பாளின் செயற்கரிய செயல்களைப்பாராட்டும் நோக்கில் ஒரு சிறு காவியமொன்றுள்ளது. இந்த நூல் 'தீபாம்பா மகாத்மியம்' என்ற பெயரில் சம்ஸ்கிருதப் பிரிவில் காகிதச்சுவடி D. No. 23560 ஒன்றுள்ளது. இச்சுவடியின் இறுதியில் காணப்படும் Colophon மூலமாக இதனை தீபாம்பாளின் பேரனை இரண்டாம் ஏகோஜி (A. D. *1835—36*) எழுதிய ப்ரபஞ்சாம்ருத சாரத்திலுள்ள 'தீபாம்பா மஹாத்மியம்' என்று அறிய முடிகிறது.

ஆயின், இந்த நூலை மன்னன் இரண்டாம் ஏகோஜியின் பெயரில் 'மஹாதேவகவி' என்னும் புலவர் எழுதி, மன்னனின் பெயரில் அங்கிதம் செய்துள்ளார் என்றும் அறியமுடிகிறது. அரசவைக் கவிஞர்களில் மஹாதேவ கவியும் ஒருவர்.

இக்காப்பியம் இரண்டு ஏடுகளில் எழுதப்பெற்றுள்ளது. 48 அனுஷ்டுப் என்னும் விருத்தப்பாவால் யாத்தது. இக்காப்பியம் இக்கட்டுரையுடன் அனுபந்தமாக வெளிவருகிறது. இந்த தீபாம்பா மஹாத்மியத்திலுள்ள செய்திகளுடன் வேறு சில நூல்களில் காணப்படும் செய்திகளையும் தொகுத்து இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை எழுதப் பெற்றுள்ளது.

***

---

1. श्रीमद्राजाधिराज तुळजा महाराजतनूजराजकुमाराम्बाप्रियबालसोमास्कन्दभक्त एकराजसन्नुतमहादेव विरचित प्रपञ्चामृतसारराजरञ्जन पुराणे ... ...

Descriptive Catalogue of the Sanskrit Mss. Vol. 13. Page-5771.

अनुबन्धः-

*॥ दीपाम्बा माहात्म्यम् ॥

यत्सेवा संगतानेक दिविषन्मौलि रश्मिभिः ।
विचित्रित पदांभोजं तं गणेशमुपास्महे ॥ -१

वाणीं वीणाविनोदज्ञां नारदादिमुनिस्तुताम् ।
एकेन्द्रतुलजोर्वीन्द्र विनतामाश्रये सदा ॥ -२

तुलजेन्द्र तनूजेन धीमतैकेन्द्र भूभुजा ।
दीपाम्बिका महत्वं तु यथा मति निरूप्यते ॥ -३

श्रीमद्भोसलवंशेऽस्मिन् नाभूवन् कति भूभुजः ।
तेषामपि कलत्राणि कतिनासन् महीतले ॥ -४

तस्मिन्नेकमहाराजश्चैकराज इति प्रथाम् ।
प्राप सर्व महीपाल लालितोद्दाम शासनः ॥ -५

यशः सुधांशुकरण विशदीकृतदिङ्मुखः ।
प्रतापतपनद्योत भास्वद्ब्रह्माण्डमण्डलः ॥ -६

* (D. 23560 / B. 1426 - Paper Manuscript.)

पुरः प्रणतभूपालमौलिरञ्जत्पदांबुजः ।
शङ्खचक्रांबुजकरो नारायण इवाबभौ ॥ –७

जितमन्मथ सौन्दर्य शिवः साक्षादिवाऽपरः ।
पार्वतीनन्दन इव सदाऽकुण्ठित शाक्तिकः ॥ –८

पालयामास धरणीं वर्णाचार विचक्षणः ।
तस्यैकभूभुजोभार्या दीपाम्बेति बभूव ह ॥ –९

या सर्वगुणसंपन्ना सदाचार परायणा ।
निजसौन्दर्य विजित शंबरारिवधूटिका ॥ –१०

अङ्गप्रत्यङ्गनिर्वेल लावण्याति मनोहरा ।
मुख संपद्विनिर्धूतशरद्राका निशाकरा ॥ –११

सुभ्रूः संकुन्दरदना चंपकाकार नासिका ।
मृणालनाल लतिका सुकुमार भुजद्वया ॥ –१२

शचीपतीभ कुंभाभस्तनमण्डल शालिनी ।
गङ्गावर्तसमानाभ नाभिपङ्कज मण्डिता ॥ –१३

सुमध्यमाङ्गना सोरूः पङ्कजाभ पदद्वया ।
अरुन्धतीमप्यजयन्निजेन चरितेन या ॥ –१४

विधातृ वदनांभोज शृङ्गाटकविहारिणी ।
नसाम्यां भजते तस्याः भारती सा मनागपि ॥ –१५

लक्ष्मीर्नसाम्यमयते बहुराज कृतास्पदा ।
एकराज पदांबोजयुग संसक्त चेतसः ॥ -१६

सीतानु न समातस्या रक्षोवसति वासिनी ।
विधातृ सृष्टौ वनिता न समाधरणीतले ॥ -१७

न विद्यते न वा भूता नवा वा न भविष्यति ।
स तया बुभुजे भोगान् निशयेव निशाकरः ॥ -१८

सरस्वत्याविधिरिव लक्ष्म्यानारायणो यथा ।
यथा शंभुर्गिरिजया दमयन्त्यानलो यथा ॥ -१९

एवं बहुतिथे काले गते सा राजकन्यका ।
शंभोराराधनं चक्रे भक्त्या संतान मानसा ॥ -२०

ततः प्रसन्नःसमभूत् देवो वृषभवाहनः ।
अब्रवीद्राजपत्नीं तां विनयानत कन्धराम् ॥ -२१

वरं ददामि यच्चित्ते तवाऽभीष्टं वदाशुभे ।
एवमुक्ता तु दीपाम्बा शङ्करेण महात्मना ॥ -२२

"बद्धाञ्जलि पुटद्वंद्वा वरद्वयमयाचत ।
लोकानामवने दक्षं पुत्रत्रितयमञ्जसा ॥ -२३

भूयान्मम महाबाहो साम्बमूर्ते दयानिधे ।
कनिष्ठपुत्रवात्सल्याद्वरमन्यमयाचत ॥ -२४

तृतीयस्तनयो यो मे चिरं रक्षतु मेदिनीम् ।
वंशस्तस्य चिरञ्जीवी तिष्ठत्वाऽचन्द्रतारकम्" ॥ –२५

इति दत्वा वरयुगं तत्रैव स उवास ह ।
एवं प्राप्तवराराज्ञी परमानन्दमानसा ॥ –२६

एकस्मात्पुरुषान्माया गुणत्रयमिवाञ्जसा ।
यथाऽत्रेरनसूया तु ब्रह्मविष्णुशिवात्मकम् ॥ –२७

पुत्राणां त्रितयं प्राप दिव्यमङ्गलविग्रहम् ।
सोऽप्येकराजस्तस्मात्तु पुत्रत्रयमजीजनत् ॥ –२८

विख्यातं शाहशरभ तुलजोर्वीन्द्रनामभिः ।
दीपाम्बाया महत्वं तु को वा वक्तुं क्षमो भुवि ॥ –२९

वक्तुं चेत्क्षमतेसाक्षात्, क्षमः पञ्चनदेश्वरः ।
नान्योऽस्ति मनुजो लोके त्वङ्मांसयुतदेहवान् ॥ –३०

या चक्रे पर्वकालेषु महादानानि षोडश ।
पालयामास सततं बन्धुवर्गमनेकधा ॥ –३१

उत्पत्तिमारभ्य सदा शिवपाद सरोरुहे ।
चेतोवृत्तिर्वर्त्तिवर्ति यदीया सङ्गतापरम् ॥ –३२

परंपरागतस्वीया कुलधर्ममनुत्तमम् ।
उद्धधार स्ववंशस्य वृद्धिं चक्रे च या मुदा ॥ –३३

यन्नामस्मरणादेव पुण्यवृद्धिः प्रजायते ।
यच्चर्या पुण्यशीला तु जगद्वंद्या विराजते ॥ –३४

सततानेक संसार रक्षणोद्यत मानसा ।
वेदशास्त्रोदितान् धर्मान् सर्वांश्चक्रे पुरातनान् ॥ –३५

आचन्द्रतारकं प्रीत्या जगत्पालयितुं शिवः ।
साक्षात्पशुपतिश्चक्रे यदीयोदर संस्थितिम् ॥ –३६

यदीय पुण्यबलतः तुलजावसुधातिपः ।
करोति नितरां सर्व जनरक्षणमन्वहम् ॥ –३७

अग्रहार प्रतिष्टान्तु सह्यजायास्तटेकरोत् ।
उद्धारचया साध्वी पित्रोःश्वशुरयोः कुलम् ॥ –३८

चकाराद्र्धोदये साध्वी सेतौ स्वर्णमयीं तुलाम् ।
कन्या भूर्भारतीचेतिह्यातिदानानि भूयशः ॥ –३९

प्रददौ, धरणीपाल कान्ता पुण्याण्यनेकशः ।
गुडधेन्वादि धेनूनां दशकं पर्वतान् दश ॥ –४०

या ददौ बहुशोग्रीष्मे प्रपाः शीतसुरभ्यपः ।
रामसेतोरुत्तरत आकाशी नगरश्च या ॥ –४१

अन्नदानं चकारात्र रसैः षट्भिः समन्वितम् ।
शिवप्रतिष्टाः शतशः चकार नृपकन्यका ॥ –४२

तुष्टान्भूमिसुरान् सर्वान् तत्तदिष्टप्रतानतः ।
पुनः पञ्चनदक्षेत्रे चक्रे स्वर्णमयीं तुलाम् ॥ -४३

सायुज्यं प्रापयाराज्ञी साक्षात्सांबशिवेन हि ।
दीपांबिकायास्तस्यास्तु महात्म्यं कोऽनुवर्णयेत् ? ॥ -४४

तस्या धर्मस्यैकदेशः कथितोऽयं मयाऽधुना ।
तदीयधर्मप्रथितं सर्वस्मिन् जगतीतले ॥ -४५

कात्स्न्येंन वक्तुं शेषो न सहस्रवदनैः क्षमः ।
द्रष्टुमाखण्डलःशक्तः सहस्रनयनैर्न हि ॥ -४६

किं पुनर्मन्दमतिमान् भ्रान्तिमान् मनुजोभुवि ।
दीपांबिकाया माहात्म्यं यः पठेच्छिवसन्निधौ ॥ -४७

तस्यस्युरायुरारोग्यं संपत्सन्ततिवृद्धयः ।
उत्तमं तु फलं तस्य तुलजेन्द्रमहीशितुः ॥ -४८

॥ श्रीमद्राजाधिराज तुळजा महाराजसूनु एकराजविरचिते
प्रपञ्चामृतसारे राजारञ्जनपुराणे दीपांबिकामाहात्म्य कथनं
संपूर्णम् ॥

நாலுமந்திரிக் கதை

(ஓர் அறிமுகம்)

ம. சீராளன், B. A.,
நூலகர் II
சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

முன்னுரை :

தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகத்தின் அரிய கருவூலம்பற்றி அனைவரும் அறிவர். இதன் தமிழ்ப்பிரிவில் 3056 ஓலைச்சுவடிகள் உள்ளன. அவற்றுள் 2142 இலக்கியச்சுவடிகளும் 914 வைத்தியச் சுவடிகளும் உள. இந்நூலகத்தின் 'ஒரே சுவடி' என்ற வரிசையில் ஆரூர்க்கோவை, குடந்தையந்தாதி, நல்லூர்ப் புராணம், திருப்பெருந்துறைப்புராணம், இராமய்யனம்மானை, குருக்ஷேத்திர மாலை, சிவபாரத சரித்திரம், பாண்டிகேளி விலாச நாடகம், தஞ்சை வெள் ளைப் பிள்ளையார் குறவஞ்சி, குலோத்துங்கசோழன் பிள்ளைத்தமிழ், கமலால யம்மன் பிள்ளைத்தமிழ் போன்ற பலநூல்கள் உள்ளன. இவ்வரிசையில் வைத்து எண்ணத்தக்க நூல்களுள் 'நாலு மந்திரிக்கதை' (தமிழ்ச்சுவடி எண். 112-வரிசை எண். 578) என்ற சுவடியும் ஒன்று.

நூற்குறிப்பு :

இச்சுவடியை கி. பி. 1925ல்* பரிசீலனை செய்து காட்லாக்செய்த இந்நூலக முன்னாள் தமிழ்த்துறைப் புலவர் எல். உலகநாத பிள்ளையவர்கள் இந்நூல் பற்றி கீழே காணும் விவரம் தந்துள்ளார்.

"இது தேவேந்திரன் என்னும் அரசன் தனக்கு மந்திரிமார்கள் இல்லாமற் கவலையுற்றிருக்கையில் ஓட்டகத்தைக் கண்ணுற் காணுமலே அதன் அடிச் சுவட்டைக்கொண்டு அதனது அங்க அடையாளம் முழுவதும் உரைத்த போத வாதித்தன், போதசந்திரன், போதபூஷணன், போதவியாபரன் என்னும் நால்வரின் புத்தி நுட்பத்தைக் கண்டு வியந்து அவர்களைத்தன்பால் மந்திரியாக வைத்துக்கொண்ட கதையை அம்மானையாற் கூறுவது. இதனைச் செய்தவர் பஞ்ஞாலநாதர். அச்சிட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை". 44 ஏடுகள் கொண்ட இச்சுவடிக்கட்டில் பக்கத்திற்கு 4 முதல் 8 வரிகள் வீதம் இந்நூல் எழுதப் பட்டுள்ளது.

நூல் தோற்றம் :

ஒரு நூலைத் தொடங்குமுன் கடவுள் வாழ்த்து அமைத்துப் பாடுதல் மரபு. அதன்படி இந்நூலாசிரியர் விநாயகப்பெருமானை முன்நிறுத்திப் பாடியுள்ளார். அப்பாடல் பின்வருமாறு:

*Des. Cat. of the Tamil Mss. in the T. M. S. S. M. Library, Thanjavur Vol.1.pp 468 (2nd Ed. 1964)

" சீரணியு மந்திரிமார் தேவேந்திரன் தன்னுடனே
தாரணியை ஆண்டிருந்த தன்மத் திருக்கதையை
வழுதி முனிவனன்று வடநூலிற் செய்தது
எழுதி அருந்தமிழை ஏழையேன் செய்தகதை
ஆராய்ந்து பூவுலகி லம்மானை பாடுகின்றேன்
சீராக வந்துதவாய் செல்வக் கணபதியே ".

நூலாசிரியரின் இப்பாடலை நோக்கும்போது இதுஒரு கடவுள் வாழ்த்தாக மட்டும் அமையாது மேலும் ஒரு செய்தி அறிய முடிகிறது. இந்நூல் வடமொழி மூலத்திலிருந்து தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டதென்பதையும், வடமொழி நூலாசிரியர் வழுதி முனிவன் என்பதையும், பஞ்ஞாலநாதர் வடமொழி, தமிழ்மொழி இரண்டிலும் வல்லவர் என்பதையும்

" வழுதி முனிவனன்று வட நூலிற் செய்தது
எழுதி அருந்தமிழை ஏழையேன் செய்த கதை "

என்று கூறும் அடிகள் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன.

நூலாசிரியர் :

நூலாசிரியர் பெயர் பஞ்ஞாலநாதர் என்பதை

" சிவஞான பண்டிதனூர் சீர்பாதம் போற்றிடுவோம்
தவஞான புண்ணியங்கள் தங்கமிலை யான்புதல்வன்
பஞ்ஞாலநாதர் பணிந்துரைத்த புன்சொலதை
மெஞ்ஞானமாக விளம்பீர் பெரியோரே ".

இவ்வடிகள் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

நூல்வகை :

இக்கதை நாடோடிப்பாடல் முறையில் நெடும் பாடல்களில் அமைக்கப் பட்டு அம்மானை வகையைத் தழுவுவதாய் அமைந்துள்ளது. அவ்வகையைச் சார்ந்த இந்நூலிலும் கொச்சை மொழிகள், உலக வழக்குச் சொற்கள், யாவருக்கும் விளங்கும் உவமானங்கள், ஒரு செய்தியை மீண்டும் மீண்டும் சொல்லுதல் முதலியன காணப்படுகிறது.

" சொல்லுமென மந்திரிமார் சொல்லலுற்றாரம்மானை "
" வேலுங்கொடுத்தருகே வீற்றிருந் தாரம்மானை "
" சிந்தைமிக நொந்தவனுஞ் செப்பு வானம்மானை "

இதுபோன்ற அடிகளால் நூல் அமைப்பு வகைத் தெளிவாகிறது,

கதைச்சுருக்கம் :

தேவேந்திரன் என்னும் அரசன் தனக்குத்தக்க மந்திரிமார்கள் இல்லாமல் ஆண்டு வருகிறான். போதவாதித்தன், போதசந்திரன், போதபூஷணன்,

போதவியாபரன் என்னும் நால்வர்கள் தேவேந்திரன் ஊர்வழியே வந்து கொண்டிருக்கிறுர்கள். அப்போது ஒருவன் தன் ஒட்டகத்தைக் காணுமல் அவ்வழியே வருவோர் போவோரைத் தன் ஒட்டகத்தைக் கண்டீர்களா என்று கேட்டுக்கொண்டே வருகிறுன். அவன் இந்த நால்வரிடமும் ஒட்டகம் காணுமல்போன விவரம் சொல்லி கேட்கிறுன். வரும் வழியில் இவர்கள் கண்ட கொடுங்குளம்பினடி கண்டு ஒட்டகந்தான் என்றறிந்து அதன் அடையாளம் கூறுகின்றனர். ஒட்டகத்தின் வால் கூழை, இடக்கால் முடம், சூல்கொண்டது, கண்ணென்று பொட்டை என்று கூறுகின்றனர். இக்கூற்றைக்கேட்டவுடன் ஒட்டகத்தின் சொந்தக்காரன் இவர்கள்தான் தன் ஒட்டகத்தைப் பிடித்து வைத்திருப்பவர்கள் என்றும்; இவர்கள்தான் ஒட்டகத்தை அவனிடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்றும் வாதாடுகிறுன். நால்வரும் வழியில் தாங்கள் கண்ட அடையாளம் கொண்டுதான் உரைத்ததாகக் கூறுகின்றனர். என்ன சமாதானம் சொல்லியும் ஒட்டகக்காரன் விடுவதாக இல்லே. இவ்வழக்கை மன்னன் தேவேந்திரனிடம் கூறி முடிவைப்பெறச் செல்கின்றனர். மன்னன் முன் நடந்ததை எடுத்துக் கூறுகின்றனர். இருசாராரின் முறையீட்டை மன்னனும் கேட்கிறுன். மன்னனும் வழக்கு முடிவை ஒட்டகக்காரனுக்கு சாதகமாக " உடையாற்கு திரஞ்சொல்லி ஒட்டைதனேக் கொடுப்பீர் " என்று தீர்ப்பு வழங்குகிறுன்.

பின் நால்வரும் மன்னனிடம் தங்கள் கூற்றைத் தெளிவாக்க விளக்கமுடன் எடுத்துக்கூறவே மன்னனும் உண்மையுணர்கிறுன். அவர்களேத் தன்பாலிருத்தி நல்லாட்சி செய்தவகை இக்கதையில் கூறப்படுசிறது.

நூல்நயம் :

இந்நூலின் உவமை நயமும், அடைமொழிதந்து விரித்துரைப்பதும், தெய்வங்களே வருணிப்பதும் எளிமையாகவும் அழகாகவும் அமைந்துள்ளது.

" நன்மைக்கழுத கண்ணீர் நற்கருப்பச் சாற தொக்கும் "

" காலியே தின்னுமல் காவலாய்க் காத்திருக்கும் வேலிப்பயிர் தின்றழித்தால் வேறுமொரு காவலுண்டோ "

என்ற பழமொழி உவமைகளும்

" செந்தமிழை யாராயுந் திறலமைச்சன் "

" கழுகு குடிகொண்டிருக்கும் காளித்திருக்கோயில் "

என்ற அடைமொழியும்

" பச்சைப் பெருமாளும் பார்மகளும் பாற்கடலில் பள்ளி கொள்ளுமாப்போல "

" கற்றைச் சடையாரை கருத்திலுண்ணி யரவனத்தில் "

" பவவினேகள் போக்கிய பசுபதியே "

" பூவும் புனலுமிட்டுப் பொற்பாதம் போற்றி "

" பத்திர மா காளியம்மை
தாருகனைக் காய்ந்தவளே
சாமுண்டி யென்தாயே "

என்பது போன்று கூறும் தெய்வ வருணனைகளும் இவண் எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம்.

காலம் :

சுவடியின் காலம் பற்றியும் சிறிது ஆராய்வது அவசியமாகும். நூலகத்திலுள்ள தமிழ்ச்சுவடிகளின் ஈற்றுக்குறிப்பில் பொதுவாகச் சுவடியைப் படியெடுத்த ஆண்டும் படியெடுத்தவர் பெயரும் காணப்படுவது வழக்கம். ஆனால் இச்சுவடி கீழே குறிப்பிட்ட அடிகளுடன் முடிவுறுகின்றது.

" செய்யதோர் நால்வர்வாழி தேசமெண் பூமிவாழி
மையல்சே ரம்மைவாழி மணிமுடி வேந்தர்வாழி
பையவே படித்தோர் கேட்டோர்..................
..........................மெங்கும். "

இதற்குமேல் எழுதப்பட்ட வரியுள்ள ஓலை முறிந்து போயிருக்கலாம் எனத் தெரிகிறது. ஆகையால் சுவடியைப் படியெடுத்தவர் யாரென்றும் எந்த வருடமென்றும் அறிய முடியவில்லை. இருப்பினும் சுவடியின் முகப்பில் ஒரு சிறு ஓலையில் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறிப்பொன்று தெலுங்குலிபியில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

" நள நாம சம்வத்சரம் சைத்திர சுத்தம்
பானுவாரம் மத்தியஸ்த சேனு துரந்தர ரா. ராமய்யா
வரகப்பைய தீட்சிதுல வாரி ஆக்ஞா பிரகாரம்
நாலுகு மந்திரி கதலு ஆகுலு 46 அபூர்த்தி "

இவ்விவரத்தை நோக்கும்போது மராத்திய மன்னர்களிடம் வரகப்பையர் என்பவர் சேனைத் தளபதியாக பணியாற்றி சேனுதுரந்தர் என்னும் பட்டமும் பெற்றவர். இவர் போர்வீரர் மட்டுமின்றி இலக்கியம் பேணும் செம்மலாகவும் திகழ்ந்து நூலகத்தின் சுவடிகளைப் பட்டியல் தொகுக்கும் பணியினையும் செய்துள்ளார். அதாவது நளவருடம், சித்திரை மாதம், சுக்கிலபட்சம் முதல் தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை இந்தக்குறிப்பு எழுதப்பட்டுள்ளது. இதற்குச் சரியான ஆங்கில தேதி வருடம் *16-4-1856** என்பதையும் அறியமுடிகிறது. இன்றைக்குச் சுமார் *124* ஆண்டுகட்கு முன்பே இச்சுவடி நூலகத்தில் மன்னர் காலத்தில் சேகரித்து வைக்கப்பட்டு இன்று தமிழன்னைக்கு ஒரு சிறு விரலணிகலனாய் சேர்க்கப்படுவது அனைவருக்கும் பெருமையளிக்கும். இந்நூல் நூலக வாயிலாக விரைவில் வெளிவந்து யாவரையும் மகிழ்விப்பதாகுக.

---

* 'An Indian Ephemeris A. D. 1800 to 2000'. By L. D. Swamikannu Pillai Published in 1915.

மோடிப் பலகணி-4.

உத்தரவுகளும் – பொதுச் செய்திகளும்

புலவர். **வீ. சொக்கலிங்கம்,**
தமிழ்த்துறை,
சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

[**முன் குறிப்பு** :— 'மோடிப் பலகணி' என்ற பெருந்தலைப்பில், வால்யூம் *16-1*-ல் '**நாணயங்கள்**' என்ற சிறு தலைப்பிலும், வால்யூம், *16-3, 17-1*ல் '**கப்பல் செய்திகள்**' என்ற சிறு தலைப்பிலும், வால்யூம் *19-3, 20-1,2,3, 21-1* ஆகியவை களில் '**கோயில்கள்**' என்ற சிறுதலைப்பிலும் மோடி ஆவணச் செய்திகள் வெளி வந்துள்ளன. தற்போது மீண்டும் தொடர்கின்றது. பல அரிய செய்திகளைத் தன்னகத்தே கொண்ட மோடிப்பலகணி, இனித் தொடர்ந்து தன் அரிய செய்திகளை வெளிக் காட்டும். *]*

போசலகுல மராத்திய மன்னர்கள் தஞ்சையைத் தலைநகராகக்கொண்டு ஆட்சி புரிந்தனர். அவர்கள் செய்த செயற்கருஞ் செயல்கள் பல அவைகள், மோடி ஆவணங்களில் காணக் கிடைக்கின்றன. அவற்றுள், *29* தமிழ் ஆவணங்கள் முன்னமே வெளியாகியுள்ளன. தொடர்ந்து *30*-வது ஆவணம் முதல் வெளிவர உள்ளன.

ஆவணம் எண் 30

ரூஜசாம்பாள்புறம் சத்திரத்துக்காக :

1. 1772-ம் வருஷம் ரூஜச பாயி சாயேப்பவர்கள் தர்மம் செய்ய **வேண்டியதற்காக,** கும்பகோணம் பதகம் கஸ்பா கிராமம் முழுவதும் குடுத்த தாக ஏற்பட்ட பரவாநகி[1].

2. 1777-ம் வருஷத்தில் பாயிசாகேப்பவர்களுக்கு ஏர்க்கனவே சத்திரம் வகையறு நடந்து வந்து, நவாப் நாளையில் ஜப்தியானதை நாளது வருஷத்தில், முன் வழக்கப்படி குடுத்துவிடும்படி ஏர்ப்பட்ட பரவாநகியில் ரூஜசாம்பாள்புரம் சத்திரத்துக்காக தாராசுரம் கிராமம் முழுவதும், தாராசுரத்தைச் சேர்ந்த தோட்டமும் கொடுத்திருப்பதாய்க் கண்டிருப்பதற்குப் பரவாநகி.

---

1 உத்தரவு

3. 1827-ம் வருஷத்தில் தாராசுரம் கிராமத்துக்காக ஏற்பட்ட ஜமாபந்தி கணக்கு.

4. 1854-ம் வருஷத்தில் தாராசுரம் கிராமத்தார் பேரில் வசக்கட்டு யிருப்பதற்கு, ஆயக்கட்டு மேல்வார மான்மியம், மகமை, பிச்சைக்கட்டளை, தோட்டம், குத்தகை, மடப்புறம் குத்தகை வகையறுவுக்காக ஏற்பட்ட கணக்கு.

கிராமத்தார் பேரில் இருக்கும் வசக்கட்டுக்காக ஏற்பட்ட கணக்கு. தாராசுரம் கோயில் ஸ்தானீகன் காப்பி. மேற்படி வருஷத்தில் ஸ்டாம்பில் வாங்கி யிருக்கிறன்.

5. 1833-ம் வருஷத்தில் தஞ்சாவூர் கோட்டை தேவஸ்தானம் மத்தியஸ்தர் கிருஷ்ணஜி கேசவபண்டிதருக்கு தாராசுரம் சத்திரம் கிராமத்தைப் பற்றி ஆயக் கட்டு சாதுர்பாக மானியம் வகையறுவின் துகை வசூல் செய்து கொடுக்கவேணுமென்பதாய் ஷி சத்திரம் அமீன எழுதிக்கொண்ட லெட்டர்.

மேற்படியான் குத்தகைப்படி குத்தகைதாரனிடத்திலிருந்து வசூல் செய்யும்படி.

6. 1834-ம் வருஷத்தில் ஷி சங்கதியைப் பற்றி, தஞ்சாவூர் கோட்டை வகையறு கார்வாரவர்களுக்கு ஷி சத்திரம் அமீன எழுதிக்கொண்ட லெட்டர்.

7. 1854-ம் வருஷத்தில் ஹாஸ்தாந்திறம் ரெங்கு முதலியாரவர்களால் தாராசுரம் சத்திரம் குடிகளால் வருஷா வருஷம் வசூலாகும் துகைக்கு ஏற்படுத்திய ஜாபிதா.[1]

(பின்புறம்)

8. 1239-ம் பசலியில் தாராசுரம் வட்டம் முதல் கண்டம் 3. ந-பு-புறம் போக்கு உள்ப்பட பைமாஷ் உள்ப்பட சிட்டா. ஷி ஷி 1239-ம் பசலி பைமாஷ்-இப்படி பைமாஷ் சிட்டாக்கள்.

1862-ம் வருடத்தில் மேல்வாறம் அயிவேஜி செலுத்துவதாய் தாராசுறம் கிராமத்தார் கெடுக்கண்டு ஷி கணக்கு வீரப்பன் நெட்டெழுத்துள்பட யெழுதிக்கொடுத்த சீட்டு.

1847-ம் வருஷத்தில் மேல்வாறம் அயிவேஜி பாக்கி நிர்ப்பதை செலுத்து வதாய் ஷி கிராமத்தார் யெழுதிக்கொடுத்த அத்தாட்சி.

1817-ம் வருஷத்தில் பிச்சைக் கட்டளையைப் பற்றி ஷி கிராமத்தார் யெழுதிக்கொடுத்த குத்தகை அத்தாட்சி.

---

1 பட்டியல்

1854-ம் வருஷத்தில் ஷெடி கிராம மிராசு வெங்கிட்டராமரெட்டி யென்பவன் நஞ்சை நிலம் பிரபோசல் வாங்கியதைப் பத்தி சம்மதி பத்திரம்.

*இவ்வாவணம் எழுதியுள்ள காகிதம், வருமானவரி அலுவலகப் பதிவேட்டி(*Register*)ல் உள்ள 6-ம் பக்கத்தில் பின்பகுதியும், 7-ம் பக்கத்தின் முன்பகுதியுமாகும். முன் பக்கத்தில், காலமிட்டு.* Incometax, Net Amount, Remarks *ஆகிய தலைப்புக்கள் உள்ளன. பின்பக்கத்தில் காலமிட்டு* P. P. O. No., Nome. Monthly Pension, Amount of Arrears Drawn, Months Amount, Amount drawn for correct month. Total *ஆகிய உள்ளன. இதன்கீழ் :—*

No.	Name	Monthly Pention		
		Rs.	As.	Ps.
116	Sahaji Nimbalker	14	0	0
117	Sivaji Abaji Serjerai Gantige	35	0	0
118	Sivaji Ramachandra Rau Gantige	30	0	0
119	Venkat Rau Zadove	10	0	0
122	Venkamma Bayi	10	0	0
124	Yekanath Sirke	8	0	0
	DOWLUT PAMLOK			
1219	Appasami Pillai	15	0	0
1220	Amuna Bayi	6	0	0
1222	Appaji Ramaji	3	0	0
1224	Amba Bayi	9	0	0
1230	Atmaram Dadaji Pandit	10	0	0
1231	Balaji	25	0	0
1233	Bavavias	1	8	0
1238	Bava Bhat	1	12	0

ஆகியவை உள்ளன.

இவற்றை நோக்கும்போது, இது, மன்னர் ஆட்சி நீங்கி, ஆங்கிலேயர் ஆட்சி பெற்ற காலத்தில், அரண்மனையார் ஓய்வு ஊதியம் (பென்ஷன்) பெற்ற ஒரு பகுதியைக் காட்டுகிறது. பெருந்தொகையாய் இருப்பின் அதற்கு வருமான வரி இருக்கும்போலும், முன் காலக் கடுக்காய் மையினுல் எழுதப் பட்டுளது.

இனி, இதில் எழுதப்பட்டுள்ள செய்தியை நோக்க, இரண்டாம் சரபோஜி பிறந்த 1777-ம் ஆண்டுக்கு முன்னதான, 1772-ம் ஆண்டு ஆண்ட மன்னர் இரண்டாம் துளஜா (1765 - 1787) வின் மனைவி இராஜசாம்பா பாயி சாகேப் அவர்கள், கும்பகோணத்தைச் சேர்ந்த கிராமம் முழுவதும் தருமம் செய்த உத்தரவு என்பது தெரிகின்றது.

இச் செய்தி, அடுத்த கடிதத்தின்மூலம், இராஜசாம்பா பாயிசாகேப் அவர்கள் தன்பேரால் சத்திரம் ஏற்படுத்தி, அதற்குத் தாராசுரம் கிராமம் முழுவதையும், அதைச் சேர்ந்தவற்றையும் தருமத்திற்காகக் கொடுத்த உத்தரவு என்பது தெரிகின்றது.

மற்ற செய்திகள் சாதாரணமானவையே.

ஆ. எண். 31.

பந்தநெல்லூர் கோட்டை கில்லேதாறி வேலை ஸ்ரீ துளஜா மகாராஜா சாயபு அவர்கள் இரண்டாந்தடவை பட்டத்துக்கு வந்தபின்பு 1777-ம் வருஷத்தில் சேரபோஜி விசுவாஸராவ் என்பவருக்கு செயிது கொடுத்தார்கள். துலுக்க வருஷம் ஸம்பாஸம்பைன், ஜமாதிலவ்வல்மீ 20உ ஷியாற் பெல்லாபெ அஷ்று சாபாற்மீ 9உ யெறந்து போயிட்டாற். 1813-ம் வருஷத்தில் அவருக்கு பதில் அசாமி ஆக இல்லை யென்று பழைய ரிக்காற்ட்டில் யெழுதிவைத்திருக்குறத்தனுல் தெரியவருகுறது.

36 வருஷம் ஷியாற் பேறுல் கில்லேதாரி நடப்பிவித்ததாயி தெரியவருகிறது.

முந்தி 1765-ம் வருஷத்தில் காற்பாற் கொசுலு யென்ம்பவறுக்கு மீ 1-கு செல்லு ஷி 5 பொன்னு வீதம் இருந்ததாக கணக்குநால் அறியும்படி இருக்குறது.

இவ்வாவணம், கையினுல் செய்யப்பட்ட பழைய காகிதத்தில், கடுக்காய் மையினுல் எழுதப்பட்டுளது. எழுத்துக்கள் புரியுமாறு இல்லை. தெரிந்த வரையில், ஆள் நியமிக்காமலே சம்பளப்பத்து எழுதிவந்ததாகத் தெரிகின்றது.

ஆ. எண். 32

1777-ம் வருஷம் ஜில்கேதுமீ 17௳

துளஜாராஜாவவர்கள் திருவையார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அறிவிக்கிறதென்னவென்றால் கோவிந்தருவ் போசலே அவர்களுக்கு ஷெ பதகம் திறப்பு திருவலஞ்சுழி மாகாணத்தில் அரியப்பட்டு வீடு கிராமம் குள பிரமாணப்படி 14 அடிக்கோலால் நிலம் வேலி 32-மா 3. இதில் புறம்போக்கு, னத்தம், தெரு விருப்பு, நீர்னெலே வகையறுவுள்பட நிலம் வேலி 5 போக பாக்கி நிலத்துக்கு விபரம்.

நஞ்சை திறப்பு மான்னியம் யெறயலியுள்பட வேலி	22 —
புஞ்சை திறப்பு யெறயலியுள்பட வேலி	5—மா 3
	27—மா 3

ஆக நஞ்சை புஞ்சையுள்பட இரவத்தியேழு வேலி, மா-3, ஷெ கிராமம் முழுமையும் மான்னியம் தவிற இப்போதிருக்கும், இனியேர்ப்படும் வரியும், சகல சமுதாயங்களுடன் இனும் குடுக்கப்பட்டது. அவர் வசப்படுத்துகிறது. புத்திரபவுத்திற பறம்பரை நடப்பிவிக்கிறது.

இவ்வாவணம் ஒரு (பிற்பட்ட காலத்திய) நீண்ட கடிதத்தில் எழுதி இரண்டாக மடக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பழைய மையினுல் எழுதப் பட்டுளது.

இதில் கூறப்பட்டுள்ள செய்தியும் நில அளவைகளும் விளக்கமாக இல்லே. இறையிலி என்பது வரிநீக்கி என்பதாகும்.

திருவாளர் கோவிந்தராவ் போசலே அவர்களுக்கு, புத்திர பௌத்திர பாரம்பரியமாய் ஆண்டு அனுபவித்துக்கொள்ளுமாறு, மன்னர் சரபோஜி மகாராஜா பிறந்த வருடமாகிய 1777ல் துளஜா மகாராஜா இனுமாகக் கொடுத்த செய்தி பெறப்படுகிறது.

ஆ. எண். 33.

துளசா மகாராசா சத்துப்போன பிர்ப்பாடு சிவிங்கி கோட்டையிலே சுவனற் யிருக்குற வீட்டுலே யெங்களெ அழச்சிகொண்டு போனுறங்கள். அங்கே போகச்சே யின்ன காரியத்துக்கு அழச்சிகொண்டு பொனற் யென்று யெங்களுக்கு தெரியாது. அங்கே போன பிர்ப்பாடு வங்காளத்தில் யிருந்து வந்து யெழு கேழ்வியெ கேட்டார்ங்கள். அதுக்கு யெங்களுக்கு தர்ம ஷாஷ்திரியம் தெரியாது. ராசாவின் வீட்டு பூருவித்திரியமும் தெரியாது. அப்படி கொண்ட யெங்களே கையியெழுத்து போட சொன்னுறங்கள். கையெழுத்து

போட்டேன். ஞான் அறியாதே சும்மா கையியெழுத்தை போட்டேனே யென்று பிர்ப்பாடு ரொம்ப மனஸ்தாபம் பட்டேன். யின்னம் மனஸ்தாபம் படுகுறேன்.

யிந்தபடிக்கு அப்பா சாஸ்திரி கையியெழுத்து.

இது கையினல் செய்த காகிதத்தில், கடுக்காய் மையினல், கொருக்காய்த் தட்டையாலான எழுதுகோல் கொண்டு எழுதப்பட்டது. சுவடி எழுத்துக்கள் போல, கேட்டார் என்பதற்குக் கெட்டார் என்றும், கோட்டை என்பதற்குக் கொட்டை என்றும் எழுதப்பட்டுளது.

சிவகங்கைத் தோட்டத்திலிருந்த கவர்னர் வீட்டிலே, அப்பா சாஸ்திரிகளை, வங்காளத்திலிருந்து வந்தவர்கள், ஏழு கேள்விகளைக் கேட்ட செய்தியாகுமிக் கடிதம்.

இக்கடிதத்தில் தேதி இல்லையாயினும் செய்திகளைக் கொண்டு இது இரண்டாம் துளஜா மன்னர் காலம் என்று கொள்ள இடமிருக்கிறது.

இவைகளேயன்றி இவை போன்ற பல செய்திக் குறிப்புக்களும், மோடி ஆவணங்களிலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட சுவையான உத்தரவு களும், பொதுச் செய்திகளும் காணக் கிடைக்கின்றன.

121-C 10—1—1808 ஸ்ரீ தளகேசுவர சுவாமிக்கு ராமோஜி காட்கே யானவர் பூசை செய்வதற்கு பூசை சாமான்களை எடுத்துச் செல்வதால், தட்சிணை வகையறுக்களை, மகாராஜ ராஜஸ்ரீ திவான் சாகேப் போய்க் கொண்டிருந்தபோதுள்ள வழக்கப்படி கொடுக்சிறது.

104—6—1795 சாஹக்கோட்டையின் பேட்டைக்கோட்டையிலிருக்கும் அமிருதகலசநாத சுவாமி கோயில் குருக்களுக்கு ஹைதருடைய கலாபுக்குப் பின்னர், அக்கோயிலுக்குக் கும்பாபிஷேகஞ் செய்கிறதென்று கண்டிப்பான உத்தரவிட்டார்.

104—193 சீர்காழியைச் சேர்ந்த குணமருதூர் மாகாணத்தைச் சேர்ந்த நடுக்கரை கீழ்பாதி கிராமம் பூராவும் ஸ்ரீ சுவாமியாருக்கு சருவ மானியம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

104—196—1814 சர்க்காரின் வாத்தியார் பாளம்பட்டு பட்டுகோ சாமியாருக்கு ஐந்து கிராமங்கள் சருவமானியம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

154—206 திருவையாற்றில் புதிய படகு செய்ததைக் காரைக்கால் துறைமுகத்தில் நங்கூரம் போட்டு வைக்கப்படுவதால், அதற்குப்

படகோட்டிகளை அனுப்ப வேண்டும். படகு ரட்சிக்கிறவர்களுள் தண்டலுடன் ஏழு ஆசாமிகளை அனுப்புகிறது.

104—266—1832—ஜூலை 11வ தற்போது விஸ்தாரமடைந்த வரிசைகளில் கும்பினி இலாகாவின் சுங்க அதிகாரிகளை நீக்கி, நாளை முதல்கொண்டு சர்க்காரின் அதிகாரத்திற்கு ஒப்படைக்கும்படி தாசில்தாருக்கு உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது.

104 — 387. ஒரு கோடி சந்தானகோபாலமந்திரம் செபித்து 12 கிராம்பை புத்திர சந்தானமுண்டாவதற்காகக் கொடுக்கிறது.

105—12—1776. அகண்ட காவேரியில் அணைக்கட்டு.

இவ்வருடம் காவேரி நதியில், அதிக வெள்ளம் வந்து அணைக்கட்டு உடைந்து போயிற்று. அதைக் கட்டுவதற்கு இன்று வரையிலும் தஞ்சாவூர் சக்கரம் 70000 (எழுபதாயிரம்) சிலவாகியிருக்கிறது. இன்னும் அணைக்கட்டு பூர்த்தியாவதற்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் வரையில் சிலவாகும். நம்மிடம் ராஜ்ஜியம் வந்தநாள் முதற்கொண்டு சுமார் 100 ஆண்டு காலமாக, அகண்ட காவேரியில், அணைக்கட்டு உடைந்த இடங்களில் மண்ணை வெட்டிப்போட்டு மராமத்து செய்வது வழக்கம். அத்துடன் நாணலையும் பயிர்செய்வது வழக்கம் உண்டு. இதற்கு ஒருவருடைய கட்டளையும் தேவையில்லை. இப்படி நடந்து வருகிறது.

இவ்வருடமும் 10-ம் மாதம் முதற்கொண்டு அணைக்கட்டின் வேலையை நாம் செய்துகொண்டு வருகிறோம். அங்கு சிலர் மண்ணை வெட்ட விடாமல் தடுக்கிறார்களாகையால், தூரத்திலிருந்து மண்ணை வெட்டிகொண்டு வந்து போட்டு, அணையை சரிப்படுத்த வேண்டும். ஆகையால் அப்படிச் சரிப்படுத்த வெகுநாட்கள் செல்லுகின்றன. இவ்விஷயமாக முதலில் கோரந்தருக்கு எழுதினதற்குக் கோரந்தர், அவருடைய அம்மல்தாருக்கு (அதிகாரிக்கு), முதலில் பெரிய மகாராசா ராஜஸ்ரீ பிரதாபசிங்கஜி ராஜா அவர்களின் காலத்தில் நடந்தாற்போல், அணைக்கட்டின் வேலைக்குத் தடங்கலில்லாமல் நடத்துகிறதென்று உத்தரவை அனுப்பினார்.

இதனை, யாரோ திருச்சிராப்பள்ளியில் கர்னல் ஜெரக் அவர்களிடம் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இனி அணைக்கட்டு வேலைக்குத் தடங்கலேற்படாது என்று கோரந்தரவர்கள் நமக்குச் சொல்லியனுப்பினார்.

இப்படியிருக்கையில், இப்பொழுது குலாம் அலிகான் என்பவர் அணைக்கட்டு வேலையை நடைபெறாமல் தடுத்திருக்கிறார். இன்னும் சிற்சில இடங்களில் நாணல் நட்டிருந்ததை அறுத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்.

இப்பொழுது காவிரியில் தண்ணீர் வருகிற காலம், ஒருவேளை வெள்ளம் வந்தால், இன்றுவரை ஏராளமான பணத்தைச் சிலவழித்துக் கட்டியது கூட வீணாகி, அணை உடைந்து போகும். அதனால் காவிரிக்குத் தண்ணீர் வராது.

சோழ ராச்சியத்தின் வயல்கள், காவிரித்தண்ணீரால்தான் சாகுபடியாக வேண்டும். தேசத்தில் பயிர் வளர்ந்தால்தான் கும்பினிக்குத் துகை சேரும்; மக்களும் பிழைப்பார்கள். இல்லாவிடில் பயிராகாது. அதனால் கும்பினிக்குச் சேரவேண்டிதும், நவாப்பின் துகையும் செல்லாது. பல மக்களுக்குக் கஷ்டமுண்டாகும்.

சோழமண்டலத்தின் ரயத்துக்கள் அநேகம்பேர்கள் இருக்கிறார்கள். பிராமணர்கள், ஏழைகள் வகையறாக்கள், சுகவாசிகள்கூட இங்கு நிலைக்க முடியாது, வழக்கப்படி நூறு வருடங்களாக நடக்கும் வழக்கத்திறகுக்கூட இப்படித் தடங்கல் செய்து, இராச்சியத்திற்குக் கெடுதி செய்யவேண்டுமென்று செய்தால், இதைக் கும்பினியார் நியாயப்படி தீர்த்துவிடாவிட்டால், நாம் இந்தப் பிராதை யாரிடம் சொல்வது.

நவாபுக்கும் நமக்குமிடையில் விசாரிப்பவர், கவர்னர் கௌன்சில், இந்த ராச்சியத்தின் பந்தோபஸ்து செய்து கொடுப்பவர்களும் இவரே. கும்பினியார்கள் ஸ்தாபித்த ராச்சியத்தைக் காப்பாற்றவேண்டியதும், இந்தக் கவர்னர் கௌன்சில்தான். நம்முடைய நஷ்டமெதுவோ, அதுதான் கும்பினியின் நஷ்டம்.

இவ்வருஷம், அணைக்கட்டைச் சீக்கிரம் கட்டவிடாமல் தடுப்பதால், தேசம், நன்றாய்ப் பயிராகாமல், செழிக்காமல் போனால், பல இழப்பிற்குள்ளாகும். இப்படியே, வருகிற வருடத்திலும் அணைக்கட்டு கட்டத் தடுத்தால் ... ...

இவ்வேலைக்கு வாய் வார்த்தையால் தடை செய்தால், அவர்கள், அதற்குப் பதிலைக் கும்பினிக்குக் கொடுக்கும்படியிருக்கும். கடைசியில் கும்பினியின் ஒப்பந்தத்திற்கு வரும் துகையும் அவர்களே கொடுக்க நேரிடும். இந்த ராச்சியம் கும்பினியார்களால் அபிவிருத்தியடைய வேண்டும். அந்த மானாபிமானம் அவர்களுக்கில்லாததை நாம் என்ன சொல்வது ?

இவ்விஷயத்தில் தாமதஞ்செய்யாமல் சீக்கிரம் அணைக்கட்டின் வேலை நடக்கும்படியாக நவாபுக்குச் சொல்லி அவர்களுடைய அமல்தாருக்கு (அதிகாரிக்கு) உத்தரவிட்டுத் தடங்கலில்லாமல், வழக்கப்படி, அகண்டகாவேரி முதற்கொண்டு அணைக்கட்டின் வேலையை நடத்துவதற்கு உத்தரவிடவேண்டும்.

ரயிலாவல் மீ 22வ ஹுசேன்கான் என்னும் மத்தியஸ்தரிடம் நாளது தேதியில் கொடுத்து ஈஸ்டொண்ட் அவர்களிடம் அனுப்பிக்கப்பட்டது.

நகல்: ஆங்கிலேய கௌனர் கௌன்சிலவர்கள் கிருகட் ஜனரல் ஸிம்ஸ் ஈஸ்டொண்ட் சாயேப் துரையவர்கள் கமாண்டரவர்களுக்கு எழுதியது.

நீங்கள் சென்றமீ 28வ எழுதிய கடிதம் 30வ கிடைத்தது. அதில் எழுதிய செய்தியெல்லாம் அறிந்தேன். அணைக்கட்டின் சமாசாரத்திற்கு இரண்டு நாட்களில் பதில் எழுதுகிறேன். இவ்வேலைக்கு நவாப்பவர்கள், திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள தனது அதிகாரிக்குக் கட்டளை:

அணைக்கட்டின் வேலையின் விஷயம்பற்றி எழுதியிருக்கிறீர்களே! நீங்கள், சீக்கிரம், இக்கடிதம் பார்த்தவுடன், அணைக்கட்டுக்குப் புறப்பட்டுப் போய், அங்கு நடந்த வேலைபோக, மேற்கொண்டவேலை எல்லாம் முடியும்வரை அங்கேயே இருந்து சீக்கிரம் முடிக்கவும்.

இவ்வுத்தரவை கர்னல் ஜீம்ஸ் அவர்களுக்கு எழுதியது என்னவென்றால்: அங்குள்ள அதிகாரிக்கு நீங்கள் உத்தரவு செய்கிறது. இவ்வேலையை அதிசீக்கிரமாய் செய்விக்கும்படி தயார் செய்விக்கிறது என்றும், இந்த சங்கதிகளெல்லாம் ஸ்ரீமகராஜா சாயேப் அவர்களுக்குத் தெரிவிப்பது.

தயாராவதற்குத் தாங்கள் இப்பொழுது, அணைக்கட்டின் வேலையிலிருக்கும் உத்தியோகஸ்தர் துரைக்கு, நன்கு, சீக்கிரமாய் இவ்வேலை ஆக வேண்டும் என்று செய்தி சொல்லி அனுப்பவில்லைபோல் நமக்குத் தோன்றுகிறது.

நீங்கள், இந்த வேலைக்காக நன்றாகத் தகவல் கொடுத்திருந்தால், அவ்வேலை சீக்கிரமே முடிந்திருக்கும்.

சென்ற மாதத்தில், நாம், தங்களுக்கு எழுதிய கடிதம் சேர்ந்திருக்குமே. அச்சங்கதி உங்களுக்குத் தெரிந்திருந்து, நடுவில் இவ்வேலை, இப்படி ஆகவேண்டுமா? நம்முடைய அளவில்லாத சலாம்.

இக்கடிதம் சென்னப்பட்டணத்திலிருந்து எழுதியது.

ஜார்ஜ் ஸ்காடன் Brooks Palkar Jerdin Mucki.

105—136—1833 முத்திரை போடுவதற்கு ஆயுதசாலைக்கு உத்தர விடவேண்டும்.

105—179—1827 மார்ச்சுமீ 29உ (நீண்ட இக்கடிதத்தின் ஒருபகுதி மட்டுமே கீழே தரப்பட்டுள்ளது.)

60 தாசில்தார்களை நியமித்தோ அல்லது டிபுடி தாசில்தார்களை நியமனஞ்செய்தோ, அவர்களுடன்கூட அனுப்புவார் போலிருச்கிறது. போர்டு சிரேஸ்தேதாரர் இராமச்சந்திரராவ் அவர்கள் வருகிற வழியைப் பார்க்கிறார் போலிருக்கிறது.

தஞ்சாவூர் இராச்சியம் 15 தாலுக்காவாகப் பிரிப்பதற்கு போர்டு உத்தரவு வந்திருக்கிறது.

பேஸஜி காலத்தில் இருந்த தாலூகா	**இப்பொழுது அதிகமாக மிஸ்தர்கேமல் சாயேப் அவர்கள் ஏற்படுத்தியது**
1. திருவாதி	1. குடவாசல்
2. கும்பகோணம்	2. வலங்கிமான்
3. மாயவரம்	3, குத்தாலம்
4. பாபநாசம்	4. சீயாளி
5. திருவாரூர்	5. பேரளம்
6. நன்னிலம்	6. திருத்துறைப்பூண்டி
7. கீவளூர்	
8. மன்னார்குடி	
9. பட்டுக்கோட்டை	

ஆகப் பதினைந்து. இவைகள் டிவிஷன் ஏற்படுத்துவதற்குச் சொல்லியபடி

பிரின்ஸிபால் கலெக்டர் அவர்கள் விசாரணையில் உள்ளவை

1. கும்பகோணம்	6. நன்னிலம்
2. குத்தாலம்	7. திருவாரூர்
3. சீயாழி	8. கீவளூர்
4. மாயவரம்	9. கொடவாசல்
5. பேரளம்	

ஆக ஒன்பது.

3 டிவிஷென்ஸி	3 டிவிஷென்ஸி
1. திருவாதி	1. மன்னார்குடி
2. பாபனாசம்	2. திருத்துறைப்பூண்டி
3. வலங்கைமான்	3. பட்டுக்கோட்டை

இந்தப்படிக்கி டிவிஷன் பாகம் செய்து கொடுத்தது சாதகமாயிருந்தது. மாயவரம் டிவிஷன் தன்னுடைய விசாரணையில் வைத்திருக்கிறார்.

... ...

தம்பிக்கு நல்லவன்கோட்டை (தம்பிக்கோட்டை) கிராமத்தின் மிராகதார் தருமராஜத் தேவருக்கு உப்பளம் மிராசுமிருக்கிறது.

... ...

பிஸ்தர் கேமல் பிரின்ஸிபல் அவர்கள் கலெக்டராக வந்தபிறகு, நேர் நேராக பிராதுகளை வாங்குகிறார். தவிர இதுவரையில் வரமுடியாமலிருக்கிற ஜனங்களுக்கு தாலூகாவில் ஒரு பெட்டியை வைத்து, அதில் பிராதுகளின் வாக்கு மூலங்களைக் கொடுக்கிற ஜனங்கள், பிராதை எழுதி முத்திரையைப் போட்டு ஷெ பெட்டியில் போடும்படி உத்தரவிட்டிருக்கிறார்.

... ...

எந்த மாதத்தில் வாய்தாவோ, அந்த மாதம் 22ம் தேதிக்குள், கர்ணம், துகையை வசூல் செய்யவேண்டும். அப்படி வசூலிக்காவிட்டால், அவருக்கு அபராதம் விதிக்கப்படும். 100க்கு ஒன்று வீதம் சேர்த்து, மிராசு தார்களிடமிருந்து துகையை வசூல் செய்யப்படும். ஆனால் தாசில்தார், பேஷ் கார்கள் சேவகனை அனுப்பி அவசியமில்லாமல் உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த சமஸ்தானத்தின் மிராசுதார்கள், அதன்படி நடந்துகொள்ளுவது சிரமம் என்று தோன்றுகிறது.

திருவாரூர் தாசில்தாரைக் கூப்பிட்டனுப்பியிருந்தார். அவர் இங்கு வந்தபின் சொன்னதாவது:

"உங்களை பின்பு விசாரிக்கிறேன். தற்பொழுது அவ்வூரில், பெரிய உற்சவமாகையால், அதை ஜாக்கிரதையாக நடத்துகிறதென்று உத்தரவிட்டு தாலுக்காவுக்கு அனுப்பினார்.

கையொப்பம் சேவகன் வெங்காஜி சாமஜீ.

113—23—2—1776 அணைக்கட்டு—அமரசிங்குலாலா. திருவையாறு சுபையைச் சேர்ந்த 10,000 சக்கரம் அணைகட்டும் வேலைக்குக் கொடுக்கும்படி உத்தரவாகவேணும்.

114—84—1842 சர்க்காருக்கு, ஆங்கிலேய ஜான்சன் டிக்ஷ்னரி (அகராதி) 3 வாங்கினதற்கு கும்பனி ரூ. 7—8—0 கொடுத்திருக்கிறது.

இதுபற்றிய செய்தியாவது:

மன்னர் இரண்டாம் சரபோஜியின் காலமாகிய 1827ல் மன்னரது கையொப்பமும், 1827ம் ஆண்டும் பொறிக்கப்பட்ட ஜான்சன்ஸ் அகராதிகள் 2 எமது மகாலில் காட்சிப் பேழையில் உள்ளன. அதை நோக்க, இது வேறு எனக்கொள்ள இடமிருக்கிறது. 1842 மன்னர் சிவாஜியின் காலம். இவர், வேறு 3 அகராதிகளை வாங்கினரா என்பது ஆராயற்பாலது.

114—116—5—1849. கும்பகோணம், ஸ்ரீகாஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஸ்ரீ சங்கராசாரிய ஸ்ரீசந்திரசேகர சரசுவதி சுவாமி அவர்கள் சமாதி ஆகும்பொழுது, அவருடைய சிஷ்யரான ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்ரீ மகா தேவேந்திர சரசுவதி சுவாமி அவர்களுக்குப் பட்டங் கட்டினதற்காக பாத காணிக்கை ரூ. 160—15—1.

116—32—1—1813 இளைய திவான்சாகேப் திருவையாற்றுக்குப் போவதால், வழக்கப்படி விருதுகளைக் கொடுக்கிறது.

மேளம், சங்கீத மேளம், யானையின் மேலுள்ளவைகள், கொடியுடன் கூடிய யானை, முக்கிய சேவகர்கள், தீவட்டிக்கு எண்ணெய், சந்திரஜோதி, மத்தாப்புக்கள்.

116—32—3—1813 பெரியகோயில் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமி கந்தர் சஷ்டிக்காக 4 வீதிகளிலும் சுற்றிவர, யானையின் மேலுள்ளவைகள், கொடியுடன் கூடிய யானை, ஈட்டிக்காரர்கள், மேளம், சங்கீதமேளம், சிப்பாய்கள்.

கோட்டையிலுள்ள கொத்தவால், சுவாமியுடன் போய்வருகிறது. தனிப்பட்ட (அலாதி) மகாலிலிருந்து, 20 ஈட்டிக் கழிகளைக் கொடுத்து வாங்குகிறது. சிவகங்கைக் கோட்டையின் வாசலை, இரவு மணி 12 வரையில் திறந்து வைக்கிறது. இந்தப்படி உத்தரவாக வேணும்.

119—14—1751. திருவையாற்றிற்கு சப்தஸ்தானத்திற்குப்போய் வருவதற்காகப் **பிருதுகள் வகையரு :—**

மேளம் : நாதசுரம் 2, சுருதி 2, ஜாலர் 1, தவுல் 1, உடுக்கு 1, சந்திர வாத்தியம் 1. சூரிய வாத்தியம் 1, ஆக கூடுதல் 9.

சங்கீத மேளம் : புல்லாங்குழல் 1, தத்தி 1, காகள (எக்காளம்) 1, தாளம் 1, சங்கு வாத்தியம் 1, துதரி 1, ஆக கூடுதல் 6.

கார்கானு : இந்துஸ்தானி நகரா 1, கரணு 1, சுர்ணு 2, ஜாலர் 1, டக்கா 1, துரி 1, ஆக கூடுதல் 7,

விவஸ்தையுள்ள ஜனங்களுக்கு உடுப்புக்கள் ராஜுகை ? யுடன் 2 பிரதிஹாரர்கள் ? தம்பூர், பைபர்கூட.

லாயத்திலிருந்து : நம்முடைய கொடியை ஏற்றிக்கொண்டு போவதற்கு செராகாவின் யானை 1, கார்கானுவுக்கு யானை 1, மொகலாயகுதிரை அசல் சரிகை சாமான் போட்டது 2, சுர்ணுவுக்கு மட்டக்குதிரை 1, டக்காவுக்குக் குதிரை 1, பல்லக்குத்தூக்கும் ஆள் 4.

கொத்தவாலிடமிருந்து : தம்பட்டம் 2, கொம்பு 2.

ஜாஸூத் மகாலிலிருந்து ; ஹர்காரா 1, திவடே ஆசாமிகள் 4.

சௌ. இரண்டு நாட்டுப்பெண்களுக்கும் பல்லக்குக்கு ஆட்கள். சௌ. ஜானகிபாயி அம்மாளுக்கு பல்லக்குக்கு ஆட்கள். ரா. சி. ராமசேது சுவாமி அவர்களுக்கு ஒத்தை சிப்பாய், அசல் ராகா சாயா என்னும் யானை. இந்தப்படிக்கு உத்தரவாகவேணும்.

119—16—2—1778. ரா. துளஜாமகாராஜாவின் உத்தரவு. மராட்டி குடும்பங்களுக்கு சுரோத்திரியம், சுபை மன்னார்குடியைச் சேர்ந்த கச்சனந் தாலுக்கா சேகல் மகாலில் தரிசு நிலம் 14 அடிக்கோலால் கொடுத்தபடி :

கோனேர் நரசிம்ம — நிலம் வேலி
பிச்சைக் காட்டகம் வடபாதி — 35½ வேலி
மௌஜே மேல்பாதி கட்டளை — 9 வேலி

ஆ 44½ வேலி

119—16—3—1756. ரா. பிரதாபசிங்கராஜாவின் உத்தரவு :

திருவையாறு தாலுக்கா, ராஜகிரி மாகாணம், மௌஜே பண்டார வாடை, தேவராயப்பேட்டையைச் சேர்ந்த மகம்மதுகான் சுங்கம் அதிகாரி அவருக்கு நிலம் குழி - 1350.

119—47—2—1796. திருவையாறு காவேரிக்கு இக்கரையில் சத்திரம் போட்டு தருமம் செய்வதற்காக சுபா — கும்பகோணம் தாலுகா, காம்சேகாவ் மௌஜே — ஈனம்பூர் தென்பாதியில் சர்வமானியம் உத்தரவுப்படி கொடுக்கப் பட்டது. நிலம் 6½ வேலி 3 மா.

119—47—3—1782. உஜூர் உத்தரவு. தஞ்சாவூர் கோட்டை. இராமகிருஷ்ண சுக்கல் என்னும் குஜராத்தி, ஒரத்தநாட்டில் தருமஞ்செய்தார். அதற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்ததெல்லாம் சர்க்காரில் ஜப்தி செய்து, அதனுடைய 7 சாசனங்கள், 7 சீட்டுக்கள் ஆகியவைகளை வரவழைத்து, தஸ்தாவேஜு கச்சேரியில் கொடுத்திருக்கிறார். தற்போது அந்தத் தருமம் ரா. மோகனாபாயி சாகேப் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு பேஷஜி நடந்த வழக்கப்படி நடத்தும்படி உத்தரவிட்டிருக்கிறார். ஷியை நடத்துகிறது.

119—47—4—1736. ஹுஜூர் உத்தரவு. ரா. மகாராஜ மாதுஸ்ரீ சுஜான்பாயி சாகேப் முகாம் — கோட்டை — தஞ்சாவூர்.

தஞ்சாவூர், கோட்டை அன்ன சத்திரத்தில் ரா. ஸ்ரீ மகராஜா சாகேப் கைலாசவாசஞ் செய்தார். அவருடைய 11-ம் நாள் முதற்கொண்டு, 13-ம் நாள் வரையிலும் சமாராதனை செய்வித்தார். ஆக 3250பேர் பிராமண போஜனம் செய்ததற்கு சமையல்காரனுக்கு கூலி 1000க்கு சக் 5 வீதம் கொடுக்கிறது.

119—47—5—1736. தஞ்சாவூர் கோட்டை மகாராஜராஜஸ்ரீ சுஜான் பாயி சாகேப், பாலகோபாலசுவாமி சந்நியாசி அவர்களுக்கு பேஷஜி (ராஜா) மாதம் 1க்கு 50 சக்கரம் மொயின் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார். அதன்மேல் இவ்வருஷம் 500 சக்கரம் வீதம் மொயினை(க் குறைத்து) செய்தார். தற்போது ராஜசாகேப் அவர்கள் மனமுவந்து இவ்வருஷ முதற்கொண்டு மாதம் 1க்கு 50 சக்கரம் வீதம் மொயின் கொடுப்பது.

119—47—9. ரா. அமர்சிங்குராஜா சாயேப் முகாம்.

தஞ்சாவூர் கோட்டை மாதுஸ்ரீ சுலட்சணாபாயி சாகேப் மாதுஸ்ரீ மோகனாபாயி சாகேப் இவர்களிடமுள்ள கிராமம், தோட்டம் வகையறு எல்லா வற்றையும் பேஸஜி ஜப்தி செய்யும்படி உத்திரவிட்டார். அதற்கு தற்பொழுது, அதிராம்பட்டணத்தைத் தவிர மற்ற எல்லாவற்றையும், அவருடையதை, அவருக்கு விட்டுவிட உத்தரவிட்டிருக்கிறார். அதன்படி கொடுப்பது.

119-47-10-1758 மகா-ா-ா-ஸ்ரீபிரதாபசிங்குராஜா சாகேப் முகாம் கோட்டை—தஞ்சாவூர்.

சௌ. சக்குவார் பாயி சாகேப் இவர்களிடம் திருபுவனத்தின் சத்திரத்திற்கும் அக்கிரகாரத்திற்கும் மொயின் செய்திருக்கிறார்.

சத்திரத்திற்கு சக்—3300. பிராமண போஜனத்திற்கு சக். 2700. 100 பேர்களுக்கு தினமும் $\frac{3}{4}$ பணம் வீதம் கொடுப்பது. பாக்கியை உத்தியோகஸ்தர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கிறது.

119—47—19—1843 ஏப். 9வ. மிஸ்தர் கிண்டர்சலி சாகேப் அவர்களுக்கு சர்க்கேல்—பாபாஜி ராமாஜி பண்டிதர் எழுதின கடிதம்:

சென்னப்பட்டணத்தில் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு விசாரணைக்காக, சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர் அனுப்பினவர்களை முன்காலத்தில் சரபோஜி மகாராஜா அவர்கள் காலத்தில் நடத்திய மரியாதையின்படி நடத்தி சீக்கிரம் அவர்களை விசாரணை செய்து அனுப்பவும். இங்கு அவர்களில்லாமல் வேலை தவக்கம் ஆக இருப்பதால் திரும்ப அனுப்பவும்.

169—40—3—1799 யாதி—கள்ளப்பத்து—பாளையப்பட்டு—சேர்ந்த நம்ராபட்டி என்னும் ஊரில் யேகர மூர்த்தியின் குதிரை, பயிரில் மேய்ந்ததற்காக, முரட்டுத்தனமாக காதையும் வாலையும் அறுத்துவிட்டதினால் அபராதம் 3 சக்கரம்.

173—16—2—1834 மராத்தி எழுத்துக்களைக் கற்பிக்கிற சாமாசாரியார், வீட்டுக்குச்சென்று சீக்கிரம் வராமலிருந்ததினால் பள்ளிப் பையன்கள் வெளியே வந்து, சாக்கடையில் விழுந்து காயப்பட்டதினால் அபராதம் 6 பணம் வாங்கப்பட்டது.

175—21—18- 1825 ஆகஸ்ட்டு 5வ. ரெசிடெண்ட் சாகேப் தண்ணீரின் பிரவாகத்தை (வெள்ளத்தை)ப் பார்க்க ஹெதாவில்? உட்கார்ந்து போகையில் தேவதாஸி 'அங்கு' என்பவளின் மகள் நாகூ என்பவள் வண்டியில் உட்கார்ந்து. ஓரமாகப் போகாமல், வண்டியை எதிரே கொண்டுவந்ததால், அந்த நாகூவிற்கு இன்று ஒரு சக்கரம் 2 பணம் அபராதம் விதிக்கப்பட்டது.

177—20—3—1814 சௌவல் சந்த் 7வ. சரசுவதி மகாலின் தரும சாஸ்திரிகள் விஞ்ஞானேசுவர்யாதி நூல்களைப் பார்த்து, இந்தப்படி எழுதியிருக்கிறார்கள்:

ஒரு நாளிரவில் 8 மணிக்கு ஒரு வண்டிக்காரனுடைய தம்பியின் பிள்ளை, 18 வயதுள்ள இராமனை, கற்கள் ஏற்றிய வண்டியுடன் அனுப்பி, அவனுக்குப்பின் வீரராகு எனும் வண்டிக்காரன் வந்துகொண்டிருக்கையில் 4 மாதத்திய காளைக்கன்றுக்குட்டியின்மேல் சக்கரம் ஏறி, அது இறந்துவிட்டது. அந்தத் தப்பிதத்திற்காக சக் 1-$2\frac{1}{2}$ பணம் வண்டிக்காரன் வீரராகுவிடமிருந்து அபராதம் வாங்குகிறது. கன்றுக்குட்டியின் விலையையும் வாங்கி அதன் சொந்தக்காரனிடம் (அய்யம்பெருமாளிடம்) கொடுக்கிறது.

177—30—1—1833 மகாதேவராவ் என்பவன், கலியாண மகாலின் நகை ஒன்றை, ஒருவருக்கும் தெரியாமல் வாங்கி சிலவு செய்ததனால் அபராதம் சக். 6.

177—35—1—1834. உத்திரவு — புதுக்கோட்டையில் வசிக்கும் பாடகன் ஆதியப்ப ஐயாவின் வீட்டை, பேஷ்ஜி சர்க்காரில் சேர்த்திருந்ததை தற்பொழுது அவருக்கு இனாம் கொடுக்கிறது.

குருநாத பூபதி பேரில் அட்டமங்கலம்

புலவர். ச. திலகம்,
தமிழ்த்துறை,
சரசுவதி மகால் நூலகம்,
தஞ்சாவூர்.

முன்னுரை

ஒருவன் தன்னுடைய உள்ளத்தில் எழும் கிளர்ச்சிகளைப் பிறனொருவன் உள்ளத்திலும் எழுமாறு செய்ய விரும்பினால், அதற்காக அவன் பயன்படுத்தும் சாதனங்களுள் மொழி என்பதும் ஒன்று. எனவே ஒருவன் மொழியைக் கொண்டு, தன்னுடைய அனுபவத்தை அல்லது கற்பனையை மீண்டும் எண்ணிப் பார்த்து, அதைச் சொற்கள் மூலம் செய்யுள் நடையினாலோ உரைநடையினாலோ பிறர் உள்ளத்திலும் எழுமாறு அழகுபடச் செய்வதே இலக்கியமாகும். பிற்கால இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும், பாட்டியல் இலக்கணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் எழுதப்பட்டன. இங்ஙனம் எழுதப்பட்ட இலக்கியங்கள்: பேரிலக்கியம், சிற்றிலக்கியம் என இருவகைப்படும். சிற்றிலக்கியங்கள் 'பிரபந்தம்' எனவும் கூறப்படும். இப்பிரபந்தம் கோவை, உலா, பரணி, பள்ளு, கலம்பகம், அட்டமங்கலம் என்பன போன்று 96 எனக்கூறப்படும். "அட்டமங்கலம்" என்னும் இலக்கணத்தைக் கொண்டு இக்கட்டுரையின் தலைப்பாகிய குருநாத பூபதி பேரில் அட்டமங்கலம் என்னும் நூல், இந்நூலகத்தில் சுவடி எண். 695 (c) என்ற எண்ணைக்கொண்டுள்ளது

'அட்டமங்கலம்' என்றால் என்ன என்பதற்கு இலக்கணம் பாட்டியல் நூல்களில் தெளிவாக விளக்கம் கூறப்பட்டுள்ளன.

> " அட்டமங் கலமே ஆதிக் கடவுளை
> ஆசிரியவிருத்தம் எட்டு அந்தாதித்து உரைத்தலே".

அட்டமங்கலம் எனப்படுவது பரம்பொருளை ஆசிரிய விருத்தத்தால் அந்தாதியாக அமையும்படி பாடும் பாடலாகும். இதன் பாடல் தொகை எட்டு. இந்நூலாகிய அட்டமங்கலத்தில் 10 பாடல்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. மங்கலம் என்பதற்கு வாழ்த்துதல் என்று பொருள்கொள்ளுதலால், இம்முறையில் இந்நூல் இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.

பன்னிருபாட்டியல், பாட்டுடைத் தலைவனைக் காக்குமாறு இறைவனை ஏத்தி உரைத்தல் என நவின்றுள்ளது.

"கடவுள் பாதுகாக்கட்டும் என்று பாடுதல்" என இலக்கண விளக்கம் பேசுகிறது.

இங்கு பொருண்மையில் மூவித நிலைகளைக் காண்கிறோம். பன்னிரு பாட்டியல் பாட்டுடைத் தலைவனாக இறைவனையன்றி வேறொருவனைக் குறிப்பிடுகின்றது. இந்நூலும் இலக்கண விளக்கமும் பொதுநிலையில் இறைவனைக் குறிப்பிடுகிறன. இவ்வகையில் இதைத்தவிர இன்றுவரை எந்த இலக்கியமும் கிடைக்காமையால் இதன் பொருண்மைபற்றித் தெளிவாக அறிய இயலவில்லை.

மேலும் பிரபந்த மரபியல், "விரும்பும் எட்டு மனவிருத்தம் தோறும் தெய்வக் காப்பாய்ச் சிறந்த அந்தாதியில் இயம்பல் அட்டமங்கலம்" எனக் கூறுகின்றது.

"அரியகடவுள் மீது பாடியக் கடவுளே
அனுதினங் காக்க வெனவுந்
தாவிலா சிறிய விருத்த மெட்டந்தாதி
சாற்றட்ட மங்கலந்தான்" —பிரபந்தமரபியல் சூத்திரம்—9

யாப்பு பற்றிய எண்ணம், பொதுவாக விருத்தம் என்னுஞ் சிறப்பாக ஆசிரிய விருத்தம் என விதந்தோதுதலும், வண்ணச் செய்யுளாகுதலும் (நவநீதப் பாட்டியல்—சூ. 52) என அமைகின்றது. இலக்கியமாக இவ்வகை புலப்பட்டிலது.

இந்நூலாகிய அட்டமங்கலத்தில் குருநாத பூபதி என்ற ஒரு குறுநில மன்னனைத் தலைவனாகக் கொண்டதாகத் தெரிகிறது. "மாவைப்புகழ் குறுநாத" என்ற அடிகளால் இவர் "மாவை" என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவர் என்று தெரிகிறது. மாவை என்னும் ஊர் பற்றிய விளக்கச் செய்திகள் தெளிவாகக் கிடைத்தில. எனவே மாவையம்பதி என்பது எந்த ஊர் என்று அறியக்கூடவில்லை. ஒவ்வொரு தலத்தையும் குறிப்பிட்டு, அத்தலத்திலுள்ள இறைவியின் திருநாமத்தைச் சொல்லி, என் தலைவனைக் காக்க என வேண்டுகிறார். முதல் செய்யுளில் சிதம்பரத்தில் உள்ள சிவகாமவல்லியையும், இரண்டாம் செய்யுளில் மதுரையில் வீற்றிருக்கும் அங்கயற்கண்ணியையும், மூன்றாம் செய்யுளில் காஞ்சி மாவடி நிழலில் வீற்றிருக்கும் காமாட்சியையும், நான்காம் செய்யுளில் தஞ்சையம்பதியில் வாழும் ஆனந்தவல்லியையும், ஆறாவது செய்யுளில் புள்ளிருக்குவேளூரில் வீற்றிருக்கும் தையல்நாயகியையும், 5, 7, 8, 9, 10 ஆகிய செய்யுட்களில் கமலையம்பதியில் வாழும் கமலாம்பிகையையும் குறிப்பிடுகிறார்.

இந்நூலிற் காணும் அம்பிகையின் அருளாசி பெற்று, பயன் பெறுவோமாக.

குருநாத பூபதி பேரில் அட்டமங்கலம்

விண்ணவர் பரவ முனிவரர் வணங்க
விரிஞ்சனுன் மறையெடுத் திசைப்ப
விரைகமழ் துளவோ னடிமல ரிறைஞ்சி
விழிகணீர் ததும்பநின் றேத்த
மண்ணவர் துதிப்ப மன்றினின் ருடும்
வானவன் நாடகம் பார்த்து
மகிழ்'சிவ காம வல்லி தாள்போற்றி
வகுக்கும்வி ண்ணப்பமொன் றுளதால்
நண்ணலர் வணங்கும் ராசபூ ஷணனை
நராதிபர் முகவசீ கரனை
நயம்புரி ராம நாதன் முன் னவனை
நாவலர்க் குதவுமுத் தியப்பன்
புண்ணிய வரத்தால் வருமயி லப்ப
பூபதி துணைவனை மாவைப்
புகழ்குரு நாத புரந்தரீ சுரனைப்
பொற்புட னினிதுகாத் தருளே." —க

வந்திபிட்[1] டுகந்து மடியிலிட் டுண்டு
மற்றவள் வைகையங் கரைக்கு
மண்ணிடா துறங்கி மாறன்மா றதனல்
வருந்துமா றடிபடுஞ் சோதிச்
சுந்தரே சுரர்க்குப் பாண்டிநா டாளச்
சுரந்தருள் கொழிக்கு'மங் கயற்கட்ச்
சுமங்கலி யிணையடி பரவிச்
சொல்லும்விண் ணப்பமொன் றுளதால்
விந்தைலெட் சுமிதிண் புயத்திலும் காத்து
மெல்லியல் காதலாம் புயத்தும்
மேதகு வாணி வதனபங் கயத்தும்
வேரியங் கமலைமார் பகத்துஞ்
சிந்தனை களித்து வாழ்முத்தி யப்பன்
செல்வனைத் திசைபொரு மாவைத்
திகழ்குரு நாத பூபனை நாளுந்
திருவுள மகிழ்ந்துகாத் தருளே." —உ

---

1 சிவபெருமான் பிட்டுக்கு மண்சுமந்த வரலாற்றைக் கூறுகிறது.

கொங்கையஞ் சுவடும் வரிவளைத் தழும்புங்
குளிர்மணி மார்பினும் புரத்துங்
குலவவே தழுவக் குழைந்தநா யகர்பாற்
குலமணி விளக்கென விளங்கும்
மங்கலை காஞ்சி மாவடி நீழல்
மருவு'கா மாட்சியே' யுனது
வனசனுண் மலர்ச்செஞ் சீரடி வணங்கி
வகுக்கும்விண் ணப்பமொன் றுளதால்
பங்கய வதன மடந்தையர் மதனைப்
பானலந்[1] தொடையணிப் புயனைப்
பாலிநா டாள வந்தநுத் தியப்பன்
பாலனை வாலசீ வகனைத்
திங்களங் குழவி தவழ்மணி மாடஞ்
செறிதரு மாவையம் பதியிற்
திகழ்குரு நாத பூபனை நாளுந்
திருவுள மகிழ்ந்துகாத் தருளே." —ரு

ஒருபுறத் தரம்பை மாதரார் பரவ
ஒருபுறத் திமையவர் துதிப்ப
ஒருபுறத் தந்த ணளர்வாழ்த் திசைப்ப
உம்பர்கோ[2] னெருத் தெய்தி
அருமறை பரப்புஞ் சராசர மனைத்தும்
அருளியே தஞ்சையம் பதிவாழ்
'ஆனந்த வல்லி' யுனதடி பரவும்
அடியன்விண் ணப்பமொன் றுளதால்
இருநிலந் தன்னில் ஆதிபத் தியமும்
ஈகையும் பொறுமையும் நிறையு
மிங்கிதக் குணமும் சத்யவா சகமு
மின்சொலுங் கீர்த்தியும் பொருந்தி
மருமலர்த் தடஞ்சூழ் மாவையம் பதியில்
வாழ்முத்தி யப்பன்நல் வரத்தால்
வருகுரு நாத பூபனை நாளும்
மகிழ்ச்சியி னினிதுகாத் தருளே." —சு

---

1 பானல்—கருங்குவளைமலர். 2 சில எழுத்துக்கள் விடுபட்டுள்ளதால் சரியான பாடம் விளங்கவில்லை.

மங்கலை கவுரி பரைபரா சத்தி
மகிதரி மாரிகௌ மாரி
மனோன்மணி பவானி புராதனி யமலை
வாலைகோ மளையுமை மதங்கி
சங்கரி உலக மூன்றையும் பெற்ற
சாம்பவி கமலையும் பதி[1]வாழ்
'தற்பரை'[2] யழகி யுனதடி பரவிச்
சாற்றும்விண் ணப்பமொன் றுளதால்
அங்கண்மா நிலத்தி லிந்த்ரபோக் கியமும்
அம்புசத் தவன்பெறு நாளும்
அந்தளி சிவிகை குஞ்சகா ளாஞ்சி
யாதிய வரிசையும் பொருந்திப்
பொங்கொளி மாட மாளிகை மாவை
புரந்திசை வளர்க்குமுத் தியப்பன்
புண்ணிய வரத்தால் வருகுரு நாத
பூபனை யினிதுகாத் தருளே." —௫

வஞ்சநோய் குன்மம் மகோதர மீளை
உன்மத்தம் வாதநோய் முதலாம்
வியாதிக ளனைத்து மண்மருந் தால்தீர்
வைத்திய நாதனின் மருங்கில்
தஞ்சமென் றடைந்தோர்க் கருளவே ளூர்வாழ்
சராசர மனைத்தையும் புரக்குந்
'தையல்நா யகி' யுனதடி பரவிச்
சாற்றும்விண் ணப்பமொன் றுளதால்
பஞ்சின்மெல் லடியார் விரும்புநல் லழகும்
பற்றலர் பரவும்ரா சதமும்
பாக்யசந் ததியும் அயிராரோக்[3] கியமும்
பார்த்திப விசையமும் நல்கி
நெஞ்சகங் களித்து மாயைம் பதியில்
நிலைபெற வெங்கள்முத் தியப்பன்
நேசநல் வரத்தால் வருகுரு நாத
நிருபனை யினிதுகாத் தருளே." —௬

---

1. திருவாரூர்   2. கமலாம்பிகை

3. இது பெரும்பாலும் அயுரா ரோக்யமும் என பொருள் தரும் சொற்றொடராக இருக்கலாம். தெளிவான பாடம் விளங்கவில்லை.

மாலுலாம் பிறவிக் கடற்கொரு புணையாய்
மரணநோய் தனக்கொரு மருந்தாய்
மணவிருள் கடியுங் குலமணி விளக்காய்
வணங்கினர் தமக்கருள் நிதியாய்
வேலுலாந் தடங்கண் அரம்பையர்க் கரசாய்
வீறுதென் கமலையம் பதிவாழ்
'விமலையே'[1] அடியே னுனதடி பரவி
வேண்டும்விண் ணப்பமொன் றுளதால்
பாலுலாந் தரங்கக் கடல்வடர் முகிலைப்
பசுந்தமிழ் நாவலர்க் குதவும்
பாரியை ராம நாதன்மெய்த் துணையைப்
பதுமலெட் சுமிமனோ கரனைச்
சேலுலாம் பழன மாவைமுத் தியப்பன்
செல்வனை வரகு ணேத் தியனுய்த்
திகழ்குரு நாத பூபனை நாளுந்
திருவுளம் மகிழ்ந்துகாத் தருளே." —எ

வான்பொதி மதியக் கோட்டினுல் உழுது
மருமலர் தாந்தெருப் பெய்து
மகுடநீர் சொரிந்து பாதவ மென்னும்
வழக்கினற் சிவன்பதம் போற்ற
கான்பொதி அரும்பி வளர்பசுங் கொடியாய்க்
கமலையம் பதியில்வீற் றிருக்கும்
'காரணி'[2] அடியேன் உனதடி பரவிக்
கருதும்விண் ணப்பமொன் றுளதால்
தேன்பொதி பவளச் செய்செங் கனிவாய்
தெருவையா துடருமன் மதனை
செழித்ததென் மாவையம் பதிநரா திபனைத்
திசையெலாங் கீர்த்திவெண் படத்தால்
தான்பொதி கங்கா குலவரோ தயனை
சதுரனை சுமுகன்முத் தியப்பர்
தருகுரு நாத பூபனை நாளும்
தயவுட னினிதுகாத் தருளே." —அ

---

1. கமலாம்பிகை.
2. கமலாம்பிகை

முண்டகத் தவிசி னரசுவீற் றிருக்கு
முகிண்முலை சாமரை யிரட்ட
மூதுணர் வாணி மகரயா ழிசைப்ப
முறைமுறை அரம்பையர் பழிச்ச
எண்டிசை வாழுங் கமலையம் பதியில்
எய்திவா [1]'ழிறைவியே' அடியேன்
இதமலர் தூவி உனதடி பரவி
இயம்பும்விண் ணப்பமொன் றுளதால்
மண்டபந் தடாக நந்தன வனங்கள்
மடம்அக்ர காரங்கள் முதலாய்
மாகயிங் கரியம் எண்ணிய வாறே
வாய்ப்பமேல் வரம்புரிந் தருளி
விண்டல வரசாய் விசையமுன் நல்கி
மேதகு மாவையம் பதிவாழ்
வியன்குரு நாத பூபனை நாளும்
விருப்புட னினிதுகாத் தருளே.'' —கூ

ஐங்கரர்க்குக் கனிதந் தருளிய வணங்கே
ஆறுமா முகவனைப் பெற்ற
அன்னையே யென்னை யாண்டநா யகியே
அமலையே கமலையம் பதிவாழ்
சங்கரர் பங்கினி லுனிதுவீற் றிருந்து
சகமொரு மூன்றையு மீன்ற
சித்திர பானு (வு)மையே அடியேன்
சாற்றும்விண் ணப்பமொன் றுளதால்
மங்கள ராம நாதபூ பதியும்
மயிலப்ப பூபனுங் கீர்த்தி
மாவையம் பதியில் புத்திர மித்ரர்
வங்கிசம் யாவையுந் தழைத்துச்
செங்கதிர் மதிய முள்ளநா ளளவும்
சிந்தனை களித்துவீற் றிருப்பத்
திகழ்குரு நாத பூபனை நாளுந்
திருவுள மகிழ்ந்துகாத் தருளே.'' —ம

***

1. கமலாம்பிகை

வேண்டுகோள்

கருணையுள்ளங்கொண்ட நம் முன்னோர்கள், அரிய பெரிய இலக்கியங்களையும், பிறவற்றையும், பனையோலைகளில் எழுதிச் சுவடிகளாக நமக்குத் தந்தனர். அவைகள், பல்வேறு இடங்களில் உள்ளன. சுவடிகள் பழுதடைவதற்குமுன் எம்மிடம் அன்பளிப்பாகக் கொடுத்துதவினால், அவைகள் மக்களுக்குப் பயன்படும்.

எம்மிடம் கொடுப்பதன் மூலம், சுவடி தந்தவர்களும், சுவடி எழுதியோரும் அழியாப் புகழை, எமது சரசுவதி மகால் உள்ளளவும் பெறுவர். அவை பதிப்பாகி வருமாயின், சுவடி தந்தார் பெயரும் இடம் பெறுவதோடு, அப்பதிப்பில் 5 பிரதிகளும் பெறுவர்.

எனவே, "நாம் பெற்ற பேறு பெறுக இவ்வையகம்" என்ற எண்ணமுடைய நற்பண்பாளர்கள் தம்மிடமுள்ள சுவடிகளை, எமது மகாலுக்குத் தந்துதவ வேண்டுகிறோம்.

இங்ஙனம்,

ஆர். சத்பதி, I. A. S.,
மாவட்ட ஆட்சியர் & இயக்குநர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

தஞ்சாவூர்,
8—3—84.

॥ श्रीरामचंद्राय नमः ॥

॥ सीता-राममुद्रिका भेटी ॥

॥ श्रीवैद्येशस्वामी कृत ॥

संपादक

टि. आर. भीमराव,

मराठि पंडित.

प्रस्तावना

आदिकवि वाल्मीकी रामकथा वर्णनकेले. त्याचा आधाराने मागें अनेक कवीने रामकथा लिहिले. आणि रामायणांतील काही भाग घेवून स्वता अभिप्रायाने स्फुट कवित्व करण्यांतही आले. आतां येथें 'राममुद्रिकाप्रदान' ह्यावर रचिलेले एक लहान चमत्कार कवित्वाबदल पाहुये.

पवित्र रामचरित्रांत पतिव्रता सीतादेवीला दुष्टरावण कपटाने अपहारून लंकेंतील अशोकवनांत टेवतो. सीतासुध्दी करीतआलेले मारुती अशोकवनांत सीतला पाहून तिचेजवळ राममुद्रिका देतात. हे वाल्मीकीचे संमत वाख्य सर्वांना माहितीच आहेत. ते राममुद्रिकाला पाहून प्रश्नकेल्यासारिके भावनाने केलेले कांहीं तीन चार कवित्व सरस्वतीमहाल ग्रंथालयांत पाहणेस मिलते. त्यांत वैद्येशस्वामी केलेते 'मुद्रिकाप्रदान'

---

1 सखाराम.

ह्या कवित्व आधारटेवून इतर दोन लहान कवित्व गोसाविनंदन व [1]रामसखा कवीचे येथें उधाहरणाकरितां झोडल्या आहे. आणि त्याला 'सीता-राममुद्रिका भेटी' असे नावदेवून प्रसिद्ध करण्यांत येते.

वैद्येशस्वामीची माहिती काहीं कळत नाही. त्यांचे इतर ग्रंथरचनाहीं मिळत नाहि. त्यामुळे हे कवीचे काळ वासस्थळ इत्यादिबाबत्तीवर सांगणे कठिण आहे. कविगोसाविनंदन तो सर्वांना जाणीवच आहेत. [1]तंजावरकडील गोस्वामि व नागाईचे पुत्र. गोस्वामिनंदनाचे नाव वासुदेव-ह्याचे रचना सीतास्वयंवर अष्टकें आरत्या पदें इत्यादि होय.

रामसखाकवीचे पूर्वोत्तरहीं काहीं कळत नही. तर रामसखा ह्मणून एक कवि तंजावरचे सेवटले राजे शरभोजीचे (इ. स. १८००--१८३३) वेळी होत्यासारखे दिसते. ग्रंथालयांतील वहि D. No. २१७७ तील शरभोजीचे कन्या व कुमार ह्यांचे लग्न समारंभाची कवित्व मंगळाष्टकरूपाने वर्णन केले आहेत. त्यांत असे सांगतात :-

"कर्मठ भक्त ज्ञानी योगी ब्राह्मणलोकांला
निर्भय निरुपाधिक ते जीवन चालो सकळाला
ईश्वर तो कल्याण करो हो देउनी स्व सुखाला
ह्मणउनि रामसखा तो प्रार्थी निशिदिनि शंभूला" ॥

ह्याचाविना इतर माहिती काहीं कळत नाही.

आणि एक [2]नरहरिकवीचे कवित्व मुद्रिकेवर पाहणेस मिळते-तरि ते अपूर्त आहे. त्याचेमुळ कवि बदलचि माहिति काहीं सांगणेस होत नाहीं. ते अपूर्त रचना परिशिष्टांत दिली आहे.

1 गो. क. चांदोरकर व वि. ल. भावे. मत. 2 ग्रंथालयांतील यादिविभाग-३.

हे राममुद्रिका कवित्वाकरितां ग्रंथालयांतील दहा बारा बाड पाहण्यांत आले. ते D. No. २००८, २०२९, २०६१, २०८१, २०८८ व देणगी हस्तलिखित बाडाचे S. No. ११, ५५, ७९, ६८ व २०६ होय.

मुद्रिकाप्रदानाची मूल आधार - वाल्मीकाची वाक्य :-

"वानरोऽहं महाभागे दूतो रामस्य धीमतः ।
रामनामाङ्कितश्चेदं पश्य देव्यङ्गुलीयकम् ॥

प्रत्ययार्थं तवानीतं तेन दत्तं महात्मना ।
समाश्वसिहि भद्रं ते क्षीण दुःखफला ह्यसि" ॥

-वा. रा. सु. कां. सर्ग - ३६, श्लो. २ - ३.

"माये मी प्रभु रामाने पाटवूं दिलेले दूत. आपणास संशय न व्हावे म्हणून त्यानी दिलेले हे श्रीरामनामांकित मुद्रिका स्वीकार करावी प्रार्थितों. आपणास यश येत आहे दुःख टाकूंध्या धीर असा,"

असे आहे. हे वाल्मीकीचा आधारावर कवीने त्यांचा मनोभावासारिके चमत्काराने काहीं रचना केले आहेत.

कथाविमर्शन :-

वैद्येशस्वामीचे मनोभाव असें आहेकीं :-

"श्रीरामाचेसति सीतादेवी लंकेंत रावणाचे अशोकवनांत रामाचे वियोगामुळे शोकाने असून सदासर्वकाळ श्रीरामस्मरण करीत आहे. सीतादेवीला शोद करीत

आलेले मारुती, सीताला पाहून राममुद्रिका तिचे पुढे टाकून आपण दूर राहून आहेत. आपणाचे समोर पढलेली राममुद्रिका पाहून सीता मूर्च्छित होते. थोडक्यांत स्वापि होवून मुद्रिकाला पाहून बोलतीझाली."

"तूं येतें एकली कैसी आलीस. रामाचे गति काय झाले. जनकाचे शपत जिंकून मला रामाने वरिले. दशरथ अह्मास सुखरूपाने पाळले. त्यांचे वचनाला मानुन रामचंद्रप्रभु वनवासाला निघाले. त्यांबरोबर मीहीं बंधु लक्ष्मणहीं चालिलों. वनांत सुखी होतों. एकदिवसीं एक कांतिमय हरिणाला पाहिलें. त्याची चर्मांत चोळि वेतनकरावे या इच्छेने रामाकढे विचारिलें की 'त्या हरिणाला शिखार करुं यावे' ह्मणन. राम हरिणा मागे घेले. थोडक्यांत असे आवाज आलेकी. "लक्ष्मणा मी वंचलो राक्षस मला मारितात सहाय करा" असे वचन अैकून लक्ष्मण तो त्या आवाजाला लक्ष दिले नाहीत. त्याकरितां मी लक्ष्मणास पाहून 'आपणास रामाचे बोलावणे अइकत नाही काय ? आपण कां जातनाहींत. आपणाचे कपट माझेवरती ते मी जाणिलें' असे कठोर वचन बोलिलें. माझे वचन अैकून लक्ष्मण 'राम' 'राम' ह्मणत चालिला. त्या क्षणांत दुष्ट रावण भिक्षाधारी वेष घेवून मला कपटाने आणून हे अशोकवनांत टेविला. माझे पति रघुपति कोठे काय कष्टी भोगत आहेत कीं कळेना. मुनिलोकांचे आशीर्वाद सर्व व्यर्थझाले. कैकेईचे नवस सफल झाले. मी वंचलें. माझे राम कोठें सांपडून आहेतकीं. सूर्यकुलोत्पन्न राम नाहीवणि मी अंधारींत पडलें. माझे प्राण त्याग करावयाची प्रसंगांत मी आलें आहे."

असे ते सीतेचे वचन अैकून मारुति सर्वेंच तिचे समोर येवून रामाचे कुशाली कळवून "अति शीघ्रतेने आपणास सुख मिळेल. धीर असा" असे अभयवचन सांगीतले. असे त्यांचे वर्णन आहे.

मुद्रिकाप्रदानाची बाबती गोसाविनंदनाची भाव असें आहेकी :–

मारुति लंकेस जावून सीताला भेटून वंदनकरून तिचे हाती राममुद्रिका देतात. मारुतिजवळ सीता 'राम कोठे आहेत' ? म्हणून विचारिते. नंतर मुद्रिकेला पाहून प्रश्नकरिते.

"हे मुद्रिके येथें कैसी आलीस. फार श्रमलीस असे वाटतें. मला रावण आणिला. त्यानंतर झालेले वर्तमान काहीं कळेना. कांहो मौन्य धरिल्यां. माझे राम व लक्ष्मण कोठे आहेत. त्यांचाविण मी बहुत श्रमले. माझेंजन्म व्यर्थ झाले. राम काय माझे वियोगामुळे सन्यास आश्रम घेवून देशोदेश फिरतातकी काय. राम तो अति सुखवासी. मी त्यांस सोडिलें." असे सीताचे विलापणे अैकून वनांतील पक्षिजातीसर्व रुदन करितेझाले."

आसे गोसाविनंदन वर्णन करिता.

रामसखा कीचे वर्णन असे आहेकी :–

"हे मुद्रिके तूं एकली आलीस. राम तुला कोठें सोडिले.

एक वानर येईल लंका जाळुनि होम करील क्षेमवाक्य कळवील – हे काय लटिका होईल. ?

राघव रावणाबरोबर युद्धकरून संहारून विभीषणाला लंकाराज्य देवून पट्टबांधील. देवादिकांचे बंध मोक्ष होईल. वीरलक्ष्मण इंद्रजिताला संहार करील हे सर्व लटिका होईल काय ?

मलाहिं तुलाहिं माझे बाप रामाकडे दिले. त्यांकडे दोहेहीं एकरूपाने होतों. मला रावणाने आणिला तुला राम कां सोडिला. राम क्षेमाने आहेतकी ते सांग मला"-ह्मणून भीतीने विचारिते.

ऐसे सीतेचे शोक वचन ऐकून, हनुमान सीतासमोर येवून वंदन करून क्षेमवार्ता सांगतात - असे वर्णन करितात.

हे तीघेंचे कवित्वांत आहे ते अभिप्राय बहुतेक् एकेच आहेत मुद्रिकाला पाहून "तूं एकली कोठे आलीस - रामाला कैसें कोठे त्याग केलीस" असेच प्रश्न करित्यासारखे आहे. वैद्येसस्वामी व गोसाविनंदनाचे वचन तो पूर्वी चालूं झालेले प्रसंगावर आणि इतःपर काय होईल ऐसे भावनेवर आहेत. ते तो सहजच आहे. तरि रामसखाचे वर्णन तो पुढील होणारे भविष्य सर्व सीतादेवीने सांगून ते काय लटिके होईल? असे ह्मणत्यासारिखे कर्त्रीचे मनोभाव आहे. ते नवल आहे.

वाल्मीकीचे वाक्य असे आहेकी :-

अशोकवनांतील विभीषणाचीकन्या त्रिजटा काहीं स्वप्न देखिल्या सारिखें सांगून सीताला समाधान करिते. ते स्वप्नवार्ता असे सांगते :-

"श्रीरामचंद्रप्रभु बंधुलक्ष्मणाबरोबर सर्व अलंकारभूषित होवून आकाशमार्गांत विमानांत बैसून येत्यासारिखेहीं. त्यांबरोबर सीताहीं असल्या सारिखेहीं, रावण मुंडन शिराने लालवस्त्र नेसून विमानांतून खाली एक कूपांत पढत्यासारिखेहीं. ह्याप्रमाणेच

कुंभकर्ण व इंद्रजितहीं होत्यासारिखेंहीं विभीषणमात्र बरें रीतीने गौरविल्यासारिखेहीं स्वप्न देखिल्यासारिखे वाल्मीकीचे वचन आहे. (वा. रा. सु. कां. स. २७)

असे असतां हे रामसखा कवि, जाणविलेले भविष्यवार्ता त्यांचे स्वता कल्पना असावे असेच टरवणे उत्तमवाटते. आणि रामायणांतील कथाभाग सीतादेवीचे मुखाने पूर्वीच कळविण्याचे इच्छा कवीस वाटून असे वर्णन केले आहेत असें चिंतणे बरें होईल.

कसहीं असो तीघे कवीचे भावनातो एक होतात. राममुद्रिका पाहून सीतादेवीने समाधान पावते. मारुतीने सीताला धैर्यसांगून त्यांचे सुखहोईल. असे वार्ता सांगतात.

ह्यापासून तात्पर्य काय जाणणे ह्मणजे. सीतादेवीने दृढमनाने 'आमचे भर्तार रामचंद्रप्रभु येवून आह्माला कष्टीपासून मुक्तकरून सुखदेतील' असे चिंतली. ते भावना पळासी आले. तसेच पामर आह्मीहीं श्रीभगवंताला दृढमनाने स्मरणकेलों ह्मणजे आमचे कष्टीपासून भगवंत आह्माला सुटकार करून इहपर सुक देतात. असे कवींचे भावना आहे.

हे तिघे कवींचे काव्य काहीं वृत्तपद्धतीला अनुसरून लिहिला आहे.

वैद्येशस्वामीचे कविता १-१० मालिनीवृत्तश्लोकाने व १–१० दरु संगीत वृत्तांत बसवून रचिले आहेत. हे दरु वृत्त बहुतेक पदासारिखेच होतात. आणि नाट्य रचनाला उपयोग पढणार संगीत वृत्त हे दरु होतात.

गोसाविनंदनाचे कविता पहिले एक इंद्रवज्रश्लोकमात्र टेवून एक ध्रुवपदाला सहा पाद टेवून रचना पूर्तीकेले आहेत.

रामसखाकवि एक ध्रुवपदाला आठ पाद टेवून रचना लिहिले आहेत.

हे तिघेकवीचे चमत्कार रचना प्रदर्शन करावे या इच्छेने येतें संपादन करण्यांत आले. ते कवीचे मनोभाव जाणून वाचकानी आनंद व्हावे ह्या इच्छेने विराम घेतों.

— टि. आर. भीमराव

॥ श्रीरामचंद्राय नमः ॥

*॥ सीता-राममुद्रिका संवाद ॥

॥ श्रीवैंद्येशस्वामी कृत ॥

**

निवसत कनकांगी काननी रामरामा
अनवर जप [1]तेजें आननी रामरामा
निरखुनि मग तीते मारुती मग्न शोकीं
[2]थकित सजलनेत्रें राहिली त्या अशोकीं ॥ -१

दरु

अशोकवनि राम चिंतनी
जैसी दिव्य योगिणी
हनुमंत देखूनि नयनी
मुद्रा टाकी मेदिनी ॥

सांचल ऐकूनि दचकली
मुद्रा पाहे लोचनी
'रामनाम' चिन्ह हे वळखिली
आंग टाकिली धरणी ॥ १ ॥

---

* D. No. 2118 - Marathi-Vahi Section of Sarasvati Mahal Library.

1 एसा. *2* जलद थकित नेत्रीं.

तदुपरि हनुमंतें राहुनी गुप्तरूपें
नमनकरुनि तेंव्हां वायुवंसीक दीपें
रघुवरकर मुद्रा [1]टाकुनी ती पुढारी
दचकुनि हरिणाक्षी मुद्रिकेते विचारी ॥ -२

दरु

जानकी ह्मणे माय मुद्रिके
सांग रामाचि काहणी ॥ -ध्रु.
कैसीयेपरी येथें आलीस
दिसे अद्भुत करणी ॥ -जा. ॥ २ ॥

जनक शपथ ऐसा जानकी नोवरी ते
हर धनु नुचलीतां सर्वथा ना वरी ते
ह्मणउनि मग तेंव्हां सर्व सौख्याभि रामा
हरधनु करबंदी मोडिले वीर रामा ॥ -३

दरु

रामें त्रियंबक धनुष्य मोडिले
आले घेऊनि मजला ।
विवाहहीं देखूनि दशरथें
राज्यपट्ट दीधला ॥
महोत्साव हत्ती मिरवीत
थोर आनंद झाला ।
तैंपासुनी तूंहि होतीस
राम कोठें सोडिला ॥ -जा. ॥ ३ ॥

1 टाकिली.

पितृवचन विदेसी दंडकारण्य देशी[1]

व्रत धरुनि मुनीचे सत्य [2]संधोपदेशी

सुख[3]युत मग आह्मी राहिलों एकमेका

निशिचर सखी माये तेथि[4]ली गोष्टिअैका ॥ -४

दरु

*अैक त्रिजटे माय [5]साजणी

कैसी [6]अभ्दुत करणी ।

सुवर्णाचा मृग म्या बो[7] देखिला

मी वदलें पापिणी ॥

याची कंचुकि [8]मज आवडी

ऊठ कोदंडपाणी ।

चमत्कार मृगापाठीं धावला

राम विंधितां बाणी ॥ -जा. ॥ ४ ॥

तदुपरि न गणूनी आपुल्या कंचुकीला

कनकज मृग बाई प्रार्थिला[9] कंचुकीला

रघुपति तव बाणे विंधितां पापसींधू

कपटज[10] मृग बोले लक्ष्मणा धाव बंधू ॥ -५

---

1 वासी. *2* धर्मोपवासी. *3* रूप. *4* तेथिची.

* ते वेळीं अशोक वनांत विभीषणाचे कन्या त्रिजटा सीतादेवी जवळ आहे असे कवीचे भावना असून - सीतादेवी त्रिजटाला पाहून सांगत्या सारखे - अैक त्रिजटेह्मणते हे.

5 बहिणी. *6* विपरीत. *7* हो. *8* मला *9* प्रार्थितां. *10* कपटच.

दरु

कपट जे मृग तवें बोलिला
धाव लक्ष्मणा बंधू ।
राक्षस मजलागी वेढिले
झणी करितील वधूं ॥

ऐसा शब्द कानी ऐकतां[1]
चित्ता झाली विषादु ।
धांवे धांवे ह्मणतांची लक्ष्मणा
येरू न मानितो शब्दु ॥ -जा. ॥ ५ ॥

रघुकुल तिलकांची घेत नाहीस शुद्धी
कपट हृदय तूझे लक्ष्मणा पापबुद्धी
मजवरि अभिलाषे जातनाहीस नेमी
कठिण वचन ऐसी बोलिलें पापिणी मी ॥ ६

दरु

तवें मी पापिणी वचन बोलिलें
तो दुखवला मनी ।
'राम' 'राम' ह्मणतची निघाला
तो समय लक्षुनी ॥

आला रावण भिक्षा मागत
केला अभिलाष मनी ।
क्षण मात्रें मज येथें आणिले
सखिये अशोकवनी ॥ -जा. ॥ ६ ॥

---

1 एकिली.

शपत सकल [1]तीणे साधिले कैकईचे
नवस सफल [2]आले [3]सर्वहीं कैकईचे
सदय रघुपती कोठें जि माझा जिवाचा
भविष्य [4]अनृत झाली काय वाल्मीक वाचा ॥ -७

दरु

वाल्मीकी भविष्य वां वर्तले
ते कां अनर्थासि आले ।
ऋषिपत्नी आशीर्वाद दोधले
कैसे [5]अघटित झाले ॥
इतुक्या कारणें तुवां कैकेई
चौघे वंचलों प्राण ।
आतां तूं सुखें राज्यकरी कां वो
कैंचे कौसल्या जिणें ॥ -जा. ॥ ७ ॥

रुसलिस मजसी कां साधिला तां अबोला
निजगुज मज [6]माये मुद्रिके शीघ्र बोला
हुडकित पति कोठें गुंतलाकीं असावा
रिपुनि गवसला किं राम माझा विसावा -८

दरु

राम वैरी किंवा साधिला
नेणो कोठें गुंतला - गे ।
सूर्यवंशीचा हा दिनकरु
काय हस्तासि आला ॥

---

1 बाई. *2 झाले.* *3 आजि त्या.* *4 अनर्थं.* *5 इतुकें.* *6 सखी.*

तूं कां वो मजवरी रुसलीस
अैक माझिया बोला ।
काहीं गुज सांगे माय वो
कां वो धरीला अबोला ॥ -जा. ॥ ८ ॥

विकल हृदय माझें प्राण कंठासि आला
रघुपति कुलदीपवीण आंधार झाला
तिळभरि सुखतोहीं मानसी ना कळेकीं
तुजविण सुख धामा राघवा वांचले कीं -९

दरु

रामा सुखधामा वंचले
केवी टाकुनि गेला ।
रघुराज कुलदीपावीण वो
थोर अंधार झाला ॥
आतां माझें जीण कायसे
प्राण कंठासि आला ।
[1]ऐसें बोले [2]तेंव्हा हनुमंत
सीते चरणा लागला ॥ -जा. ॥ ९ ॥

तव बुधवर राम वर्णिला जो मुखाने
कपिदळ मिळवूनी राम आहे सुखाने
ह्मणउनि कपि सांगे लागुनी पाउली वो
स्थिरतर धरि धीर जानकी माउली वो ॥ -१०

---

1 इतुकें. *2* ऐकूनि.

दरु

धीरधरी स्थीरतरी जानकी
राम किष्किधा आले ।
अष्टादश पद्मे वानरें
महावीर मिळाले ॥

तुझीया शुद्धीलागी कितीएक
देशोदेशी गेले ।
मीहीं तुझी शुद्धी घेत आलों वो
तुझे चरण देखिले ॥
वैद्येश स्वामी ते मिळवीन
शोक सांडी माउले ॥ -जा. ॥ १० ॥

॥ श्रीरामार्पणमस्तु ॥

***
*

*॥ सीता-राममुद्रिका संवाद - २ ॥

॥ श्रीगोसाविनंदन ॥

लंकापुरासी हनुमंत गेला
जातांसितेसी प्रणिपात केला
सीते करीतां दिल्हि रामगुद्रा
हा राम कोठे मज सांग रुद्रा ॥ -१

पद

मुद्रे सांग वो मजपासी
कां तेजिले रामासी ॥ -ध्रु.

वृक्ष या तळवटि बैसली
हे जनकाची बाळी ।
मुद्रा घेउनिया करकमळी
वंदितसे बाळी ॥ १ ॥

[1]कैसी आलीस वो ये ठाईं
माझे साजणी बाई ।
बहुत श्रमलीस वो तुज काई
होईन मी उतराई ॥ २ ॥

---

* D. No. 2088 and S. No. 64 Marathi Section of Sarasvati Mahal Library.

1 एकली.

मजला रावण आणिला
मागे कैसे झाला ।
काय वर्तला नाही कळला
मौन्ये कां वो धरला ॥ ३ ॥

कोठे आहे ते सज्जन
रामलक्षुमण ।
बहुत श्रमलें मी त्यावीण
व्यर्थ माझे जीण ॥ ४ ॥

कींवा होउनीया सन्यासी
फिरतो देशो देशी ।
राजाराम हा सुखवासी
अंतरले मी त्यासी ॥ ५ ॥

सीता शोकाची वचन
पक्षी करिती रुदन ।
प्रेम गेहीवर तो परिपूर्ण
गोसावीनंदन ॥ ६ ॥

*॥ सीता-राममुद्रिका संवाद - ३ ॥

॥ सखाराम ॥

दरु

सांगवो मुद्रे राघव कोठे
तूं एकली आलीस नवल मोठे
टाकिला राम हे तव कोठे ॥ -ध्रु.

एकला येईल प्लवंगम
जाळुनी लंका करील होम ।
वार्ता सांगेल स्वस्त क्षेम
हा काय लटिका होईल नेम ॥ १ ॥

राम घेईल चापबाण
संग्राम मांडील वज्रठाण ।
रावणाचा हरील प्राण
देईल लंका बिभीषण ॥ २ ॥

वानराचे पुरुषार्थं
राक्षस होतील असमर्थ ।
देवांचे पुरतील मनोरथ
राघव होईल जयवंत ॥ ३ ॥

* D. No. 2061 वहि. Marathi Section Sarasvati Mahal Library.

लक्ष्मणवीर धनुष्यवंत
युद्ध करील यशवंत ।
रणी पाडील इंद्रजित
हे काय होईल लटिके वात ॥ ४ ॥

तुज मज दीधले बापें
दोघें होतों एकरूपें ।
आणिले मज पापरूपें
तुज कां तेजिले रघुकुल टिळकें ॥ ५ ॥

सांगसि क्षेम कींवा घात
म्हणउनी पुसें भीतभीत ।
कांठें आहे रघुनाथ
किंवा झाला अवतार शांत ॥ ६ ॥

सागरीं शिला तारील नळ
तेथें उत्तरेल कपीदळ ।
देखुनी कांपेल त्रिकुटाचल
धाकेल मनी राक्षसकुल ॥ ७ ॥

ऐसी सीता चिंताक्रांत
तेथें आला हनुमंत ।
त्यानें केले दंडवत
सखारामी शरणांगत ॥ ८ ॥

*॥ राममुद्रिकापर श्लोक ॥

॥ श्रीनरहरि कृत ॥

कां सांडिले वो तुज रामचंद्रें
कैसी तुतें वाट दिल्ही समुद्रें
आलीस कैसी वद वो सुभद्रे
श्रीराम कोठें मज सांग मुद्रें ॥ -१

तूं कामधेनु सकळार्थ दाई
कल्पद्रुमाची दिसतेस साई
तूं भाससी राघव संप्रदाई
श्रीराम कोठें मज सांग बाई ॥ -२

म्या राघवाला वरिलें विवाहीं
तैं राम हस्ती पडलीस तूंहीं
सखी जिवाची तुज तुल्य नाहीं
श्रीराम वार्ता मज सांग कांहीं ॥। -३

म्या सोसिल्या वो विपदा अनेका
जळो जळो राक्षस युक्त लंका
लंकापतीची मज फार शंका
शोकार्णवी तूं म(ज)होय नौका ॥ -४

---

* D. No. 2133 Marathi Section, Sarasvati Mahal Library Vahi incomplit work.

சாஹஜிராஜாவின் பதசாஹித்தியங்கள்
—ஓர் அறிமுகம்

நா. விசுவநாதன்,
தெலுங்கு பண்டிதர்.
சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

சாஹஜி ராஜா பதினேழாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தஞ்சை மண்டலத்தை ஆட்சி செய்தவர். சத்ரபதி வீரசிவாஜியின் சகோதரர் ஏகோஜி என்னும் வெங்கோஜி மன்னருக்கும் தீபாம்பிகைக்கும் மூத்தப் புதல்வராகப் பிறந்தவர். இம்மன்னரின் ஆட்சிகாலம் கி. பி. 1684 முதல் 1710 வரையிலாகும்.

தஞ்சையில் கர்னாடக சங்கீதத்தை வளமைப்படுத்தியவர் மகான் வெங்கடமகி ஆவர். இவருக்குச் சுமார் முப்பது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, கர்னாடக இசையை வளரச்செய்தவர் சாஹஜி ராஜா என்றால் மிகையாகாது.

க்ஷேத்ரக்ஞர், பெத்ததாஸரி போன்ற வாக்கேயக்காரர்களுக்குப் பின்பும், அருணாசலக்கவிராயர் மற்றும் சங்கீத மும்மூர்த்திகளுக்கு முன்பாகவே தஞ்சையில் வாக்கேயக்காரராகத் திகழ்ந்தவர் சாஹஜி ராஜா என்பது வரலாற்று உண்மை. மார்க்கதரிசி சேஷய்யங்கார், கனம் சீனய்யா போன்ற வாக்கேயக்காரர்களின் காலத்தில் வாழ்ந்தவர் சாஹஜி மன்னர்.

தஞ்சையில் சங்கீதக் கலைக்கும், நாட்டியக் கலைக்கும் இம்மன்னர் செய்துள்ள தொண்டு மகத்தானது. இவர் காலத்தில் தமிழ், தெலுங்கு, கீர்வாணம், மராட்டி, வ்ரஜபாஷை, கன்னடம் போன்ற மொழிகளின் சாகித்தியங்களுக்கு கர்னாடக இசை பயன்பட்டது.

தஞ்சையில், இவர் காலத்தில், கன்னடம் தவிர தமிழ், தெலுங்கு கீர்வாணம், மராட்டி, வ்ரஜபாஷை முதலிய மொழிகளில் இசை நாட்டிய நாடகங்களை உருவாக்கிய பெருமை இம்மன்னனுக்கே உரியதாகும்.

இவரும், இவரது அரசவைப் புலவர்களும் சேர்ந்து மேற்கூறிய மொழிகளில் இயற்றிய சாஹித்தியங்களுக்கு ஒருமித்தக் கருத்தோடு கர்னாடக இசையைப் பயன்படுத்தி, அதன்மூலம் தேசீய ஒருமைப்பாட்டினை வளர்த்தனர். இதனால் பல மொழிகளில் சங்கீத சாகித்தியங்கள் உருவாகின.

சுப்பராம தீட்சதர், தமது நூல் சங்கீத சம்பிரதாயபிரதர்சினியில் சாஹஜிராஜாவின் பெயரை வாக்கேயக்காரப் பட்டியலில் சேர்த்துப் புகழாரம் சூட்டியதோடல்லாமல், இம்மன்னரது உற்சவ சம்பிரதாயமாக எழுந்த பல்லகிஸேவா பிரபந்தங்களை முதன்முதலில் [1]கி. பி. 1906-ஆம் ஆண்டு அச்சில் கொணர்ந்தார்.

சுப்பராம தீட்சதர் வாக்கேயக்காரர் சாஹஜியின் வரலாற்றைக் கீழ்க்காணும் விதமாகக் கூறுகிறார். [2](17 எண்) ஸஹஜி மகாராஜன் :— "இவர் தஞ்சையை ஆட்சிசெய்தவர்களில் இரண்டாவது மராட்டிய மன்னர். ஏகோஜியின் புதல்வர். போசலவம்ஸம், ஸம்ஸ்க்ருதம், மராட்டி, ஆந்திரம், இந்துஸ்தானி முதலான மொழிகளில் மிகவும் சமர்த்தர், சங்கீத சாகித்திய வித்யாபாரங்கதன். தர்மஸம்ஸ்தாபனசீலர். கி. பி. 1684 முதல் 1711 வரையில் சோழமண்டலத்தைப் பரிபாலித்தவர். இந்த ஸஹமஹாராஜா, பல தெய்வங்களின்பேரிலும், பல கருத்துக்களிலும் மேலேகண்ட மொழிகளில் கீர்த்தனங்கள் இயற்றியுள்ளார். இதுதவிர, திருவாரூர் ஸ்ரீ வீதிவிடங்க தியாகராஜசுவாமி பேரில் தெலுங்கில் 'பல்லக்கு நாடகம்' என்னும் 'பல்லகிஸேவா பிரபந்தம்' வாக்கேயஸ்வரூபமாய் இயற்றியுள்ளார்.

ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையன்றும் சுவாமி பள்ளியறைக்குப் பல்லக்கில் வரும்பொழுது பல்லக்கு நாடகம் பாட்டுடனும், நாட்டியத்துடனும் ஆடிக்கொண்டு வரும்படி வழிவகை செய்துள்ளார். இன்னும் இது வழக்கில் நடந்துவருகிறது. இப்படி நடந்துவருவதற்குப் பத்துவேலி நிலம் ஸர்வமான்யம் கொடுத்துள்ளார். (தெலுங்குக்கு தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு ஆதாரம் சுப்பராம தீட்சதரின் சம்பிரதாய பிரதர்சினி - பக்கம் 13. வாக்கேயக்கார எண் 17. அச்சானது 1905)

இம்மன்னர் தெலுங்கு, மராட்டி மொழிகளில் பல கிருதிகள் இயற்றியுள்ளார். பல தலங்களில் கோயில்கொண்டுள்ள மூர்த்திகளுக்குக் கிருதிகளை அர்ப்பணம் செய்துள்ளார். புரந்தரதாஸர், அன்னமாசாரியார், க்ஷேத்ரக்ஞர், மற்றும் இம்மன்னருக்கு முன்வாழ்ந்த தஞ்சை நாயக்க மன்னர்கள், பெத்ததாஸரி

1 The Southern School of Teleugu Literature. Page 203–1950.

2 Sangeetha Sampradaya pradarsini.

மார்க்கதரிசி சேஷய்யங்கார் போன்றவர்களின் சங்கீத சாகித்தியங்களில்கண்ட சம்பிரதாய ஸித்தமான அரிய கருத்துக்களை சாஹஜி ராஜாவின் சாகித்தியங்களில் காணலாம்.

மேலும் தமிழ் நாட்டின் மரபிற்கேற்ப தேவாரம், திருவாய்மொழி, அருணகிரியின் சந்தப்பாடல்கள், காவடிச்சிந்து போன்ற அமைப்புக்கள் இவரது படைப்புக்களிலும் காணலாம். புரந்தரதாஸரின் லட்சண கீதங்கள், கன்னட ஸுளாதிகள் மற்றும் சம்பிரதாயப் பிரபந்தங்களின் பத்ததிகளில் இம்மன்னர் நன்கு தேர்ச்சிப் பெற்றவர்.

இம்மன்னர், லட்சணகீதங்கள், ஸுளாதி பிரபந்தங்கள் இயற்றி, தனது ஏகதெய்வ உபாசனாமூர்த்தியான, தியாகேசருக்கு சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார். ஸுளாதி பிரபந்தத்தில் ராகத்தின் பெயர், தாளத்தின் பெயர் தன்னுடைய பெயர் ஆகியவற்றைச் சாகித்தியத்தில் பந்தனம் செய்து இயற்றிய சப்த ஸாகரஸுளாதி பிரபந்த சாகித்திய வரிகள் :—

[1]श्री त्यागेश शाहेन्द्रनुत श्रीधरनारायणगौळ ध्रुव आतां कनकवसन्त शिवत्यागेश कन्नडगौळ मद्य ऐक विश्वेश मजवरी दयाकरी शाहदेव ईशा वरमाळवगौळ सादर वनजाक्ष ऐक शाहदेव ईश चन्द्रशेखर रीतिगौळ झंप येणेरीती ऐकवितों करुणाकर शाहनुत त्यागेश्वर वर पूर्वगौळ ऐक शंकर शाहनुत विश्वेश छायागौळ अटताळ ऐक देवेश - सायंनट दयाकरी भूतलेश केदारगौळ एकताळ ऐक निधान ॥

மன்னர் சாஹஜி, பல சந்தர்ப்பங்களில் "சல்லாம் தரு" என்னும் ஸ்வர ஜதி சாகித்தியங்களை இயற்றி, பல மூர்த்திகளுக்குச் சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார். "**சல்லாம் தரு**" வென்பது தெய்வத்தின் முன்னின்று சொல்லும் வணக்கத்துக்குரிய கீதவர்ணமாகும். சாகித்தியம், ஜதிஸ்வரங்கள் சொல் கட்டுக்களாகும். சல்லாம் தரு என்பது :—

இராகம் : **பைரவி — அடதாளசாப்பு.**

कर्पूरधवळाङ्ग – कन्दर्पदर्पभङ्ग

सर्पभूषणधृतगङ्ग – सदयत्यागराजउत्तुङ्ग ॥

---

1 Sankara - Kali natana Samvada natakam. Journal of T. M. S. S. M. Library, Thanjavur.

ஸ்வரம் : நி ஸ கா ரி கா — மா ப த் த ப ப ம — க ரி க ம ப ம —
ப தநிததப — பதநிஸ — ரி ஸ நி ரி ஸ — நீ த ப —
ஸ நி த த ப ம — த பா மா — கா ரி ஸ ரி ஸ ||
சல்லாமு சல்லாமுரே.

சொல் : தகதிமிகிட — ஜொம்தரிதக்கிட — கிடதக —
த்ருகுடுதகதக — தோங்கதக — ததிங்கிணதோம்.

ஸ்வரஜதி : க ரி க ம ப த ப — ம ப ம க ரி ஸ — ரி க ம க —
கா ரி — பா ம கா ரி ஸ — நி நி த ப ம — த த ப ம ப —
ஸ ஸ நி நி த — நி நி த ப ம — த த ப ம ப || 1

ஸஸஸாஸ்ஸஸ — நிஸநீந்நித — மபத — பதநித —
பதப — மபம பதநிநித — நிஸஸஸஸ்ஸஸநிரிரிஸ்ஸரி —
நிஸந்நிதப — பதநித —நிஸரிஸ — நிஸநி — நிதப —
மபதப — மபம || 2.

சொல் : தந்தின்ஞங்கிடதக — தஜ்ஜெம் — திமிகிட — தத்திந்த —
தத்திமி — தஜ்ஜெனு — தாஹத்த — ஜெனுதஜெனுத —
தாஹத்த — தத்திமிகிட — தஜ்ஜெனுதக — தத்தோங்குடு
தகதிமிகிட — தத்தித்தாங்கிடதக — தகதோங்க தக —
ததிங்கிணதோம்.

தோடி ராகமும், அதன் ஜன்ய ராகங்கள், வசந்தபைரவி, கௌளிபந்து, ரேகுப்தி, சௌராஷ்டரம், காபி, மத்யமாவதி, காம்போதி, கேதாரகௌளை, ஸுரடி, சங்கராபரணம், அடாணா, பேகடை, பிலஹரி, பந்துவராளி, ஸாரங்கா, கல்யாணி, பாடி, லலிதபஞ்சமம் ஆகிய ராகங்களில் சல்லாம் தருக்கள் உள்ளன.

முருகன், சரஸ்வதி, மகிஷாஸுரமர்த்தனி, வன்மீகேசர், இந்திரன், தியாகராஜர், ஜம்புகேசுவரர், அருணகிரிநாதர், நடராஜர், ஏகாம்பரநாதர், காளத்திநாதர், தஞ்சை ஈசன், கும்பேசர், பஞ்சநதீசர், வைத்தியநாதர், சம்பு மகாதேவர், நாஸிக்திரயம்பகர், காசி விஸ்வேசர், திரிபுவநேசர், இராமலிங்கர், மதுரை சுந்தரேசர், கோதண்டராமர், மன்னார்குடி இராஜகோபாலர், வெங்கடேசர், நரசிம்மர், பத்மநாபர், வேதவனேசர், அர்த்தநாரி, ஸ்ரீரங்க நாதர் போன்ற தெய்வங்களின் முன்பு நின்று [1]சல்லாம் தருக்களை சாஹராஜா பாடியுள்ளார்.

See Thyagesa padas. Pages 207 to 236. T M S S M Publication Series No. 173 - 1980

ஒரே சாகித்யத்திற்குப் பந்துவராளி, ஸாரங்கா, கல்யாணி ராகங்களையும், திரிபுடை ரூபக தாளங்களையும் உபயோகித்துள்ளார். கிருதியில் பல்லவி சரணங்கள் எவ்வாறு உள்ளன என்பதற்கு சாகித்தியம் :

तूं ये भू श्री धी ते —ஏகாட்சர பல்லவி,

जय बळ करि मणि - हय यश गुण धन - नय पद कळ सुख -
वय मुद शुभ करी —இரண்டக்ஷர சரணம்,

हर वर मज असे देव देहि —இரண்டக்ஷர பல்லவி,

वनित कवित घनत धनत - अनुज तनुज मनुज हितज -
मनस वपुष सरस वचस - विनय सुनय —கமகமுள்ள மூன்றக்ஷர சரணம்,

आनन्द आरोग्य अभय करावे —மூன்றக்ஷர பல்லவி,

शितदेह जितमोह नतशाह नगगेह - हतनाग धृतनाग अतियोग आदित्याग
கமகமுள்ள நான்கக்ஷர சரணம்,

सविनय घनोदय जगन्मय व्रजनाय —நான்கக்ஷர பல்லவி,

नगजाधार नतमन्दार सुगुणोदार शुभकेदार —கமகமுள்ள ஐந்தக்ஷர சரணம்.

மன்னர் காலத்தில் வழங்கிய ராகங்கள் :- தோடி, அஸாவேரி, ஆஹிரி, கண்டா, தன்யாசி, புன்னாகவராளி, பூபாளம், வஸந்த பைரவி, மாளவகௌளை, கௌரி, ஸாவேரி, கௌளிபந்து, நாதநாமகிரியா, பரஜு, ரேகுப்தி, சௌராஷ்டரம், பைரவம், பைரவி, ஆனந்தபைரவி, நாககாந்தாரி, மார்க ஹிந்தோளம், ஹிந்தோள வசந்தம், கன்னடகௌளை, காபி, கானடா, தேவ மனோஹரி, நாயகி, பிருந்தாவன ஸாரங்கா, மத்யமாவதி, மாளவஸ்ரீ, ஸ்ரீராகம், உசேனி காம்போதி, காமாசி என்னும் கமாஸ், கேதாரகௌளை, நாராயண கௌளை, நீலாம்பரி, எதுகுலகாம்போதி, சஹானா, ஸாமராகம், ஸுரடி, சங்கராபரணம், அடாணா, ஆரபி, கன்னட - கேதாரம் - தேவகாந்தாரி, பேகடை, பிலஹரி, சுத்தஸாவேரி, நாட்டை, பந்துவராளி, தீபகம், பூர்வ கல்யாணி, சாரங்கா, கல்யாணி, யமுனாகல்யாணி போன்ற ராகங்கள் வழக்கத்தில் இருந்தன.

தோடி, அஸாவேரி, கண்டா, வஸந்தபைரவி, கௌளிபந்து, பரஜு, ரேகுப்தி. பாடி, காபி, கும்மகாம்போதி, எருகுலகாம்போதி, ஸாமராகம், அடாணா, பேகடை, உசேனி, கல்யாணி, லலிதபஞ்சமம் போன்ற ராகங்களில் மன்னரது கிருதிகள் பல இடம்பெற்றுள்ளன.

ஸூளாதி பிரபந்தம் போலவே ஸுரட்டிராக கீதமொன்றுக்கு மார்க்க தாளங்கள் ஏழினை உபயோகித்து தியாகேசர்க்குச் சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார்.

சாகித்தியம் :

शंकर शिव तुज समान कोण देव त्रिभुवनिरे - गगनधुनि शिकर भंग पुंकानुपुंक जटुरुरे - उमावदन पदुमविकास वासरवल्लभ नगवास धणंधणत ताण्डव चतुरुरे शामनापुर पंचशरजेत - कुञ्जरमुख गहरंजनुरे निजजन घन भय हर तूं - इसिजननुत लक्कुमिपट्टणनिलय परमजोतिरे - शाहजी भूमिपुरन्दरदेव घुमंघुमित कर्पूर-त्यागुरे ॥

ஏழடி சாகித்தியம், ஏழடிக்கும் ஸுரட்டிராகம். மார்க்கத் தாளங்களான த்ருவம், மட்டியம், ரூபகம், ஜம்பை, திரிபுடை, அடதாளம், ஏக தாளங்களாகும். சப்தவிடங்க மூர்த்திகளை நினைத்து, இந்த கீதபிரபந்தத்தை மன்னர் உருவாக்கியிருக்கிறார். மேலேகண்ட ஸுரட்டிராக கீதம் ஸ்வரஸாகித்தியமாக உள்ளது.[1]

சாஹஜியின் மற்றொரு கீதம், ஸ்வர சாகித்யமாகவும், தோடி ராகத்திலும் கிடைக்கிறது.[2] முதல் காலத்தில் ஒரு அட்சரம், இரண்டாங்காலத்தில் இரண்டக்ஷரம், பரகாலமென்கிற மேல்காலத்தில் நான்கக்ஷரங்கள் வருவதைக் காணலாம்.

ஒரே சாகித்தியத்தில், பலராகப் பெயர்களை சித்திரபந்தனம்செய்து, ராகமாலிகையாகக் க்ருதி ஒன்றை மன்னர் இயற்றியுள்ளார்.

சாகித்தியம் :

सतत गौरीवरी सरस दयाकरी - विततकल्याणी तुझे विरह तपते तपनावरी - सारङ्गा डमरूधर सकल नाटक सूत्रधार - भासुर वराळी सल्लाप न सहेतिला -

---

1 & 2 TMSSML தியாகராஜ விநோத சித்ர பிரபந்தம்.

ललित पंचमस्वर न सहेतिला - सललित आहिरी इच्छा न सहेतिला - सत्वर मध्यमादि अंतर हित झाला - सामगानप्रिया त्यागेशा सकल आदिनट भूतेश - वामनार्चित श्रीरागवर्धन वामाक्षीस अनुराग माळवश्री करी.

—கௌளி, கல்யாணி, ஸாரங்கா, வராளி, லலிதபஞ்சமம், ஆஹிரி, மத்யமாவதி, ஸாமராகம், ஸ்ரீராகம், மாளவஸ்ரீ என்கிற பத்து ராகங்கள் உள்ள ராகமாலிகை கிருதியாகும்.

சாஹஜியின் காலத்தில், சிம்மநந்தன பல்லவி வழக்கு இருந்தது. ராகம் ஸாரங்கா. சிம்மநந்தனபல்லவி.

சாகித்தியம் :

हितगणसेवित हिमोपलगात्मज - पतिसुरमुनिनुत पादयुगा - हितगणभंग हिपलपन मधुर ध्रुत भगणाधिप अतुल निशब्द - अतिक्रूरवारण हरण सिंहनन्दन - ध्रुत सारंगकर धीवर संपूर्ण - सतत श्रीसाहेन्द्रनुत दिनमन्दार - रतिपति हर त्यागराज दे अभीष्ट ॥

சிம்மநந்தன சாகித்தியம் எட்டு வரிகளில் உள்ளன. ராகப்பெயர் ஸாரங்கா எனவும், ஸம்பூர்ணராகமெனவும், சிம்மநந்தன தாளமெனவும், சாஹராஜர் துதிக்கப்பட்டவரென்றும், தியாகராஜ சுவாமியின் பொருட்டு செய்ததென்றும் கிருதியின்மூலம் உணர முடிகிறது. இக்கிருதியின் கீழ், லகு, குரு, புலுதம், காகபதங்கள் முதலிய அங்க அடையாளங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

மன்னர் காலத்தில், ஸ்வராக்ஷர கிருதிகள் வழக்கத்தில் இருந்தன.

சாகித்தியம் :

இராகம் : **சௌராஷ்டரம் — துருவதாளம்.**

सारसाक्षशर - साम्बशिव शर्व - रीरमणशेखर शृंगारमय शरीर - मार हरणदेव - पारगत सुधा - धार वाणि दे शाह - नीरजमित्र त्यागेश ॥

இதில், சம்பூர்ண சப்தஸ்வரங்களை கிருதியில் பந்தனம் செய்துள்ளதைக் காணலாம். மற்றொரு சப்தஸ்வரவர்ணார்த்தலீலா என்னும் கிருதியை மன்னர் இயற்றியுள்ளார். ஒரே சாகித்தியத்திற்குப் பாடும் ராகங்கள் தோடி, கல்யாணி, காபி, சங்கராபரணம் ஆகும். தாளம் அடதாளமாகும்.

சாகித்தியம் :

स रि ग म प ध नि विकर्पंडिक -तरणुलेव्वरु दानि - सरिगारि ॥

अलिनीलवेणुलु अब्जनिभास्यलु - कलकण्ठुलु दानि - सरिगारि ॥

जलजदळाक्षुलु सरसबिम्बोष्ठुलु -मेलतलेव्वरु दानि - सरिगारि ॥

करिकुम्भकुचलु कर्पूरगन्धुलु - हरिमध्यलु दानि सरिगारि ॥

धरणिनितम्बलु धावळ्यहासलु - दरहासलु दानि सरिगारि ॥

प्रोढलु मुग्धलु नातोडि - चेडेलेव्वरु दानि सरिगारि ॥

वेडुकतो त्यागवृद्धाचल निन्नु - कूडनेव्वरु दानि सरिगारि ॥

ஸரிகாரி என்னும் ஸ்வராக்ஷர பிரயோகத்திற்கு நிகராகமாட்டார்கள் எனப் பொருளாகும்.

ஒரே பல்லவி சாகித்யத்தைப் பல ராகங்களிலும், பல தாளங்களிலும் பாடும் வழக்கமுள்ளதாவது ;—

மத்யமாவதி ராகம் — பல்லவி,

महाराज शाहेन्द्रनुत मज पात्रे त्यागेश —என்னும் பல்லவி பாடியும், **जनन मरण हरण मनन मनधन घनधन** —என்னும் சரணம் அமைத்தும் இருக்கிறார். அதாவது ஒரே பல்லவி சாகித்தியத்திற்கு முதலில் ஒரே ராகம் பாடி அதே பல்லவி சாகித்தியத்திற்கு வெவ்வேறு ராகங்கள் பாடி, ஒவ்வொரு ராக சரணங்களை வெவ்வேறு சாகித்தியங்களாக அமைக்கும்விதம் இருந்தது. பல்லவிக்கு மத்யமாவதி, பைரவி, அஸாவேரி, சங்கராபரணம், கல்யாணி போன்ற ராகங்கள் ஆகும். சதுரஸ்ரஜாதிமட்டியம், மிச்ரஜாதி ரூபகம், திரயஸ்ரஜாதி திரிபுடை, கண்டஜாதி அடதாளம், சங்கீர்ணஜாதி ஜம்பை போன்ற ஜாதிநடைகள் பயன்பட்டுள்ளன. **गति रति मति यति तति नुति - युत जित मिति हत दिति सुत - रति सति मति गति हित पति - व्रत चुत रत सुत नुत हत ॥** **—என்னும் கல்யாணிச் சரணமாகும். மேலும், இந்த சரணம் யமக பிராஸமாகவும், சொற்கள் மாறிமாறி வருவதால் பொருள் மாறுகிறதென்பதும் காணலாம்.**

மன்னர் பஞ்சதாள பிரபந்தக் கிருதி இயற்றினார். இதற்கு சாகித்தியம் சொல்கட்டாகும் தாளங்கள் : ரூபகம், சச்சத்புடம், சாசபுடம், சம்பத் வேஷ்டகம் - உத்கடிதம் போன்ற ஐந்து தாளங்கள் ஆகும்.

சாகித்தியம் :

தகதகஜெம்ஜெம்தரி — தோம்தோம்கிடதக — தீம்தீம்தக — தகதித்தா — திம்திம்திம்மித்ததாந்திதித்தாம் — தகஜகணாங்கிடதக — ஜகஜகஜெம்தரி — ஜகஜகஜெம்தரி — தஜ்ஜெம்த்ரஜெம்தர — திஞுதித்தாஞு — தகதித்தாதித்தி — த்ருகுடுதீம் — த்ருகுடுதீம்தகதக — தித்தாம்தித்தா — தகஜகணகஜக — ணம்தரிதோம் (சொல்கட்டின் குறிப்பு மிக குறைவாக தென்படுகிறது).

पञ्चमुखोद्भव पञ्चमुखीप्रिय पञ्चताल प्रबन्ध எனவும் கிருதிக்குப் பெயரைச் சூட்டியுள்ளார். அஸாவேரி ராகத்தின் ஸ்வரங்கள் பிரபந்தத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென குறிப்பும் தென்படுகிறது.

சாஹஜிராஜா ஈசனின் சத்யோஜாதாதி முகங்களிலிருந்து தாளங்கள் தோன்றின என்னும் கருத்துக்கேற்ப, பொருள்கொண்டு, பஞ்சதாள பரபந்தம் இயற்றியிருக்கிருர். சத்யோஜாதாதி பஞ்சமுகங்கள்கொண்ட "பஞ்சமுக வாத்தியம்" என்கிற குடமுழவு திருவாரூரில் பாரசைவர்கள் வாசித்து வருகிருர்களல்லவா, அதனை மனதில் எண்ணங்கொண்டுதான் இந்த சொல் கட்க்கு சாகித்தியம் அமைத்துள்ளார்.

நூற்றெட்டுத் தாளவழக்கு, இவர் காலத்தில் நன்கு பழக்கத்தில் இருந்தது. சாகித்தியத்தில் தாளப்பெயர்களை பந்தனம் செய்துள்ளதாவது :

हरवृषभतुरङ्ग लीला अनन्दविनोदा आदित्यागेश - देवराजचूडामणि देवता-सार्वभौम शिवा - दे वर मज दयेने आजि निवारी मदन जनित भय - वीरविक्रम अन्तकदमन विष्णुसुरेन्द्र ब्रह्मार्चित - धीरविरह बाधा निवारी दिव्य कलहंसनाद दयाकरी - अनंगकेळी सुखकरी त्रिपुरारी अधरपान करी स्तनधरी - धनजयश्रीकळ दे त्याग - दयाळ एकराज तनय शाहेन्द्रनुत ॥

இது சிருங்கார அஸாவேரிராக சாகித்தியம். நூற்றெட்டுத் தாளப் பெயர்களான துரங்க, தேவராஜசூடாமணி, மதன, வீரவிக்கிரமம், ஹம்ஸ நாதம், அனங்க, ஜயஸ்ரீ போன்ற தாளப்பெயர்களை சாகித்தியத்தில் பந்தனம் செய்த்மை காணத்தக்கது. இக்கிருதி, சதுரஸ்ரஜாதியில் அமைந்துள்ள கிருதியாகும்.

இப்படி சாஹஜிராஜா காலத்தில் ராகமாலிகைகள், தாளமாளிகைகள் வழக்கத்திலிருந்தன. இதற்கெல்லாம் காரணம் பிதாமகர் இயற்றிய ஸௌளாதி

பிரபந்தங்களின் தன்மையை யறிந்த சாஹஜிராஜா, மேற்கூறிய மாலிகைகளை இயற்ற எண்ணங்கொண்டார் என எண்ணத்தக்கது.

சதுர்வித கவிதைகளாகிய ஆசு மதுர சித்ர விஸ்தாரக் கவிதைகளையும் இம்மன்னர் இயற்றியுள்ளார். சமஸ்யாபூரணம் என்கிற கவிதைகள் இயற்றியுள்ளார். இந்த சதுர்விதக்கவிதைகளும், ஸமஸ்யாபூரணங்களும் சங்கீத சாகித்யங்களாக உள்ளமையே பெருமைக்குறியன. பக்தி, பாவம், நீதி, வைராக்கியம், சிருங்காரம் போன்ற பிரிவுகளாக சாஹஜியின் பதசாகித்யங்களைப் பிரிக்கலாம்.

சாஹஜியின் தெலுங்கு மொழிப்பதசாகித்தியங்களின் பல்லவி வரிகள் :—

சிருங்கார சாகித்தியங்கள் — **பந்துவராளி ராகம்.**

சின்ன தானநய்யா சேரராவய்யா—தியாகேச,
மரொக்கேநய்யா நாஸாமி தியாகய்யா.

உசேனி ராகம்

சின்ன தானரா வலசி யுன்ன தானரா
நாதோ வாதா தியாக விநோதா.

சின்ன போயினதி சித்தஜுசே
சிக்கி யுன்னதி மாமுத்து தியாகய்யா.

சின்ன நாடநுஞ்சி நன்னு சேபட்டி
தியாக கல்யாணராமுடு.

கண்டிரா நீ வகலந்தா கனகவசந்தா

இண்டிகி ராராதா ஏகாம்ரநாத்ரா

மாடைனு ஆடராதா மயூர நாதா

ஆஹிரி ராகம்

ஈ துடுகு மானரா ராஜகோபால,
இந்தடி கோர்சே தான்ரா, ராஜஸ வகலிந்து மானரா,
தியாகராஜு ஸலிக ஜுபேவேரா

ராரா கோரிக வீரா, ஏரா தியாகேசா
ஏமிசேஸிதிரா இந்த கோபமேலரா ||

—எனவும் பல்லவிகள் அமைத்துள்ளார்.

இந்தவிதமாகத் தெலுங்கு மொழி சாகித்தியங்களைக் காணும்பொழுது, மும்மூர்த்திகளில் ஒருவரான, மாகன் தியாகய்யரின் கிருதிகளின் கவனம் நம் மனதில் தோன்றுகிறது. தியாகபிரம்மம் கூட; தமது தெலுங்கு மொழி சாகித்திய பல்லவிகளை கீழ்க்காணும் விதமாகக் காட்டுகிறார் :—

சௌராஷ்டர ராகம்

ராரா நன்னேலுகோரா ஸ்ரீரகுவீரா நன்னேசமேரா

உசேனி ராகம்

விநதா ஸுத ராரா நாவிநுதி கைகொனரா

அஸாவேரி ராகம்

ராரா மாயிண்டி தாக ரகுவிரா ஸுகுமாரா ம்ரொக்கெதரா,
ராரா தசரத குமாரா நன்னேலுகோரா தாளலேரா

கலாநிதி ராகம்

சின்ன நாடே நா சேயி பட்டிதிவி
என்னரானி யூடிகமு கைகொனி.

இம்மன்னர் பலவிடங்களில் கோயில்கொண்டுள்ள அம்பிகைகளின் பேரில், பல கிருதிகள் இயற்றியுள்ளார்.

பல்லவிகள் - சாகித்தியம்

அம்மா நாபை தய ஸாயவம்மா
தியாக பிருஹன்னயகுனி ஸொம்மா

நாமீத பராகு ஸேய நியாயமா
நம்மிதி கமலாலயம்மா

தல்லி வித்யல தய ஸாயவே தியாகராஜ
சுவாமினி ஸந்நுதி ஸேய

அம்மா வரமுலிம்மா அஞ்சலாரம்மா
ரக்ஷிஞ்சிதே மாட கத்தம்மா

ஆதரிம்பவே மா தல்லி அபிராம வல்லி,
கருணா ஜூடவே நன்னு கற்பக வல்லி
கருணிஞ்ச வம்மா நன்னு பெரிய நாயகம்மா

நம்மிதி நம்மா ரதிபதிஜனகுனி ராணி
ரமணீய செங்கமல வல்லி
தியாகேச ஸோதரி போகி சயன சுந்தரி
வேக செங்கமலவல்லி ॥

இம்மன்னர் கீர்வாண மொழியிலும் கிருதிகள் பல இயற்றியுள்ளார். அதன் வரிகள் :—

आहिरि	करुणासागर गरळकन्धर धरजामनोहर हरनगधरशर
पंतुवराळी	चेतः श्चिन्तय सिद्धिबुद्धि समेतं दातारमखिलविद्यानां दयालुं विघ्नराजम्
पंतुवराळी	शंकर तनय मां पाहि षण्मुख देव किङ्करं दीनं मां त्राहि केकीवरवाहन
सौराष्ट्रम्	आनन्दवली मदन जीवनामृतवल्ली भक्तजन सन्तानवल्ली मां पाहि ॥
मुखारि	जयशंकर पाहि ईश जयचन्द्रकळाभूष जयसूर्यकोटिप्रकाश जयश्रीद शिव विश्वेश

இம்மன்னர் இயற்றிய அந்தாதி வரிகள்.

ஆகிரிராகம் — ஆதிதாளம்

करुणासागर - गरळकन्धर
धरजामनोहर - हरनगधरशर
शरणागतत्राणपर - परमपावनशङ्कर
करधृतशूलवर - वरदपरात्पर ईश्वर ॥ १ ॥

वागीशनुतनाग - नागचर्माम्बरयोग

योगज्ञगिरिजार्धभाग - भागधेयनतशतयाग

यागध्वंसनविराग - रागानन्द वैभोग

भोगिभूषण शहदेव त्याग - त्यागेशाश्रितानुराग ॥ २ ॥

இம்மன்னரின் கிருதி அனுலோம விலோம சப்தமாக உள்ள வரிகள் :—

ரேகுப்திராகம் — ஆதிதாளம்

நகுத திட்டேதி தகுந — மகுவகு லோகு வகும
கனரு திரு திருநக — நெனரு போனு போருனனே
மெலத மீர மீ தலமே — கலய மானு மா யலக
சேடிய ராது ராயடிசே — போடிமி கானி காமிடி போ

இம்மன்னர் பல சம்வாத தருக்கள் இயற்றியுள்ளார். அதன் வரிகள் :-

भक्तचिन्तमणी मी पर्वतकुमारी

शक्ति त्रैलोक्यचिन्तमणी मी शंकर तू काय

वसन्तकुसुमाकर मी वनजनिभमुखी

पशुपति मदन कामेश्वरेश्वर मी

राजमृगाङ्क मी राजवदने महा

राजमृगाङ्क मी शाहराजनुत त्यागेश

சாஹஜிராஜாவின் கிருதிகளில்கண்ட முத்திரைகள் :—

தியாகேசா, தியாகா என்று வரும். சிற்சிலவிடங்களில் சாஹநுத, சாஹேந்தரநுத என வரும். தியாகேசனே அன்போடு அழைத்தவிதம் : தியாகேசா, தியாகாதிராஜா, வைபோக தியாகேசா, கற்பூர தியாகேசா, கனகவஸந்த தியாகேசா, ஸ்ரீபுரிநாத தியாகேசா, சோமாஸ்கந்த தியாகேசா, வீதிவிடங்க தியாகேசா, சிதானந்த தியாகேசா என்றெல்லாமிருக்கும்.

தெலுங்கு மொழிக்கேற்ப தியாகய்யா, தியாகராயா, தியாக பிரம்மமே என்றெல்லாம் அன்பாக கிருதிகளில் முத்திரையிட்டு காட்டுகிறுர் சாஹஜி மன்னர்.

தியாகேசனைத் தவிர மற்ற சிவத்தல மூர்த்திகளின்பேரில் இயற்றிய கிருதிகளில் முத்திரைகள் கீழ்க்காணும் விதமாக இருக்கும். மேலும், தனது ஏகதெய்வ உபாசனையை நினைவுகூறும் விதமாக தியாக முத்திரையோடமர்ந் திருக்கும் :—

தியாகநடேசா, தியாக அருணகிரிநாதா, தியாக ஏகாம்பரநாதா, தியாக காளஹஸ்தீசா, தியாக ஜம்புலிங்கமே, தியாக ராமலிங்கா, தியாக சுந்தரேசா, தியாக தஞ்சேசா, தியாக கும்பேசா, தியாக நாகநாதா, தியாக சரபேசா, தியாக பஞ்சநதீசா, தியாக மயூரேசா, தியாக மாத்ருபூதேசா, தியாக வைத்தியேசா, தியாக மார்க்கஸகாயா, தியாக விருத்தாசலேசா என்றிருக்கும்.

சிவத்தலங்களில் வீற்றிருக்கும் அம்பிகைகளின் பொருட்டு இயற்றியக் கிருதிகளில் கீழ்க்காணும்விதமாக முத்திரைகள் உள்ளன : தியாகேசுராணி, தியாகமயூரேசுராணி, தியாகவைத்தியேசுராணி, தியாகமத்யார்ஜுனேசுராணி, தியாக அமிர்தகடேசுரராணி, தியாககுந்தரேசுராணி, தியாக ஏகரம்பர நாதேசுராணி என்றிருக்கும்.

வைணவத் தலங்களில் வீற்றிருக்கும் மூர்த்திகளின்பேரில் இயற்றியக் கிருதிகளில் : தியாகேசமித்ர, தியாகேசாப்தா, தியாகேசபாவ என முத்திரைகளிருக்கும். வைணவ அம்பிகைக்கு இயற்றியக் கிருதியில் : "**தியாகேச ஸோதரி**" என முத்திரை அமைத்தவிதம் காணத்தக்கது. முருகன், விநயகன் பொருட்டு இயற்றியக்கிருதிகளில் தியாகஸுதா, தியாகவேலாயுதா, தியாகஸ்கந்தமூர்த்தி, தியாகமுத்துக்குமரா என்று முத்திரைகள் அமைந் திருக்கும்

இவ்விதமாக முத்திரைகள்வைத்து சைவ, வைணவ மூர்த்திகளுக்கு அர்ப்பணம் செய்த காரணமோ என்னவோ ! தெரியவில்லை ! அம்மூர்த்தி களும் கருணைகூர்ந்து கர்னாடக இசையை வளரச்செய்ய "**சங்கீத மும்மூர்த்திகளை**" தஞ்சைத் தரணியில் அவதரிக்கச்செய்து, கர்னாடக இசையை வளம்பெறச் செய்தனர் என எண்ணத்தோன்றுகிறது.

சாஹஜி மன்னர் தெலுங்கு மொழில் பல கிருதிகள் அற்புதமாக இயற்றி யுள்ளார். உதாரணமாக பக்தி சிருங்காரம்போன்ற கிருதிகளைக் காண்க :—

மன்னார்குடி இராஜமன்னாரின்பேரில் பக்திக்கிருதி.

இராகம் ஸாரங்கா — அடதாளம்

கோபாலுடு வச்சினி ஸ்ரீராஜ ॥ ப ॥

கோபாலுடு வச்சீனி சாஹபூபாலுனி யிண்டிகி
ஸ்ரீபணதிதோ கூடி ஸ்ரீஜமு வர்திஞ்சுசு ॥ அ ப ॥

ரங்குமீர சுக துரங்கமுபை நெக்கி நேடு
அங்கஜஜனகுடு அதிகாரோக்ய சுகமிச்சுசு -1

முரளி அதரமந்து முத்துகா வகயிஞ்சுசு
ஸரஸராகமுலு பாடுசு ஸகல வித்யலொஸங்குசு -2

பூமிதேவி ஸஹிதுடு பூரிஅஷ்டைஸ்வர்ய மொஸங்க
காமிதபலமுலநெல்ல கருணதோ நொஸங்குசு -3

கிரீடகுண்டலாலு தரிஞ்சி கீர்த்திப்ரஸித்தி ஸாயதலஞ்சி
அரிஸமூஹமுல மர்திஞ்சி ஹரி தியாகேசமித்ருடு -4

மன்னார்குடி செங்கமலவல்லிபேரில் பக்திக் கிருதி :

இராகம் ரேகுப்தி — ஆதிதாளம்

மிதிமீரின மமததோ தாய ஸாயவம்மா
மிம்மே நம்மிதிநம்மா ॥ ப ॥

ரதிபதிஜனகுனிராணி ரமணீய செங்கமலவல்லி ॥ அ ப ॥

அந்தரிவலெ யெஞ்சக அதிபாலுட நேனு
மந்தஹாஸமுமீர மதஹுனி கன்னு நாபை -1

கல்லகாது நின்னு நேந கட்டிகா நம்மிதிநம்மா
அல்ல நீமேனல்லுனிகன்னு அதிஸயமுக நாபை -2

தியாகேசஸோதரி — போகசயன சுந்தரி
வேக செங்கமலம்மா — நீ வெலயு தம்முனிகன்னு -3

இராகம் பந்துவராளி — ஆதிதாளம் (சிருங்காரக்கிருதி)

சின்னதான னய்யா சேர ராவய்யா ॥ ப ॥

நன்னு மன்னிம்பவய்யா—நா ஸாமி தியாகய்யா ॥ அ ப ॥

வெலசின தான னய்யா—வாதுசாலிஞ்சவய்யா
குலுகுகுப்பலமீத—க்ரொன்னெல லும்பலய்யா -1

மருலுகொண்டிநய்யா—மனஸு தெலியவய்யா
மா தியாகேச ம்ரொக்கேனய்யா -2

இராகம் உஸேனி — அடதாளம்

சின்ன தானரா வலசி யுன்ன தானரா ॥ ப ॥

தின்னகா நாதோ வாதா—தியாக விநோதா ॥ அ ப ॥

காமுனி சரமுல காஸி செந்திரா
நாமனவி சேகோரா—நாதா ம்ரொக்கேரா -1

வென்னவேடிகி வேகு கன்னுரா
கன்னெட ஸாயக கௌகிலிம்பரா

மருகேளிகூடரா மனஸீய்ய வேரா
சேர ராரா தியாகேச கோரிக வீரா -2

இராகம் கண்டா — அடதாளம் (சிங்காரக்கிருதி)

விண்டி நேடு வாலுகண்டி வொக கூத்தி தானி ॥ ப ॥

அண்டி நாதுடு நேடி மொதலு ஆஸதோன
அந்துன்னுடனி ॥ அ ப ॥

இண்டிகி தியாக முக்கண்டி வச்சிநபுடே
ஜண்டக கூடக வுண்டிவி நீவு

இண்டிகி அதி வானி வெண்ட பெட்டுகபோயி
துண்டவிலதுகேளி கூடி கண்டராவமு பாடேனனி. -2

கேதாரகௌளை ராகம்—அடதாளம் (மடல் கிருதி)

மனவி நாது இபுடு மாயம்மகு தெலுபவே சிலுகா ॥ ப ॥

தனபாலி தெய்வமு நீவே யனி, தரசுகா நம்மின
வாடனி ॥ அ ப ॥

தனு பெஞ்சினட்லாதனி பெஞ்சிதிவனி
தனு மாட்லாடி நாட்லா, தனி(தோ) மாடாடிதிவனி -1

தனகு மாடலு நேர்பின ரீதி யதனிகி
கனகவித லிஸ்திலி, கருணிஞ்சி வினுமனி -2

நனு மன்னிம்புமனி, தகு ஸாஹேந்த்ருனி நீவு
தனர மன்னிம்புமனி, தியாகேச ராணிதோ -3

இராமன்பேரில் சிருங்காரபதம் :

ஏராம நின்னு போதிஞ்செரா, இடுவலெ ஸாயமனி ॥ ப ॥

தீரா மனஸு விடிசி இபுடு ஸ்ரீராமசந்திரா ॥ அ ப ॥

ரா ராம ஸாமி விடமு சே, கோரா மச்சிகதோ
ஏரா மஞ்சிதடரா நீகு மேரா மர்யாத மருவனு -1

ஈரா மஞ்சி ஸொம்முலு கோகலு—தேரா மேடலு யனகானே ஜரிகேவு,
போரா மனஸு தெலிஸே மன்மத, காராது மரிமரி தாயலேக -2

சூரா மருனிகன்ன—சக்கனி கம்பீரா, மன்னதோ நன்னு ரதினி கூடரா
மஹாராஜ ஸாஹநுத யண்டே நனு,சேர மதினி தயலேக யிபுடு -3

சாஹஜி ராமாயண கிருதிகள் இயற்றியுள்ளார். ஸ்ரீராமாயணஸுளாதி பிரபந்தம் என்னும் ஒரு கிருதி ஸ்வரஜதிகளுடன் காணக்கிடைக்கிறது.

அக்கிருதிகளைக் காண்க :

अध्यात्मरामायण कृति :

रागम् आरभी — अटताळम्

सरस आत्माराम चरित्र जयत सतत
परमपावन नित्य परात्पर रहस्य ॥ सरस ॥

घन पुण्यकर्म गाधेय अनुसरून

अनुदिन कर्मनाश आशानदी तरून

जनी दुर्मती ताटकामुख भय हरून

मनी भक्ति सीताकन्या पाणिग्रहण करून ॥ -१

वेदान्त वृद्धी वन पाहून

विख्यात मायामृग हरून

भेदसती सीता विरह पाहून

प्रिय साधन वनचरयुक्त होऊन ॥ -२

अति अज्ञान वाली हरून

अमलाञ्जनेय मुखें सर्व कळून

सतत शांति विभीषण स्वीकरून

संसार घोर सागर तरून ॥ -३

ईषणत्रय कुम्भकर्णातिकाय

इन्द्रजित मुख्य निशाचर संहारून

भीषण तनु लङ्का द्वारपालक

दोषहर इन्द्रिय नाशून ॥ -४

कामक्रोध दशानन मुख्य संहारून

कमनीय मुक्ति सीता पाहून

श्रीमत्यागानन्द वार्धि वर्धऊन

चित्र सर्वपुण्यफल पट्टाभिषेक केला ॥ -५

"कूजन्तं रामरामेति मधुरं मधुराक्षरं ।
आरुह्य कविताशाखां वन्दे वाल्मीकि कोकिलम् ॥

—வால்மீகி வாக்கின்படி இராமன் மோகன ரூபமாகக் காட்சியளித்தான். நாடகம், காவியம் மற்றும் புராணங்களை இயற்றிய புலவர்கள் பலர் இராமன் கதையைப் பற்பல கோணங்களில் தம் நூல்களில் கூறினர். தியாகபிரம்மம் தமது சங்கீத கிருதிகளில் இராமன் கதையைச் சித்தரித்துக் காட்டியுள்ளார். ஸ்ரீ சுவாதிதிருநாள் மஹாராஜா சங்கீத கிருதிகளிலும் இராமாயணக் கிருதிகள் காணக்கிடைக்கின்றன, "பாவயாமி ரகுராமம்" என்னும் ஸ்ரீ சுவாதிதிருநாள் ராகமாலிகைக்கிருதி யாவருக்கும் தெரிந்ததே.

தியாகபிரம்மம், ஸ்ரீ சுவாதிதிருநாள் மஹாராஜா போன்றவர்களுக்கு (இருநூற்றாண்டுகள்) முன்பாகவே வாழ்ந்த சாஹஜி மன்னர், இராமன்பேரில் சிருங்காரப் பதங்கள், அத்யாத்ம ராமாயணக்கிருதி, ஸ்ரீ ராமாயண ஸுளாதி பிரபந்தம், தசாவதாரக்கிருதி போன்ற கிருதிகள் இயற்றி இராமனுக்கு சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார்.

அத்யாத்ம ராமாயணக்கிருதி இராமன் கதையைப் பின்வருமாறு கூறுகிறது. ஸ்ரீராமன் கதை மிகவும் தூய்மையானது. தினமும் கூறினோமானால் எல்லா நன்மைகளும் வந்துசேருகின்றன. பராத்பர ரஹஸ்யமான கருத்துடைய கதையாகும். இராமன் புண்ய புருஷரான காதேயருடன் (விசுவாமித்திரன்) ஒன்றுகலந்த வழியினைப் பின்பற்றியவன். இக்கதையை ஒவ்வொரு நாளும் எண்ணுவதால் கர்மம் நாசமாகிறது,

கெட்ட எண்ணங்கொண்ட தாடகையை இராமன் கொன்று பயத்தைப் போக்கினான். பக்தியே உருவங்கொண்ட சீதாப்பிராட்டியைப் பாணிக்கிரகணம் செய்துகொண்டான். வேதாந்த விசாரத்திற்காக, வனத்தில் சஞ்சரித்து, மாயை என்னும் மிருகத்தை அழித்து. சீதாப்பிராட்டியை இழந்து, விரகத்தினால் துடித்தான். பின்பு வனத்தில் உள்ள பட்சி, விலங்குகளுடன் அன்பாகப் பழகினான்.

அக்ஞானியான வாலியை அழித்து. அப்பழுக்கற்ற அனுமன்மூலம் எல்லாவற்றையும் அறிந்து, சாந்தகுணமுள்ள விபீஷணனைத் தன்னுடன் சேர்த்துக்கொண்டான். இவ்விதமாக இராமன் ஸம்ஸார ஸாகரமென்னும் கொடிய கடலைக் கடந்தான்.

கும்பகர்ணன், அதிகாயன், இந்திரஜித்து முதலிய மூன்று கெட்ட குணங்கள் உள்ள அரக்கரை இராமன் கொன்றான். மேலும், இலங்கைவாசிகளான கொடிய உருவங்கொண்ட அரக்கரை நாசமாக்கினான்,

காமம் முதலிய குணங்களைக்கொண்ட இராவணன் முதலியவர்களை அழித்து, இராமன் அழகுமிக்க முக்தி என்னும் சீதாப்பிராட்டியை அடைந்தான். தியாகானந்தக் கடலில் மூழ்கி வளர்ந்தான். மேலும் எல்லா நன்மைகள் தரக்கூடிய விதமாக அழகாகவும், பட்டாபிஷேகக் கோலத்துடன் காட்சி யளிக்கிருன்.

॥ श्रीरामायणसूळादि प्रवन्धम् - शाहजीराज विरचितम् ॥

ஸ்ரீராமாயணஸூளாதிப் பிரபந்தம் (இராகமாலிகை) பிலஹரி, கல்யாணி, தோடி, பந்துவராளி, ஸூரடி, மத்யமாவதி, ஸௌராஷ்ரம் ராகங்கள் — துருவம், மட்யம், ரூபகம், ஜம்பை, திருபுடை, அடதாளம் மற்றும் ஏக தாளங்கள்.

॥ रागम् बिलहरी - ध्रुवताळम ॥

नीलकण्ठ निर्मलरूप कालकाल
त्याग कामेश्वर पाहि ॥ १ ॥

त्याग नटेश भोगीन्द्रहार
योगिधेय धीर नागचर्माम्बर ॥

आहव जयत साहितीवरद
पाहि पाहि शाहेन्द्रविनुत ॥ -१

—இதன் தொடர் அடுத்த இதழில் வரும்.

FROM OUR VISITOR'S BOOK

It is interesting to see the library after a lapse of more than 25 years, when I was in Cuddalore, and to see how much in quality and quantity it has advanced.

K. P. K. Menon, I.C.S.,
6—1—80 Chief Secretary to the Govt. of Kerala.

It was a joy to see the library and specially the involvement and devotion of people running it.

Usha Malik,
Under Secretary, Indian Annal for Cultural Relations, Azad Bhavan, New Delhi.
6—1—80

I just rushed through the library. It is a ocean. I am unable to find out the depth and breath.

K. Kasim, I!P.S
12—1—80 Superintendent of Police, Pudukkottai.

What a wealth for scholars here! Best wishes to all who use and conserve this wonderful collection.

Elizabeth Thomson,
6—2—80 British High Commission, New Delhi.

We have enjoyed the tour through the library, especially the pictures and old manuscripts on palm.

Lizzie Houck,
25—2—80 RD 2 Dundee, New York 14873

I went through this treasurehouse of ancient and medieval wisdom and was impressed with the care with which it is preserved copied and brought to the one of those interested. I wish the library a long cares of useful service in presering the ancient arts of India.

Commissioner,
Belgam.
9—3—80

We greatly enjoyed our tour of the library. The care with which the manuscripts and records are being preserved is indeed impressive.

S. Jagannathan,
Retd. Governor, Reserve Bank of India,
&
J. Manhi,
World Bank, Washington D. C. U. S. A.

15—7—80

All of us office bearers of Indian Vegetarian Congress are immensely impressed with the wonderful works done here by the scholars and wealth of palm-leaf manuscripts and other books colleged for us it is a matter of great educational value.

U. Shetty,
Secretary, Indian Vegetarian Congress,
Madras.

22—7—80

We are deeply impressed at the collection of the Indian literature. The officers incharge are very enthusiastic and if Government gives the necessary monetary help the library will become one of the most leading one not only in India but in the world also.

Hon. Secretary,
Indian Vegetarian Congress, Madras.

22—7—80

இன்று மாலை இந்நூலகம் என்னும் அருங்களஞ்சியச் சுரங்கத்தில் புகுந்து சிலவற்றை நோக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இதிலிருந்து தோண்டியெடுத்துத் துலக்க வேண்டுபவை பலவுள. சான்றாக செடி, கொடி போன்றவற்றின் பெயர் வடிவங்கள் போன்றவற்றைப் பகுத்தெடுத்துத் தொகுத்தால் சங்க இலக்கியங்களிலுள்ள விளங்காத பொருள்கள் விளங்கக் கூடும்.

மா. நன்னன்,
தமிழ் வளர்ச்சி இயக்குநர்,
சென்னை-1.

25—7—80

We have greatly enjoyed our visit to this wonderful library. A most marvllous and moving experience.

S. Clark,
England.

3—8—80

I got only a peep into this famous and well-endowed library during a hurried visit but even so it was a memorable experience.

(Sd.................................)
Ambassador,
Designate of India to Italy.

5—8—80

For me it has been a most interesting visit to be able to see the most important collections of palm-leaf and paper manuscripts. Some of the painted manuscripts are unique. The manner in which the library staff takes care of the collections is praiseworthy. My compliments for making photographs of the library.

Dr. O. P. Agarval,
Head, National Laboratory for
Conservation, Lucknow.

20—8—80

I have immensely enjoyed my visit to the Sarasvati Mahal Library, which preserve so many traditions of the old Indian Pothikhanas, but now has up-to date facilities for scholars as well. The collections are extremely rich, and I have been facinated by the variety of the Asva and Gaja sastra manuscripts which I have been examining in detail. I am much indebted to the Curator and the administrative officer for their kindness and courtesy in allowing me to examine some of the precious things in their care.

G. P. Losty,
Curator,
British Library, London, U. K.

1—12—80

A visit to the library was good education for me. Here is a wonderful wealth of manuscripts and other very useful material for a student of history.

Sadiq Ali
His Excellency Governor of Tamil Nadu.

23—1—81

This library is very beautiful and well maintained and I found very old papers are here.

Kamala Kumar,
Deputy Minister of Agriculture.

2—2—81

வடநாட்டு மன்னர்கள் அரண்மனை கோட்டைகள் கட்டினார்கள். தமிழ்நாட்டு மன்னர்கள் கோவில்கள் கட்டினார்கள். அதன் மத்தியில் தமிழ் நாட்டிற்கு பெருமை தேடித்தரும் தஞ்சை அரண்மனையும், அதில் இருக்கும் சரசுவதி மகால் நூல் நிலையமும் கண்டிப்பாக பராமரிக்கப்படவேண்டியது அவசியம். அரண்மனையும் நூல் நிலையமும் மனதில் நிற்கக்கூடியதாக உள்ளன.

எஸ். என். இராசேந்திரன்,
பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர்,
தமிழ்நாடு அரசு.

8—5—81

The great Sarasvati Mahal Library is a repository of rare books and manuscripts in all the Important South Indian Languages as well as Urudu and English. Several scholars are here to study and make valuable contribution to the various languages. It is really thrilling to have visited this palace.

P. Venkadasubbiah,
Minister of State for Home and
Parlimentary affairs, Govt. of India,
New Delhi.

28—3—81

It was an exhilarating experience to go through the collection of manuscripts available at the library. It is veritable treasure house of knowledge. The library is doing its best to make these ancient works available to the present generation. The new concept of microfilms would go a long way in the preservation of these scripts.

It is indeed an interesting and useful experience.

S. Venkataraghavan,
Indian Cricket.

21—6—81

It is unique idea that Sri Serfoj'is Collections and other ancient literary collection are preserved by Sarasvati Mahal Library authorities. Our rich culture and literary heritage is there preserves and protected for the exquisite promotion of the same. It is a possession of Pride for our country. My visit to this library is a memorable experience.

B. Venkataram Reddy,
Minister for Education,
Govt. of Andra Pradesh, Hyderabad.

16—9—81